EVRİMCİLERİN İTİRAFLARI

HARUN YAHYA
(ADNAN OKTAR)

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Birinci Baskı: Haziran 1999
İkinci Baskı: Nisan 2002
Üçüncü Baskı: Eylül 2005
Dördüncü Baskı: Ekim 2005
Beşinci Baskı: Kasım 2005
Altıncı Baskı: Şubat 2009

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İşmerkezi A Blok Kat 4
Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Seçil Ofset
100 Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul
Tel: (0 212) 629 06 15

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

YAZAR VE ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 60 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına

varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır

OKUYUCUYA

• Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

• Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

• Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

• Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

• Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

• Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

• Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı

gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

GİRİŞ

İlk ortaya atıldığı günden bu yana bazı çevrelerce ideolojik bir zorunluluk olarak ilgi gören evrim teorisi, günümüzde de aynı zorunluluk sebebiyle yoğun bir propaganda ile savunulmaktadır. Kimi bilimsel yayınlarda, okullarda ve bazı medya organlarında canlılığın kökeni konusunda ispatlanmış bir gerçek gibi sunulmaktadır. Evrim teorisi bilim adamlarının bir kısmı tarafından da büyük bir bağlılıkla savunulduğu için, insanların birçoğu bu teoriyi bilimsel açıdan geçerli zannetmektedirler.

Oysa evrim teorisi, 150 yıldır paleontoloji, genetik, mikrobiyoloji, biyokimya, biyofizik gibi bilim dalları tarafından çürütülmüştür! Bu bilim dalları tarafından ortaya konan sayısız bulgu evrimin hiçbir zaman gerçekleşmediğini çok açık ve kesin olarak göstermektedir.

Bu yazıyı okuyan birçok insanın aklına doğal olarak şöyle bir düşünce gelebilir: "Evrim teorisini savunanlar bilim adamlarıdır. Evrim teorisinin geçersiz olduğunu ispatlayan delilleri bulanlar da yine bilim adamlarıdır. Bu durumda bilim adamları herhalde iki gruba bölünmüştür; bir kısmı evrimi savunurken, diğerleri evrimi çürüten delilleri bulmuşlardır."

Oysa bu düşünce tam olarak doğruyu ifade etmemektedir. Çünkü evrim teorisini savunanlar, evrimin gerçekleştiğine dair hiçbir delil bulamazlarken, bizzat kendileri evrim teorisini çürüten delilleri yine kendi elleriyle bulmaktadırlar.

Kuşkusuz bu son derece çelişkili ve samimiyetsiz bir durumdur. Bu insanların, hem ellerindeki teoriyi çürütecek delilleri bulurken, hem de o teoriyi ısrarla savunmaya çalışmaları son derece anlamsızdır. Ancak gerçek işte tam da böyledir.

Nitekim evrim teorisi ortaya atıldığı günden bu yana, evrime arka çıkan hiçbir bilim adamı, onu elindeki bilimsel delillerden dolayı savunmamıştır. Peki o zaman evrimcilerin amacı ve bu anlamsız tavırlarının sebebi nedir?

Bu sorunun cevabını kendisi de evrimci olan İngiliz zoolog D. M. S. Watson şöyle vermektedir:

Evrim teorisinin yaygın kabul gören bir teori olmasının nedeni bu teoriyi ispatlayacak yeterli delilin var olması değil, ancak diğer alternatifin, yani doğaüstü yaratılışın tümüyle kabul edilemez olmasıdır.1

İşte Watson'ın ifade ettiği bu fikir, evrim teorisini savunan bilim adamlarının ortak görüşüdür. Yani söz konusu kişiler de aslında evrim teorisini kanıtlayan bir delil bulunmadığının farkındadırlar. Ancak evrim teorisini terk etmeleri durumunda, bir Yaratıcının varlığını kabul etmek zorunda kalacaklardır. Böyle bir kabul ise, ilerleyen satırlarda değineceğimiz materyalist ideolojiyi savunanlar için kabul edilemez bir durumdur.

Ancak insanların büyük bir çoğunluğu bu gerçeği bilmezler. Onlar evrimi savunan bilim adamlarının son derece bilimsel metotlarla çalışan, sadece deney ve gözlemlere dayanan kimseler olduklarını zannederler. Bu nedenle bilimle ilgili olarak her dediklerine hiçbir araştırma yapma gereği duymadan inanırlar. Ve büyük bir yanılgı içine düşerler.

Çünkü evrimciler, biraz önce kendi itiraflarından da gördüğümüz gibi, bilime rağmen bu teorinin savunuculuğunu yapmaktadırlar. Onların bir ideolojileri vardır ve evrim teorisi bu ideolojilerinin bilimsel dayanağıdır. Bu ideoloji, materyalizmdir.

Materyalist felsefenin özelliği maddeyi mutlak saymasıdır. Bu tanıma göre madde sonsuzdan beri vardır ve var olan herşey de maddeden ibarettir. Bu tanım elbette bir Yaratıcıya inanmayı da imkansız kılar. Bu mantık gereği, materyalizm tarihin en eski çağlarından beri Allah inancına ve hak dinlere karşı olmuştur.

Materyalizm biraz incelendiğinde ise, hiçbir bilimsel delili bulunmayan, gerçeğe uygun olmayan bir felsefe olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bir felsefenin doğruluğunu ya da yanlışlığını test etmenin yöntemi, o felsefenin bilimi ilgilendiren iddialarını bilimsel yöntemlerle araştırmaktır. Materyalizmin iddiasını da bilimsel yöntemle sorgulayabiliriz. Maddenin sonsuzdan beri var olup olmadığını, maddenin madde-üstü bir Yaratıcı olmadan kendisini düzenleyip düzenlemeyeceğini ve canlılığı ortaya çıkarıp çıkaramayacağını araştırabiliriz. Bunu yaptığımızda görürüz ki, materyalizm aslında çökmüştür. Çünkü maddenin sonsuzdan beri var olduğu düşüncesi, evrenin yoktan var olduğunu kanıtlayan Big Bang (Büyük Patlama) teorisi ile yıkılmıştır. Maddenin kendisini düzenlediği ve canlılığı ortaya çıkardığı iddiası ise, adına "evrim teorisi" dediğimiz iddiadır ve 20. yüzyılın bilimsel bulguları ile evrim teorisinin geçersizliği de açıkça ortaya çıkmıştır.

Ancak günümüz materyalistleri bu şekilde akılcı ve bilimsel bir yöntem izlemezler. Onlar her ne pahasına olursa olsun materyalist inançlarını bırakmamaya şartlanmışlardır. Bu kişiler "önce materyalist, sonra bilim adamı"dırlar. Evrimin bilim tarafından yalanlandığını gördükleri, hatta kendileri bunu deneyleriyle, araştırmalarıyla ispatladıkları halde bu inançlarından vazgeçmezler. Aksine, evrimi ne olursa olsun bir şekilde desteklemeye çalışarak materyalizmi kurtarmaya, ayakta tutmaya çalışırlar.

Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme olan bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan a priori bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları

kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz."2

Lewontin'in kullandığı "a priori" terimi oldukça önemlidir. Bu felsefi terim, hiçbir deneysel bilgiye dayanmayan bir ön varsayımı ifade eder. Bir düşüncenin doğruluğuna dair bir bilgi yok iken, onu doğru varsayar ve kabul ederseniz, bu "a priori" düşüncedir. Ve evrimciler bilimi bu ön kabullerine uydurmaya çalışırlar. Materyalizm bir Yaratıcının varlığını kesin olarak reddetmeyi zorunlu kıldığından, ellerindeki tek alternatif olan evrim teorisine sarılmaktadırlar.

İşte dünya çapındaki evrimci propagandanın temelinde bu materyalist dogma yatar. Batı'nın önde gelen medya organlarında, ünlü bilim dergilerinde sürekli karşılaştığımız evrim propagandası, bu tür ideolojik ve felsefi zorunlulukların bir sonucudur. Evrim teorisi ideolojik açıdan vazgeçilemez bulunduğu için bilimin standartlarını belirleyen materyalist çevreler tarafından tartışılmaz bir tabu haline getirilmiştir.

Bu kitabın konusu ise, materyalist ideolojileri uğruna evrim teorisinin savunuculuğunu yapan bilim adamlarının evrim teorisi ile ilgili itiraflarıdır. Bu bölümün başında da belirttiğimiz gibi, evrim teorisinin geçersizliğinin delillerini bulanlar yine evrim teorisini savunan bilim adamlarının kendileridir. Ve bu bilim adamları, çoğu kez, kendi dallarında yaptıkları araştırmalar sonucu yeryüzünde evrimsel bir sürecin asla gerçekleşmiş olamayacağını, evrim teorisinin ispatlanamadığını, bu teorinin aslında ideolojik nedenlerle savunulduğunu, gerçekte tüm evrenin ve canlılığın üstün akıl sahibi bir Yaratıcının eseri olması gerektiğini itiraf etmişlerdir.

Evrimcilerin itiraflarına, evrimle ilgili hemen her kitap ve araştırmada veya konuşmada rastlayabilirsiniz. Bu itirafların iki sebebi vardır. Birincisi; bir insan çok açık olan bir gerçeği, var gücüyle saklamaya çalıştığında, hatta bu uğurda yalan söyleyip türlü sahtekarlıklar yaptığında, mutlaka birçok açık verecektir. Her konuşmasında tutarsızlıklar, üstü kapalı veya açık itiraflar, çıkmazda olduğunu gösteren ifadeler bulunacaktır. İşte her evrimcinin, ki bu evrimcilerin başında teorinin sahibi Charles Darwin gelmektedir, her kitabında veya araştırmasında bolca itirafta bulunmasının nedenlerinden biri budur.

Bir diğer neden ise yaratılış gerçeğinin ve üstün bir Yaratıcının varlığının çok açık ve kesin olmasıdır. Bir insan istediği kadar bu gerçekten kaçmaya çalışsın, eğer biraz bile düşünme yeteneği varsa, herşeyin yaratıcısı olan Allah'ın varlığını her yerde ve her an görebilecektir. Kaldı ki bu kişiler bilim adamlarıdır ve bilim adamları belki de dünyada Allah'ın yaratmasındaki deliller ile en yakın ilişki içinde bulunan insanlardır. Örneğin her gün laboratuvarlarda hücrenin yapısını inceleyen, hücredeki kusursuz özellikleri, olağanüstü planı, her insanı hayrete düşüren ve kendine hayran bıraktıran üstün aklı gören bir insan elbette ki Allah'ın

yaratışındaki mucizeler karşısında hislerini dile getirmekten kendini alamayacak, kısa süreli de olsa vicdanı ve aklı ile hareket edecektir.

Bunun örneklerinden biri DNA'yı keşfeden Francis Crick'tir. Crick, DNA'da keşfettiği olağanüstü derecedeki kompleks yapı karşısında, yaşamın kökeninin tesadüfle açıklanamayacak bir mucize olduğunu kabul etmek zorunda kalmıştır. Crick, koyu bir evrimci olmasına rağmen, DNA'nın mucizevi yapısına şahit olduktan sonra yazdığı eserinde açıkça ortada olan bir gerçeği şöyle ifade etmiştir:

Bugün sahip olduğumuz bilgiler ışığında, dürüst bir adam ancak şunu söyleyebilir: Bir anlamda hayat mucizevi bir şekilde ortaya çıkmıştır."3

81 yaşına kadar ateist olan ancak bu yanılgısını terk ederek gerçeği gören felsefeci Anthony Flew da Big Bang teorisinin yaratılışı delillendiren bir bulgu olduğunu itiraf ederken sözlerine şöyle başlamaktadır:

İtiraflarda bulunmanın insan ruhuna iyi geldiğini söylerler. Ben de bir itirafta bulunacağım: Big Bang modeli, bir ateist açısından oldukça sıkıntı vericidir. Çünkü bilim, dini kaynaklar tarafından savunulan bir iddiayı ispat etmiştir.4

Bu kişilerin yukarıdaki itiraflarını okuduktan sonra, onların bilimsel gerçekler karşısında teslim olduklarını, hatta bunu samimiyetle itiraf ettiklerini ve artık Allah'ın varlığına inandıklarını zannedebilirsiniz. Aslında vicdan ve akıl gerçekten de bunu gerektirir.

Ancak söz konusu bilim adamları her ne kadar zaman zaman gerçekleri görerek, vicdanlarına başvurmuş olsalar da, bu çok kısa sürmüştür. İdeolojilerini terk etmeyi asla göze alamamışlar ve vicdanlarına rağmen inkarda diretmişlerdir.

Materyalist inanca olan bağlılıklarından dolayı gerçeği gördükleri halde, batıl inançlarından vazgeçmeyen insanlar sadece bizim yüzyılımıza ait değildir. Bu anlayıştaki insanlar, tüm tarih boyunca var olmuştur. Kuran'da Hz. İbrahim'in dönemindeki materyalistlerle Hz. İbrahim arasında geçen konuşmalar bize bu gerçeği haber vermektedir. Hz. İbrahim'in dönemindeki materyalistler putlara tapmaktadırlar. Kendi elleriyle yaptıkları putları kendilerine ilah edinmişlerdir. Yani kendileri de yaratılmış olan, aslında hiçbir şeye güç yetiremeyen bazı varlıkların Yaratıcı olduklarını, tüm evrenin düzenleyicisi ve sahibi olduklarını iddia etmişlerdir.

Her ne kadar bu satırları okuyan bazı insanlar, bu tür bir putperestliğin geçmiş çağlara ait bir özellik olduğunu zannetseler de, 21. yüzyılın inkarcılarının mantığı da tamamen aynıdır. Onlar da yaratılmış olan ve hiçbir şeye güç yetiremeyecek olan şuursuz atomların ve kör tesadüflerin hayatı, tüm canlılığı ve kusursuz düzen içindeki evreni yarattığını iddia ederler. İnkarcı zihniyette değişen hiçbir şey olmamıştır. O zaman da Hz. İbrahim, bu kişilere inançlarının ne kadar akıl ve mantık dışı olduğunu çeşitli yollarla göstermiştir. Ve bu kişiler önce inançlarının ne

kadar bozuk olduğunu anlayarak itirafta bulunmuşlar ve kendilerinin zalim olduklarını söylemişlerdir:

Dediler ki: "Ey İbrahim, bunu ilahlarımıza sen mi yaptın?" "Hayır" dedi. "Bu yapmıştır, bu onların büyükleridir; eğer konuşabiliyorsa, siz onlara soruverin." Bunun üzerine kendi vicdanlarına başvurdular da; "Gerçek şu ki, zalim olanlar sizlersiniz (biziz)" dediler." (Enbiya Suresi, 62-64)

Ancak vicdanlarının sesini dinlemeleri kısa sürmüş ve tekrar sapkın inançlarına dönmüşlerdir:

Sonra, yine tepeleri üstüne ters döndüler: "Andolsun, bunların konuşamayacaklarını sen de bilmektesin." Dedi ki: "O halde, Allah'ı bırakıp da sizlere yararı olmayan ve zararı dokunmayan şeylere mi tapıyorsunuz?" "Yuh size ve Allah'tan başka taptıklarınıza. Siz yine de akıllanmayacak mısınız?" (Enbiya Suresi, 65-67)

Kuran'da bize 1400 sene önce haber verilen bu karakteri daha iyi anlamak açısından evrimcilerin itiraflarını değerlendirmekte fayda vardır. Bu itirafları okuyan akıl ve vicdan sahibi her insan ister istemez kendisine "eğer bu teorinin doğru olmadığını itiraf ediyorlarsa, peki o zaman bu teoriyi neden savunuyorlar?" diye soracaktır. Yukarıda da cevabı verildiği gibi bu teoriye, onu bilimsel olarak ispatladıkları için değil, ideolojileri onlara bunu emrettiği için inanıyorlar. Aksi takdirde Allah'ın varlığını kabul etmek zorunda kalacaklarını biliyorlar. Bu yine sadece bizim yüzyılımıza ait bir özellik değildir. Kuran'da Allah insanların bir kısmının vicdanlarının doğruyu kabul ettiği halde, kibirleri ve büyüklenme duyguları nedeniyle gerçeği görmezlikten geldiklerini ve Allah'ın varlığını inkar ettiklerini bildirmektedir:

Vicdanları kabul ettiği halde, zulüm ve büyüklenme dolayısıyla bunları inkar ettiler. Artık sen, bozguncuların nasıl bir sona uğratıldıklarına bir bak. (Neml Suresi, 14)

I. BÖLÜM

CHARLES DARWIN'İN, TEORİSİ HAKKINDAKİ İTİRAFLARI

Charles Darwin, evrim teorisini 1859 yılında yayınladığı The Origin Of Species By Means Of Natural Selection Or The Preservation Of Favored Races In The Struggle For Life (Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon veya Yaşam Mücadelesinde Kayırılmış Irkların Korunması Yoluyla) isimli kitabı ile öne sürdü. Darwin "uzun bir argüman" olarak tanımladığı kitabında, canlılığın kökenini evrimsel gelişme ile açıklamaya çalışmıştı.

Kitabın tamamında, konuların ele alınışı son derece acemice ve bilimsel deneylerden veya gözlemlerden uzak, daha çok tahmin ve varsayımlar üzerine kuruludur. Darwin, Descent of Man (İnsanın Türeyişi) isimli kitabında da yine aynı bilimsel seviyede, insanın evrimi ile ilgili teorilerini açıklamıştır. Her iki kitapta da Darwin, teorisinin zayıflıklarını, tutarsızlıklarını itiraf etmiş, böyle bir varsayımın doğruluğu ile ilgili ciddi şüpheleri olduğunu sık sık tekrarlamıştır. Amerikalı fizikçi Lipson, Darwin'in bu korkuları hakkında şu yorumu yapar:

Türlerin Kökeni'ni ilk okuduğumda Darwin'in genelde sunulan tablonun aksine, kendisinden pek de emin olmadığını fark etmiştim. Örneğin "Teorinin Zorlukları" başlıklı bölüm, çok belirgin bir güvensizlik yansıtmaktadır. Bir fizikçi olarak, gözün nasıl ortaya çıkmış olabileceği yönündeki yorumları karşısında şaşkınlığa düştüm.5

Ayrıca, Charles Darwin'in oğlu Francis Darwin'in editörlüğünü yaptığı ve Darwin'in mektuplarının derlemesinden oluşan Life and Letters of Charles Darwin (Charles Darwin'in Hayatı ve Mektupları) adlı kitapta yer alan mektuplarda da Darwin birçok benzeri itirafta bulunmuştur. Bu kitapta, Darwin'in pek çok yakın arkadaşına veya dönemindeki bazı bilim adamlarına yazdığı mektuplar derlenmiştir. Bu mektupların birçoğu Darwin'in evrim teorisi ile ilgili itirafları ile doludur. Hatta Darwin, iddia ettiği konulardaki bilgi yetersizliğini sık sık dile getirmekten de çekinmemiştir. Ne var ki, evrim teorisinin sahibinin bu teorinin doğruluğu ve kendi bilimsel seviyesi ile ilgili şüphelerinin bulunmasına ve büyük bir açık sözlülükle bunları itiraf etmesine rağmen, günümüz evrimcilerinin hem Darwin'den hem de evrim teorisinden bu kadar emin olmaları elbette düşündürücüdür.

Bu bölümde Darwin'in sadece genel olarak evrim teorisi ve kendisi ile ilgili itiraflarına yer verilecektir. Bunların yanı sıra Darwin'in bu iddiayı ortaya atarken içinde bulunduğu ruh hali de itiraflarında yer alacaktır. İşte

Darwin'in kendi teorisinin çelişkili, tutarsız ve gerçek dışı bir iddia olduğu yönündeki kuşkuları:

Okur yapıtımın (Türlerin Kökeni) bu bölümüne varmadan önce bir yığın güçlükle karşılaşmış olacaktır. Bunların bazıları bugüne dek üzerlerinde belirli bir ölçüde duraksamadan düşünemediğim kadar çetindir.6

Teoriye karşı haklı olarak yöneltilmiş itirazların ve teorinin karşılaştığı güçlüklerin ağırlığı altında yıllarca ve onların ağırlığından kuşkulanamayacak kadar çok ezildim.7

Bu çalışmaların (Türlerin Kökeni için kullandığı çalışmaları), bunları yaparken harcadığım zamana değip değmediğinden şüphe ediyorum.8

Görüşlerimin, sayısız miktarda zorluklarla dolu olduğunu göremeyecek kadar kör olduğumu sanma...9

Harvard'da biyoloji profesörü ve yakın dostu olan Asa Gray'a yazdığı bir mektubundan:

Oldukça iyi biliyorum ki, spekülasyonlarım meşru bilimin sınırlarının oldukça ilerisine uzanmıştır.10

E. Haeckel'e yazdığı mektubundan:

Evrim doktrinini yayarak çok müthiş bir iş yapmış olacaksın. Yararsız yapıların ileriki aşamalarda ortadan kalkmasıyla ilgili problem senin de kafanı karıştırdı mı? Bu problem son zamanlarda benim aklımı oldukça karıştırdı.11

Fox'a yazdığı mektubundan:

Doğanın tamamı gerçekten inatçı ve benim istediklerimi yapmıyor ve şu an sadece eski midyelerimden başka yeni hiçbir şey üzerinde çalışmak istemiyorum.12

Bazen tamamıyla çöküntüye uğrayacağımdan korkuyorum...13

J. D. Hooker'a yazdığı mektubundan :

Bazen, yakında tamamen yenilgiye uğrayacağımdan şüpheleniyorum.14

Görüşlerime ters düşen bazı büyük zorlukları ortadan kaldırdığımı düşünüyorum, fakat bunların hepsi bir halüsinasyon olabilir. 15

Tamamen yanlış bir inancın içinde olduğumu düşünmeye başladım. Bana bu konunun on sene içinde tamamen unutulacağını söylediğinde haklıydı.16

Bana kitabımı soruyorsun, sana söyleyebileceğim tek şey intihar etmeye hazır olduğum; kitabın çok makul bir şekilde kaleme alındığını düşünüyordum, fakat şimdi tekrar yazılması gerektiğini anladım.17

Türlerin Kökeni'nin yayınlanmasının ardından o kadar çok şey yayınlandı ki, bu bilgileri değerlendirip bir bütün haline dönüştürme gücüne ve akıl yeteneğine sahip olduğumdan şüphe ediyorum.18

Lyell'e yazdığı mektubundan:

Çeşitli konularla ilgilenen pek çok insanın yıllardır bir illüzyon içinde olduğunu düşünerek oldukça seviniyorum. Sık sık üzerime soğuk bir ürperti geliyor ve kendi kendime bütün hayatımı bir fantaziye adayıp adamadığımı soruyorum.19

Robert Downs anlatıyor:

Darwin'in yaşı ilerledikçe din konusundaki görüşleri de değişti. Gençliğinde özel yaratılış fikrini hiç tartışmasız kabul ediyordu. Life and Letters adlı kitabında ise "insan uzak gelecekte şimdikinden çok daha mükemmel bir varlık olacaktır" diyordu. Sonra şu fikirleri de ilave ediyordu:

"Allah'ın varlığı hakkında hislere değil de akla bağlı bir başka nokta da, çok önemli bir konu olarak beni etkiliyor. Bu muazzam ve harikulade evreni, çok geriye ve çok ileriye bakabilme kabiliyeti bulunan insan da dahil olmak üzere, kör tesadüf veya zaruretin eseri olarak görmek çok güç, hatta imkansızdır. Böyle düşününce bir dereceye kadar insanınkine benzeyen zihin sahibi bir "İlk Sebep" aramak zorunda kalıyorum; bu bakımdan teist sayılabilecek bir insanım. Hatırladığıma göre, Türlerin Kökeni'ni yazdığım zaman bu inanç bende çok kuvvetliydi. O tarihten beri yavaş yavaş ve birçok dalgalanmalarla zayıfladı. Ama o zaman da şu şüphe ortaya çıkıyor: Benim inandığıma göre en aşağı hayvanlarınki kadar basit bir zihinden çıkmış olan bir akla, böyle büyük bir sonuç çıkardığı zaman güvenilir mi?"20

Darwin bu noktada çaresizlik içinde ellerini açıyor ve şunları söyleyerek sözünü bitiriyor:

"Böyle karmaşık meselelere en ufak bir ışık dahi tuttuğumu iddia edemem. Herşeyin başlangıcındaki sır bizim için çözülemez bir halde duruyor; şahsen ben bir agnostik (bilinemezci) olarak kalmaktan memnunum." 21

Darwin, teorisi için en büyük açmazın ise ara form fosillerinin bulunamayışı olduğunu görüyordu. Bu yüzden, 1859 yılında, bundan tam 150 yıl önce Türlerin Kökeni kitabının "Teorinin Zorlukları" (Difficulties on Theory) adlı bölümünde şöyle yazmıştı:

Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, NEDEN SAYISIZ ARA GEÇİŞ FORMUNA RASTLAMIYORUZ? Neden bütün doğa BİR KARMAŞA HALİNDE DEĞİL DE, tam olarak TANIMLANMIŞ VE YERLİ YERİNDE? SAYISIZ ARA GEÇİŞ FORMU OLMALI, FAKAT NİÇİN YERYÜZÜNÜN SAYILAMAYACAK KADAR ÇOK KATMANINDA GÖMÜLÜ OLARAK BULAMIYORUZ... NİÇİN HER JEOLOJİK YAPI VE HER TABAKA BÖYLE BAĞLANTILARLA DOLU DEĞİL? Jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya ÇIKARMAMAKTADIR ve belki de BU BENİM TEORİME KARŞI İLERİ SÜRÜLECEK EN BÜYÜK İTİRAZ OLACAKTIR. (Charles Darwin, The Origin of Species, s. 172, 280)

II. BÖLÜM

EVRİMCİLERİN DARWIN İLE İLGİLİ İTİRAFLARI

Charles Darwin'in eğitiminin ve bilimsel seviyesinin -özellikle de günümüz imkanları ile karşılaştırıldığında pek yüksek olduğu söylenemez. Darwin, Edinburgh'da başladığı tıp öğrenimi başarısızlıkla sonuçlandırmış ve okulu yarıda bırakmıştı. Dolayısıyla evrim teorisini ortaya koyarken teoriyle yakından ilgili bilim dalları hakkında bilgi sahibi değildi.

Thomas Huxley (En yakın arkadaşı ve evrim teorisi konusunda en büyük destekçisi. Hatta evrim teorisini Darwin'in adına yüksek sesle savunduğu için "Darwin'in buldog köpeği" olarak anılır):

Aynen diğerlerimiz gibi onun da biyoloji bilimi üzerinde doğru düzgün bir eğitimi yoktu.22

En yakın dostu A. Sedgwick'in Darwin'e yazdığı mektuptan:

Bazı bölümlerine hayranlık duydum. Bazı bölümlerine ise karnım ağrıyana kadar güldüm. Okuduğum diğer bölümler bana büyük bir acı verdi. Çünkü bunların tamamen yanlış ve zarar verici olduklarını düşünüyorum... Çıkardığın sonuçların büyük bir bölümü, bazı tahminlere dayanıyor... Doğal seleksiyonu, seçici bir organ tarafından bilinçli olarak yapılmış birşey gibi yazmışsın.23

III. BÖLÜM

EVRİMCİLERİN, EVRİM TEORİSİNİN GEÇERSİZLİĞİ HAKKINDAKİ İTİRAFLARI

Kitabın giriş bölümünde de belirtildiği gibi, evrimci bilim adamları, aslında evrim teorisinin bilimin hiçbir ilgili dalı tarafından ispatlanamadığının ve tutarsız bir iddia olduğunun farkındadırlar. Ancak inandıkları ideoloji uğruna bu teoriyi savunmaktadırlar. Bu bölümde evrimcilerin evrim teorisinin genel olarak geçersizliği ile ilgili itiraflarına yer verilecektir.

Pierre Paul Grassé (Fransız Bilimler Akademisi Eski Başkanı, Evolution of Living Organisms (Canlı Organizmaların Evrimi) isimli kitabın yazarı):

Bugün, bizim görevimiz, bizden daha önce baş gösteren ve basit, anlaşılır ve açıklanmış bir olgu olarak kabul edilen evrim mitolojisini yıkmaktır. Hile (aldatma) bazen bilinçsiz olur, ama her zaman değil, çünkü bazı insanlar, tarafgirlikleri nedeniyle, amaçlı olarak gerçeği görmezden gelirler ve inançlarının yetersizliğini ve yanlışlığını kabul etmeyi reddederler.24

Rastgele mutasyonların, tüm canlılık aleminin ihtiyaçlarını karşılamış olmasının imkansızlığını anlattıktan sonra Grassé şöyle diyor:

Hayal kurmaya karşı bir yasa yok, ama bilim buna dahil edilmemelidir.25

Prof. Derek Ager:

Öğrenci iken öğrendiğim bütün evrim hikayelerinin bugün doğru olmadıklarının anlaşılması oldukça önemli.26

Dr. Robert Milikan (Nobel ödüllü, ünlü bir evrimci):

Şu çok acıklı: Biz bilim adamları şu ana kadar hiçbir bilim adamının kanıtlayamadığı evrimi kanıtlamaya çalışıyoruz.27

Dr. Lewis Thomas:

Biyolojinin, evrimde yönlendirici güç için "hata" sözcüğünden başka bir sözcüğe ihtiyacı var. Tesadüf doktrini ile uzlaşmam mümkün değil. Doğadaki amaçsızlık ve kör tesadüfler kavramına tahammül edemiyorum. Ve bununla beraber zihnimi sakinleştirmek için bunun yerine ne koyabileceğimi hala bilmiyorum.28

Jerry Coyne (Chicago Üniversitesi Evrim ve Ekoloji Bölümü'nden):

Neo-Darwinist görüş için çok az delil olduğunu söylemeliyiz: Bu görüşün teorik temelleri ve deneysel delilleri oldukça zayıftır.29

H. S. Lipson:

Eğer canlılık atomların, doğa güçlerinin ve radyasyonun karşılıklı etkileşimleri sonucunda oluşmamışsa nasıl oluşmuştur?.. Sanırım tek kabul edilebilir açıklamanın yaratılış olduğunu kabul etmeliyiz. Bundan ne kendim ne de fizikçiler hoşlanmamaktadır. Ancak eğer bir teoriyi bilimsel deliller destekliyorsa, o teoriyi sırf hoşlanmadığımız için reddedemeyiz. Aslında evrim bir anlamda bilimsel bir din haline geldi; hemen hemen bütün bilim adamları bunu kabul etti ve birçoğu onunla uyumlu olması için gözlemlerini eğip bükmeye hazırlandılar.

Evrim teorisinin yaşayan canlıların tüm özelliklerini sayabilme yeteneği beni daima teoriden kuşkulanmaya itmiştir (Örneğin zürafanın uzun boynu). Bu nedenle son 30 yıllık biyolojik araştırmaların Darwin'in teorisine uygun olup olmadığına baktım. Uygun olduğunu düşünmüyorum. Bana göre teori ayakta bile duramamaktadır.30

Gregory Alan Pesely:

Ayrıca bilim adamlarının temel prensibi "gereksiz söz tekrarı" olan bir kanundan memnun kalmaları utanılacak bir şeydir. Bu problem ile ilgili başarılı bir çözüme kavuşulmadıkça doğal seleksiyon teorisi asla ciddi bir bilim olamaz.31

Dr. Colin Patterson (İngiltere Doğa Tarihi Müzesi yöneticilerinden, evrimci paleontolog. Doğa Tarihi Müzesi Gazetesi'nin editörü, Evolution kitabının yazarı):

Bu anti-evrimci bakış açısını almaya başlamamın nedenlerinden birisi, bu şey üzerinde 20 yıl çalışıp bu konuda tek bir şey bilmemenin yaptığı etkiydi. Bir kişinin bu kadar uzun bir süre yanlış yönlendirildiğini öğrenmesi onun için oldukça büyük bir şok. Bu yüzden geçen birkaç hafta, çeşitli insanlara ve insan gruplarına basit bir soru sormaya çalıştım. Soru şu: Bana evrim hakkında bildiğiniz bir şeyi, doğru olan bir şeyi anlatabilir misiniz? Bu soruyu Doğa Tarihi Müzesi'ndeki jeoloji grubuna sordum ve aldığım tek cevap sessizlikti. Chicago Üniversitesi'ndeki Evrim Morfoloji Semineri'ndeki (Evolutionary Morphology Seminar) prestij sahibi evrimci üyelerde denedim ve aldığım tek cevap uzun süren bir sessizlikti ve sonunda bir kişi şöyle dedi: "Tek bir şey biliyorum, evrim teorisi liselerde okutulmamalıdır." 32

Dr. Albert Fleischman (Zoolog):

Çöküşte olan Darwin'in teorisi doğa aleminde ispatlanması gereken tek gerçek değildir. Bilimsel araştırmaların bir sonucu değildir, ama kesin olarak hayal gücünün bir ürünüdür.33

W. R. Thompson (Commonwealth Institute of Biological Control - Ottowa'nın başkanı):

Bilim adamı olmayan kişilerin dikkatini, evrimle ilgili anlaşmazlıkların üzerine çekmek uygun ve doğru olacaktır. Fakat bazı evrimcilerin son görüşleri bunu makul bulmadıklarını gösteriyor. Bilimsel olarak

tanımlayamayacakları bir doktrini savunmak için biraraya gelen bilim adamlarının zorlukları elimine ederek ve eleştirileri gizleyerek inançlarını halkın gözünde devam ettirme girişimi bilimsel açıdan anormal ve istenmeyen bir durumdur.34

E. O. Wiley (CUNY, Balık Bilimi (Ichthyology) Bölümü ve Amerikan Doğa Tarihi Müzesi), Norman Macbeth tarafından yazılan Darwin Retried (Darwin Yeniden Yargılandı) adlı kitap hakkındaki düşünceleri:

Macbeth, evrime yeni bir göz ile bakmamızı, halka ve gerekirse kendimize Darwinizm'in yanlış verilere sahip yapay bir teori olduğunu itiraf etmemizi öneriyor. Sanırım bunlar mükemmel öneriler.35

Roger Lewin (Ünlü evrimci bilim yazarı, New Scientist dergisi eski editörlerinden):

Zekamızı gösteren anlayışımız, son derece geniş teknolojik imkanlarımız, son derece kompleks olan dilimiz, ahlaki değerlerimiz tüm bunlar galiba doğayla insanları birbirinden ayırmaya yeterli olacaktır… Evrimciler için bu durum açıklanması gereken bir utançtır.36

Herribert Nillson:

Evrimi bir deney ile ispat etme girişimlerim 40 seneden fazla sürdü ve başarısızlıkla sonuçlandı. Hiç olmazsa deneyime ön yargılı anti-evrimsel bir başlama noktasından başlamakla suçlanmayacaktım.37

P. Lemoine:

Evrim teorileri ile araştırma yapmayı seven gençlerimiz kandırıldı. Bütün dünyanın öğrenmeye devam ettiği bir dogma oluşturuldu. Zoologlar ya da botanikçiler yapılan hiçbir açıklamanın yeterli olmadığını saptamıştır... Bu özetten şu sonuç çıkmaktadır ki, evrimin gerçekleşmiş olması imkansızdır. 38

Norman Macbeth:

Maalesef evrim alanındaki açıklamaların çoğu iyi değil. Doğrusu bunların açıklama olarak değerlendirilmeleri bile çok zordur. Öneri, önsezi ve boş hayallerdir, hipotez olarak adlandırılmaları bile yanlış olur. 39

Prof. Cemal Yıldırım (Yerli evrim savunucularından, felsefe profesörü):

Hiçbir bilim adamı (Darwinist ya da neo-Darwinist olsun) evrim kuramının ispat edildiği düşüncesini ileri süremez.40

Doğrudur, evrim kuramı ispat edilememiştir.41

Darwin'in evrim kuramı bugün geçerliliğini koruyorsa, bunun başlıca nedeni yerine geçecek daha doyurucu, alternatif bir kuramın yokluğundandır. Yetersiz de olsa Darwin'in kuramını, başka bir kuram ortaya çıkıncaya kadar korumak zorundayız.42

François Jacob (Hücre Genetiği Profesörü - 1965 Nobel Tıp Ödülü):

Ama yine de, özellikle evrimin mekanizmalarına ilişkin nihai açıklamaya sahip olmanın uzağındayız... Ayrıca, örneğin kromozomların yapısıyla ilgili şu yakınlarda gerçekleştirilen bazı gözlemlerin de ortaya koyduğu gibi, evrimin temelinde yer alan bütün mekanizmaları bilebilmenin de çok uzağındayız.43

C. D. Darlington:

Bize insanoğlunun sanatı kademe kademe geliştirdiği ve sonunda tarihin ışığında ortaya çıktığı anlatıldı. Bu "yavaş yavaş" ve "adım adım" gibi insanın beynini uyuşturmak için kullanılan kelimeler sürekli olarak tekrarlandılar. Amaç büyük bir bilgisizliği örtmekti. Biri şu soruyu sormalıydı: Hangi kademeler? Ancak bu soruyu soran kişi de verilen yavan cevaplarla uyuşturuldu ve vazgeçti. Çünkü hiç kimse medeniyetin bir anda oluştuğunu düşünmek bile istemiyordu.44

Christopher Wills (San Diego California Üniversitesi'nde biyolog ve evrim dersleri veriyor.) Darwin ve Alfred Russel Wallace'tan söz ederek şöyle diyor:

Evrim kuramının iki büyük kurucusundan birinin (Wallace) sonunda bu kuramın çoğunu reddetmesi şaşırtıcı.45

IV. BÖLÜM

EVRİMCİLERİN TEORİYİ, İDEOLOJİK OLARAK SAVUNDUKLARINA DAİR İTİRAFLARI

Yirminci yüzyılın ikinci yarısı ve yirmi birinci yüzyılda, birçok bilimsel bulgu evrim teorisinin bilimsel açıdan geçersizliğini çok açık ve kesin olarak ortaya koymuştur. Daha önceki bölümlerde de belirtildiği gibi, dünyanın en önde gelen evrimcileri dahi bu gerçeğin farkındadırlar. Hatta teorilerine olan "gözü kapalı" bağlılıklarına rağmen evrim teorisinin açmazlarını kendileri itiraf etmektedirler. Peki, evrim teorisinin bilim dışı olduğunu bilmelerine rağmen neden bazı bilim adamları ısrarla bu teoriyi savunmaktadır?

Bu kitabın "Giriş" bölümünde de ele alındığı gibi, bilim adamlarının evrim teorisine olan bağlılıklarının nedeni sahip oldukları ideolojilerinde yatmaktadır. Bu evrimci bilim adamları gerçek birer bilim adamı gibi davranmaz, sadece gözlem ve deneylerine bağlı kalmazlar. Onlar yapılan gözlem ve deneylere ve bilimsel araştırmalara rağmen ideolojilerini savunurlar. Sahip oldukları ideolojilerinin temeli ise materyalizmdir. Materyalizme olan inançları onlara Allah'ın varlığını inkar etmeyi emretmektedir. Bu nedenle tüm bilimsel veriler üstün ve herşeyin hakimi olan bir Yaratıcının varlığını açık ve kesin olarak göstermesine rağmen, bu evrimci ve materyalist bilim adamları Allah'ın varlığını inkar etmektedirler. Ancak her konuda olduğu gibi bu konuda da açıkça itiraflarda bulunmuşlar, delillerin bir Yaratıcının ve O'nun var ettiği kusursuz yaratılış delillerinin varlığını gösterdiğini, ancak sahip oldukları ideolojileri uğruna bu gerçeği kabul edemeyeceklerini belirtmişlerdir.

Chandra Wickramasinghe:

Bir bilim adamı olarak aldığım eğitim boyunca, bilimin herhangi bir bilinçli yaratılış kavramı ile uyuşamayacağına dair çok güçlü bir beyin yıkamaya tabi tutuldum. Bu kavrama karşı şiddetle tavır alınması gerekiyordu... Ama şu anda, Allah'a inanmayı gerektiren açıklamaya karşı olarak öne sürülebilecek hiçbir argüman bulamıyorum… Biz hep açık bir zihinle düşünmeye alıştık ve şimdi yaşama getirilebilecek tek mantıklı cevabın yaratılış olduğu sonucuna varıyoruz, tesadüfi karmaşalar değil.46

Prof. Fred Hoyle (Cambridge Üniversitesi'nden İngiliz matematikçi ve astronom):

Aslında, yaşamın akıl sahibi bir varlık tarafından meydana getirildiği o kadar açıktır ki, insan bu açık gerçeğin neden yaygın olarak kabul

edilmediğini merak etmektedir. Bunun (kabul edilmeyişin) nedeni, bilimsel değil, psikolojiktir.47

François Jacob:

Bütün bu tartışmalar ciddi soruları gündeme getirmektedirler. Bunların başlıcası şu sorudur: Biyologların ideolojik ön yargıdan gerçekten bağımsız bir evrim kuramı geliştirmeleri mümkün müdür?48

Dr. Michael Walker (Antropolog, Sidney Üniversitesi):

Birçok bilim adamı ve teknoloji uzmanının Darwin teorisine dilleriyle hizmet ediyor olmalarının tek nedeninin, bu teorinin bir Yaratıcı olduğunu reddetmesi olduğunu kabul etmek zorundayız.49

Robert Shapiro:

Bizi basit kimyasalların var olduğu bir karışımdan, ilk etkin replikatöre (DNA veya RNA'ya) taşıyacak bir evrimsel ilkeye ihtiyaç vardır. Bu ilke "kimyasal evrim" ya da "maddenin kendini örgütlemesi" olarak adlandırılır, ama hiçbir zaman detaylı bir biçimde tarif edilmemiş ya da varlığı gösterilememiştir. Böyle bir prensibin varlığına, diyalektik materyalizme olan bağlılık uğruna inanılır.50

Hubert Yockey (Evrimci biyolog):

Diyalektik materyalizmin mutlak ve kapsamlı doktrinlerine olan inanç, yaşamın kökeni senaryolarında çok önemli bir rol oynamaktadır. Diyalektik materyalizmin etkili olduğu hayatın kökeni ile ilgili senaryolardan biri de güneş sistemi içindeki "uygun bir başka gezegende" daha hayat olduğu iddiasıdır. Bu hiçbir delil olmamasına, hatta aksini kanıtlayan güçlü deliller bulunmasına rağmen inanılan bir senaryodur.51

Paul R. Ehrlich ve Richard W. Holm:

Modern evrim teorisini bu yapıların açıklamasında en iyi teori olarak görmektense tek teori olarak görmek giderek daha yaygın hale gelmektedir. Günümüzde bu teoriyi bir dogma olarak ölümsüzleştirmek gözlemlenen dünya hakkında daha doyurucu açıklamalar yapılmasını engelleyecektir.52

Theodosius Dobzhansky:

Deliller hiçbir zaman kimseyi tam anlamıyla tatmin etmedi; yine de gerçekler konusunda bilgili olan çok az insan anti-evrimcidir.53

Pierre Paul Grassé:

(Evrimcilerin canlılığın açıklaması olarak öne sürdükleri)... tesadüf kavramı, ateizm görüntüsü altında kendisine gizlice tapınılan bir tür ilah haline gelmiştir.54

Prof. Cemal Yıldırım:

Darwinizm, doğal seleksiyon tezini yoklanması gereksiz, doğruluğu apaçık bir ilke saydığı ölçüde bilimsel bir kuram olmaktan uzaklaşmakta, ideolojik bir öğreti kimliği kazanmaktadır.55

Geoffrey Clark (Arizona State Üniversitesi'nden antropolog):

Önümüzdeki bir grup alternatif araştırma sonucundan bir tanesini, daha önceki varsayımlarımıza ve ön yargılarımıza göre seçiyoruz, bu hem politik hem de subjektif bir işlem... Paleoantropolojinin sadece şekli bilimseldir, içeriği değil.56

Evrimci Greg Kirby (Biyoloji Öğretmenleri Birliği'nin toplantısında yaptığı bir konuşmadan):

Eğer bütün hayatınızı kemik toplamak, kafatasının ve çenenin küçük parçalarını bulmak için harcıyorsanız, bu küçük parçaların önemini abartmak için çok güçlü bir istek duyarsınız.57

V. BÖLÜM

DOĞAL SELEKSİYONUN EVRİMLEŞTİRME GÜCÜNÜN BULUNMADIĞI İLE İLGİLİ İTİRAFLARI

Evrim teorisi, canlıların iki temel mekanizma sayesinde evrimleştiklerini öne sürer: "Doğal seleksiyon" ve "mutasyon". Evrimci iddiaya göre mutasyonların canlılar üzerinde sebep olduğu özellikler, doğal seleksiyon mekanizması aracılığıyla seçilir, böylece canlılar evrimleşirler. Ancak biraz incelendiğinde, aslında ortada hiçbir evrimleştirici mekanizmanın olmadığını görürüz. Çünkü ne doğal seleksiyon, ne de mutasyonlar, türlerin evrimleştikleri ve birbirlerine dönüştükleri iddiasına en ufak bir katkıda bulunmamaktadırlar.

Doğal seleksiyonun evrimleştirici gücü olduğu iddiasını ilk ortaya atan kişi, teorinin kurucusu olan Charles Darwin'dir. Kitabına verdiği isim, doğal seleksiyonun Darwin'in teorisinin temelini oluşturduğunu gösterir: Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...

Doğal seleksiyon, bulundukları coğrafi konumun doğal şartlarına uygun yapıda olan canlıların hayatlarını ve nesillerini sürdüreceklerini, uygun yapıda olmayanların ise yok olacaklarını öngörür. Örneğin yırtıcı hayvanların tehdidi altında olan bir geyik sürüsü içinde, hızlı koşabilen geyikler doğal olarak hayatta kalacaktır. Diğerleri ise avlanarak yok olacaktır. Sonuç olarak da geride, hızlı koşabilen bireylerden oluşan bir geyik sürüsü kalacaktır. Ama burada çok önemli bir nokta vardır; bu süreç ne kadar uzun sürerse sürsün, geyikleri bir başka canlı türüne dönüştürmez. Örneğin bir geyik zaman içinde bir ata dönüşemez. Geyikler hep geyik olarak kalırlar.

Nitekim Darwin'den bu yana, doğal seleksiyonun canlıları evrimleştirdiğine dair tek bir bulgu ortaya konamamıştır. Bunun farkında olan evrimciler ise, başta yine Darwin olmak üzere, doğal seleksiyonun yeni bir tür geliştiremeyeceğini birçok kereler itiraf etmişlerdir.

Charles Darwin:

Teorimle ilgili güçlükler ve itirazlar şöyle sınıflandırılabilir: ...İkincisi; örneğin yapısı ve alışkanlıkları bakımından yarasa olan bir hayvan, çok farklı yapısı ve alışkanlıkları olan başka bir hayvanın değişiklik geçirmesiyle oluşabilir mi? Doğal seleksiyonun bir yandan zürafanın sinek kovmaya yarayan kuyruğu gibi pek az önemli bir organ ve öte yandan, göz gibi şaşılası bir organ türetebildiğine inanabilir miyiz?58

Doğal seleksiyon teorisinin, kendim göremememe rağmen pek çok hata içerdiğini ileride anlayacağım.59

Alfred Russell Wallace:

Bu argümanı (doğal seleksiyonu) insanın gelişmiş yeteneklerini açıklamaya kalkışıncaya kadar ikna edici bulmuştum.60

Profesör Stephen Jay Gould (Harvard Üniversitesi'nde Jeoloji ve Paleoantropoloji Profesörü ve 20. yüzyılın ikinci yarısındaki başlıca evrim sözcülerinden):

Paleontologlar (fosil uzmanları) Darwin'in iddiası için aşırı yüksek bir ücret ödediler. Biz kendimizi hayatın tarihi için tek dürüst öğrenciler olarak görüyoruz. Doğal seleksiyonu evrimin açıklaması için hala tercih etmekle bilgilerimizi o kadar kötü gösteriyoruz ki, araştıracağımızı iddia ettiğimiz süreçleri neredeyse hiç görmüyoruz.61

Darwinizm'in özü tek bir cümlede ifade edilebilir: "Doğal seleksiyon evrimsel değişimin yaratıcı gücüdür". Kimse doğal seleksiyonun uygun olmayanı elemesindeki negatif rolünü inkar etmez. Ancak Darwinist teori, "uygun olanı yaratması"nı da istemektedir.62

Prof. Cemal Yıldırım:

Ne var ki, doğal seleksiyon kimi yönleriyle ne ilk ortaya atıldığında ne de bugün tartışma konusu olmaktan kurtulamamıştır. Teologlar bir yana, kimi biyologların da evrimi açıklamada bu düzeneği yeterince doyurucu bulmadıklarını biliyoruz.63

19. yüzyılda bilim adamları çoğunlukla çalışma odalarında ya da laboratuvarlarda kapalı kaldıkları, doğayı doğrudan tanıma yoluna gitmedikleri için canlıların salt savaşım içinde olduğu tezine kolayca kapılmıştır. Dünya çapında seçkin bir bilim adamı olan Huxley bile kendini bu yanılgıdan kurtaramamıştı.64

Bilimsel açıdan bir başka eleştiri de canlı dünyanın bir çatışma bir var olma savaşımı olduğu savına ilişkindir. Gerçekten, organizmaların, özellikle ileri gelişmişlik düzeylerinde dayanışma, dahası "iş birliği" diyebileceğimiz davranışlar da sergilendiğini gösteren güvenilir pek çok gözlem ortaya konmuştur. Daha önemli bir üçüncü eleştiri doğal seleksiyonun açıklayıcı bir ilke olarak yetersizliğine ilişkindir. Buna göre, amipten insana uzanan tüm aşamalarında canlılar, fizik ve kimya çözümlemelerine elvermeyen olağanüstü bir düzen, ereksel (amaca yönelik) bir eğilim sergilemektedir. Bunun, rastlantısal varyasyonlar üzerinde mekanik bir düzenek olan doğal seleksiyonla açıklanması olanaksızdır. Örneğin insan gözünü ele alalım. Yapı ve işleyişi bu denli kompleks, ince ve yetkin dokunmuş bir organın, belli bir amaca yönelik hiçbir yaratıcı güç içermeyen salt mekanik bir düzenekle oluştuğu olası mıdır? Sanat, felsefe ve bilim çalışmalarıyla uygarlık yaratan insanın doğal seleksiyonla evrimleştiği yeterli bir açıklama olabilir mi? Annenin yavru sevgisini, hiçbir ruhsal öğe içermeyen "kör" bir düzenekle açıklamaya olanak var mıdır? Biyologların (bu arada

Darwinistlerin) bu tür sorulara doyurucu yanıt verdiklerini söylemek güçtür, kuşkusuz.65

J. B. S. Haldane (Ünlü evrimci biyolog):

Şans varyasyonlarına dayanan doğal seleksiyonun kendi başına evrimi tümüyle açıkladığı düşüncesine katılmakta tereddütümüz var.66

J. Hawkes:

Kuşları, balıkları, çiçekleri vb. göz kamaştırıcı güzelliği salt doğal seleksiyona borçlu olduğumuza inanmakta güçlük çekiyorum. Dahası, insan bilinci öyle bir düzeneğin ürünü olabilir mi? Nasıl olur da tüm uygarlık nimetlerinin yaratıcısı olan insan beyni; Sokrates, Leonardo da Vinci, Shakespeare, Newton ve Einstein gibileri ölümsüzleştiren yaratıcılık "yaşam savaşımı" denen orman yasasının bize bir armağanı olsun?67

Roger Lewin:

Neo-Darwinizm'in temel özelliklerinden olan doğal seleksiyonun dengeleyici bir etkisi olabilir, fakat belirli bir yönde özelleşmeye ve gelişmeye bir katkısı olmaz. Birçok kişinin öne sürdüğü gibi yaratıcı bir kuvvet değildir.68

Dr. Colin Patterson:

Hiç kimse bugüne kadar doğal seleksiyon mekanizmaları yoluyla yeni bir tür üretemedi. Hiç kimse böyle birşeyin yakınına bile yaklaşamamıştır.69

Arthur Koestler:

Günümüzde eğitimli insanlar, Darwin'in gelişigüzel mutasyonlar artı doğal seleksiyonun sihirli formülü sayesinde tüm sorulara cevap bulduğuna inanmayı sürdürmektedirler. Rastgele mutasyonların konu dışı kaldığı ve doğal seleksiyonun bir kısır döngü mantığı haline geldiği gerçeğinden oldukça habersiz bir şekilde.70

Pierre Paul Grassé:

J. Huxley ve diğer biyologların evrimin doğal seleksiyon mekanizması aracılığı ile işlediği teorisi, demografik gerçeklerin, genotiplerin bölgesel dalgalanmasının ve coğrafi dağılımların bir gözleminden başka birşey değildir. Çoğunlukla ele alınan türler on binlerce sene hiç değişmeden kalmaktadır. Koşullara bağlı olarak meydana gelen dalgalanmalar, genlerin önceden değişmesiyle beraber ele alındığında evrime delil olarak kullanılamaz; bunun en güzel delili de milyonlarca yıldır hiçbir değişikliğe uğramayan yaşayan fosillerdir.71

VI. BÖLÜM

MUTASYONLARIN EVRİMLEŞTİRME GÜCÜNÜN OLMADIĞI İLE İLGİLİ İTİRAFLARI

Evrim teorisinin doğal seleksiyonun yanında savunduğu ikinci sözde mekanizma mutasyonlardır. Mutasyonlar, canlı hücresinin çekirdeğinde bulunan ve genetik bilgiyi taşıyan DNA molekülünde, radyasyon veya kimyasal etkiler sonucunda meydana gelen kopmalar ve yer değiştirmelerdir. Mutasyonlar birer kazadırlar ve DNA'yı oluşturan nükleotidleri tahrip eder ya da yerlerini değiştirirler. Çoğu zaman da hücrenin tamir edemeyeceği boyutlarda birtakım hasar ve değişikliklere sebep olurlar.

Dolayısıyla evrimcilerin arkasına sığındıkları mutasyon hiç de sanıldığı gibi canlıları daha gelişmişe ve mükemmele götüren tılsımlı bir değnek değildir. Mutasyonların net etkisi zararlıdır. Mutasyonların sebep olacağı değişiklikler ancak Hiroşima, Nagazaki veya Çernobil'deki insanların uğradığı türden değişiklikler olabilir: Yani ölüler, sakatlar ve hastalıklı insanlar…

Nitekim evrimi kanıtlamak uğruna laboratuvarlarda radyasyona maruz bırakılan deneklerde ulaşılan sonuç, bacakları kafalarından çıkan meyve sineklerinden öteye gidememiştir. Bugüne kadar gözlemlenmiş hiçbir yararlı mutasyon örneği yoktur. Gözlemlenmiş tüm mutasyonlar zararlıdır.

Bu çok açık gerçeğin aslında evrimciler de farkındadırlar. Örneğin günümüzün en tanınan evrimcilerinden biri olan Richard Dawkins kendisine bir röportaj sırasında yöneltilen "Bilinen yararlı mutasyon örneği var mıdır?" sorusunu cevapsız bırakmakla kalmamış, bu sorunun kendisini ne kadar rahatsız ettiğini de sıkıntılı tavırları ile açıkça göstermiştir.72

Prof. R. Goldschmidt (Zoolog, California Üniversitesi):

Şimdiye kadar hiç kimsenin makro mutasyonlar yolu ile yeni bir tür ya da cins üretemediği bir gerçektir. Seçilmiş mikro mutasyonlar yoluyla dahi tek bir tür bile oluşturulamadığı da doğrudur. En iyi bilinen Drosofila (meyve sineği) gibi organizmalarda bile sayısız mutasyon bilinmektedir. Eğer herhangi bir organizma üzerinde bu binlerce mutasyonun bir kombinasyonunu yapabilseydik, yine de doğada bulunan herhangi bir türle benzerlik gösteren bir tür üretemezdik.73

Kevin Padian:

Büyük evrimsel değişiklikler nasıl başladı? Türlerin on binlerce yıl oturup faydalı mutasyonların meydana gelmesini beklediğine (bu arada bu nasıl oluşmaktadır?) ve büyük bir istekle bunları yeni ve yararlı bir tür

değişimi oluşana kadar biriktirip koruduklarına inanan biri var mı? İşte bu durum Waddington ve diğerlerinin de belirttiği gibi neo-Darwinizm'in "saçma ve mantık dışı" matematik argümanlarıdır.74

Pierre-Paul Grassé:

Ne kadar çok sayıda olursa olsunlar, mutasyonlar herhangi bir evrim meydana getirmezler.75

Şanslı mutasyonların havyanların ve bitkilerin ihtiyaçlarının karşılanmasını sağladığına inanmak, gerçekten çok zordur. Ama Darwinizm bundan fazlasını da ister: Tek bir bitki, tek bir havyan, tam olması gerektiği şekilde binlerce ve binlerce faydalı tesadüfe maruz kalmalıdır. Yani mucizeler sıradan bir kural haline gelmeli, inanılmaz derecede düşük olasılıklara sahip olaylar kolaylıkla gerçekleşmelidir. Hayal kurmayı yasaklayan bir kanun yoktur, ama bilim bu işin içine dahil edilmemelidir.76

Francisco J. Ayala:

X ışınları gibi yüksek enerjili radyasyonlar mutasyon oranını arttırırlar. Radyasyondan olayı meydana gelen mutasyonlar rastgele, bir anlamda onları taşıyan bireylerin sağlığı üzerindeki etkilerden bağımsız olarak meydana çıkar. Rastgele mutasyonlar çoğunlukla zararlıdırlar. Bir organizmadaki genom gibi tamamen organize bir sistemde rastgele bir değişiklik sistemin düzenini veya kullanılırlığını arttırmaz, aksine azaltır.77

James F. Crow (Wisconsin Üniversitesi, Tıp Genetiği Bölüm Başkanı, radyasyon ve mutasyon konusunda uzman):

Mutasyonların hemen hepsi zararlıdır ve bunun bedelini insanlar öder. Bu nedenle mutasyon oranını yükseltecek olan her türlü insan aktivitesi insanlık için ciddi sağlık ve ahlak sorunları oluşturuyor demektir.78

Hayatı oluşturan kimyasal işlemlerin bütünlüğüne isabet edecek rastgele bir değişikliğin bozucu etkisi olacağı kesindir. Aynen bir televizyondaki bağlantıların rastgele değiştirilmesinin görüntünün kalitesini artırmaması gibi.79

Frederick Seymour Hulse:

Mutasyonlar rastgele meydana gelirler. Yüksek komplekslikteki sistemlerin bileşiminde ve işleyişindeki herhangi bir değişiklik bu sistemin işleyişini geliştirmeyecektir ve bu nedenle mutasyonların büyük kısmı dezavantajlıdır. Bir organizma ve çevre arasında çok hassas bir denge vardır ve bir mutasyon bu dengeyi kolaylıkla bozabilir. Bir insan aynı şekilde frenin veya gaz pedalının pozisyonunu rastgele değiştirerek bir arabanın işleyişinin gelişmesini de bekleyebilir.80

Evrimci zoolog D. L. Stern:

Evrimsel biyolojinin en eski problemlerinden biri geniş çapta çözülmemiş olarak duruyor. Hangi mutasyonlar, evrimsel açıdan faydalı olan fenotip çeşitliliğini oluşturabilir? Bunlar ne tür moleküler değişiklikleri gerektirir?81

Stephen Jay Gould:

Bir mutasyon büyük ve yeni bir ham malzeme (DNA) oluşturmaz. Türleri mutasyona uğratarak yeni bir tür elde edemezsiniz.82

Hoimar Von Ditfurth (Alman Psikiyatri ve Nöroloji Profesörü. Ünlü Alman evrimci bilim yazarı):

Alabildiğine kompleks biyolojik bir işlevin, organik bir düzenin, amaçsız, hedefsiz, keyfi mutasyonların rastlantısal sonuçları olarak ortaya çıkıp çıkamayacağı sorusuna yanıt ararken, tasavvur etme yeteneğimiz oldukça yaya kalacaktır... Gerçekten de, rastlantısal mutasyonların ardından, sözünü ettiğimiz türden yeni mekanizmaların, yeni düzenlerin ortaya çıkması için evrim istediği kadar zaman bulmuş olsun, yeni denge ve düzenlerin rastlantının ürünü olduğunu ileri sürmekle iyice ileri gitmiş, başka türlü düşünenleri tahrik etmiş olmuyor muyuz? Deyim yerindeyse, sakat doğum gibi bir şeydi bu tuhaf yaratıklar. Bir mutasyonun sonucuydular. Mutasyon sonuçları hemen her zaman bir felaket doğurmuşlardır.83

Bu noktada itirazcılar, anlamlı ve amaca uygun özelliklerin tümüyle rastlantısal olarak yeterli miktarda oluşmasını sağlamak bakımından, mutasyonların sayısının yeterli büyüklükte olamayacağına ilişkin bir karşı tezi öne sürmek eğilimdedirler. Gerçekten de çok sayıda mutasyon, olasılıklar kurallarına göre, bırakalım gelişmeyi desteklemeyi, zararlı ve hatta öldürücü olmaktan kurtulamaz.84

Dr. Mahlon B. Hoagland:

Bugün canlı organizmalarda birikmiş bilgi (üç milyar yıllık evrimin birikmiş sonucu) bütün dünya şairlerinin toplamından daha çok işlenmiş, daha incedir. Bir harfte, bir kelimede, bir deyimde rastlantıya bağlı bir değişimin parçayı daha iyi yapması uzak bir olasılık, böyle rastlantısal bir çarpmanın zararlı olması daha akla yatkındır. Birçok biyolog, nükleer silahların, nükleer reaktörlerin ve endüstride üretilen mutasyona neden olabilecek türden kimyasal maddelerin artmasından, bu nedenle korkmaktadırlar.85

Hatırlayacaksınız, bir organizmanın DNA'sında bir değişikliğin olması hemen her zaman onun için zararlıdır; başka bir deyişle yaşamını sürdürebilme kapasitesinde azalmaya yol açar. Bir benzetme yapalım; Shakespeare'in oyunlarına rastgele eklenen cümlelerin onları daha iyi yapması pek olası değildir... Temelinde DNA değişiklikleri ister mutasyonla, ister bizim dışarıdan bilerek eklediğimiz yabancı genlerle olsun, yaşamı sürdürebilme şansını azaltma özelliklerinden dolayı zararlıdır.86

Warren Weaver (Evrimci bilim adamı). Weaver, İkinci Dünya Savaşı'nın ardından nükleer silahların sonucunda oluşan mutasyonları incelemek için kurulan Atomik Radyasyonun Genetik Etkileri Komitesi'nin (Committee on Genetic Effects of Atomic Radiation) hazırladığı rapor hakkında şöyle diyordu:

Çoğu kimse, bilinen tüm mutasyon örneklerinin zararlı olduğu sonucu karşısında şaşıracaktır, çünkü mutasyonlar evrim sürecinin gerekli bir parçasıdır. Nasıl olur da iyi bir etki -yani bir canlının daha gelişmiş canlı formlarına evrimleşmesi- pratikte hepsi zararlı olan mutasyonların sonucu olabilir?87

Üstelik mutasyona uğramış genlerin, karşılaşılan durumların büyük çoğunluğunda ve şimdiye kadar üzerinde çalışılan türlerde zararlı etkilerine rastlanmıştır. En uç durumlarda zararlı etkiden kastettiğimiz ölüm demektir. Diğer durumlarda ise döl üretebilme olanağının azalması veya diğer bazı ciddi anormallikler anlamına gelir.88

Michael Pitman:

Sayısız genetikçi meyve sineklerini nesiller boyunca sayısız mutasyonlara maruz bıraktılar. Peki sonuçta insan yapımı bir evrim mi ortaya çıktı? Maalesef hayır. Genetikçilerin yarattıkları canavarlardan sadece pek azı beslendikleri şişelerin dışında yaşamlarını sürdürebildiler. Pratikte mutasyona uğratılmış olan tüm sinekler ya öldüler, ya sakat kaldılar ya da kısır oldular.89

Gordon Taylor (Evrimci genetikçi) :

Bu çok çarpıcı, ama bir o kadar da gözden kaçırılan bir gerçektir: Altmış yıldır dünyanın dört bir yanındaki genetikçiler evrimi kanıtlamak için meyve sinekleri yetiştiriyorlar. Ama hala bir türün, hatta tek bir enzimin bile ortaya çıkışını gözlemlemiş değiller.90

VII. BÖLÜM

MOLEKÜLER EVRİMİN ÇIKMAZI İLE İLGİLİ İTİRAFLARI

Evrim teorisi aslında daha ilk aşamada, yani yeryüzündeki ilk canlı yaşamın nasıl ortaya çıktığı sorusunda cevapsız kalmaktadır. Evrim, bu soru karşısında canlılığın tesadüfler sonucunda meydana gelen bir hücreyle başladığını iddia eder. Senaryoya göre, bundan dört milyar yıl önce, ilkel dünya atmosferinde birtakım cansız kimyasal maddeler tepkimeye girmiş, yıldırımların, sarsıntıların etkisiyle karışmış ve ilk canlı hücre ortaya çıkmıştır.

Bu senaryonun gerçek olması imkansızdır, çünkü hayat tesadüfi bir şekilde oluşamayacak kadar komplekstir. En küçük canlının bile birlikte çalışan milyonlarca parçası vardır ve bunların her birine organizmanın ana fonksiyonlarının işlemesi için gereksinim vardır. Evrimci bir bilim adamı olan W. H. Thorpe, "Canlı hücrelerinin en basitinin sahip olduğu mekanizma bile, insanoğlunun şimdiye kadar yaptığı, hatta hayal ettiği

bütün makinelerden çok daha komplekstir."91 diyerek bu kompleksliği kabul eder. Bu son derece kompleks sistemin parçalarının, doğru zamanda, doğru yerde, birden bire oluşma ve birbirlerine tesadüfen uyum göstermiş olma ihtimalleri kesinlikle yoktur.

Bu kompleks sistemin Darwinizm'in iddia ettiği gibi, kademe kademe gelişmiş olması da imkansızdır, çünkü sistem ancak tüm parçalarıyla eksiksiz olarak var olduğu zaman çalışır, daha ilkel "kademe"lerde hiçbir işe yaramaz. Nitekim cansız maddelerin biraraya gelerek canlılığı oluşturabilecekleri iddiası, bugüne kadar hiçbir deney ya da gözlem tarafından doğrulanmamış bilim dışı bir iddiadır. Aksine bütün bilimsel bulgular hayatın sadece hayattan geldiğini göstermiştir. Her canlı hücre bir başka canlı hücrenin çoğalmasıyla oluşur. Dünya üzerinde hiç kimse, en gelişmiş laboratuvarlarda dahi, cansız kimyasal maddeleri biraraya getirip canlı bir hücre yapmayı başaramamıştır.

Evrim teorisi ise, insan aklı, bilgisi ve teknolojisi sonucunda bile elde edilemeyen canlı hücresinin, ilkel dünya koşullarında rastlantılarla doğduğu iddiasındadır.

Ancak bu iddianın ne derece anlamsız olduğu, yine evrimcilerin kendi itiraflarıyla karşımıza çıkmaktadır. Birçok evrimci hayatın tesadüflerle, cansız maddelerden ortaya çıktığı iddiasının imkansızlığını bazı benzetmelerle şöyle itiraf etmişlerdir:

Prof. Fred Hoyle:

Bütün evreni kaplayan bir hurda yığını olduğunu varsayın. Ve bu hurda yığınının içinde Boeing 747'ye ait parçalar ve elektrik devreleri karışık ve birbirinden bağımsız olarak bulunsun. Bu hurda yığınına bir kasırga isabet etsin. Bu kasırganın ardından tüm parçaları biraraya gelmiş uçuşa hazır bir Boeing 747 çıkabilir mi?92

Rubik kübünü uzaktan tanıyan bir kimse bile kübün yüzlerini rastgele oynatan bir körün çözüm elde edemeyeceğini kabul edecektir. Şimdi sırası bozulmuş Rubik küplü 1050 kör insan bulunduğunu ve hepsinin aynı anda çözülmüş şekle ulaşmaları olasılığını hayal etmeye çalışın. Artık hayatın bağlı olduğu birçok polimerden sadece bir tanesinin rastgele yer değiştirmesi fırsatına sahipsiniz. Sadece bio-polimerlerin değil aynı zamanda programlanmış bir hücrenin çalışması da ilkel organik çorbada rastgele oluşamazdı. Hayat açıkçası kozmik bir fenomen olmalı.93

Eğer maddenin, organik (cansız) sistemleri hayata doğru iten bir temel prensibi olsaydı bunun varlığının laboratuvarda kolaylıkla kanıtlanabilir olması gerekirdi. İlkel çorbayı temsil etmek üzere, örneğin bir yüzme havuzunu ele alın. Bunu biyolojik olmayan özellikteki kimyasallarla istediğiniz gibi doldurun. İstediğiniz gazı üzerine pompalayın veya arasından isterseniz hoşunuza giden herhangi bir çeşitte radyasyon verin. Deneyin bir sene sürmesine izin verin ve o 2.000 enzimden (canlı hücreler tarafından üretilen proteinler) kaç tanesinin havuzda ortaya çıkacağını

görün. Ben cevabını vereceğim, böylelikle deneyi yapmanın zaman, zorluk ve masrafından kurtulmuş olursunuz. Muhtemelen aminoasitlerden ve diğer basit organik kimyasallardan oluşan, kahverengimsi çamurdan başka hiçbir şey bulamayacaksınız. Bu iddiadan bu kadar emin nasıl olabilirim? Eğer tam tersi olacak olsaydı, bu deney şimdiye kadar çoktan yapılmış olurdu ve eğer yapılsaydı dünya çapında çok iyi bilinip ünlü olurdu. Bunun maliyeti ise Ay'a bir adamı yerleştirmeyle karşılaştırıldığında çok önemsiz kalacaktır.94

Prof. Fred Hoyle ve Chandra Wickramansinghe (Wickramansinghe Cardiff Üniversitesi'nde, Uygulamalı Matematik ve Astronomi profesörüdür):

... Hayat tesadüfi bir başlangıca sahip olamaz. Evrende var olan bütün maymunları birer daktilonun başına oturtsanız ve bu maymunlar rastgele daktilonun tuşlarına bassalar, bu maymunlardan birinin bile Shakespeare'in bir çalışmasını oluşturmaları kesinlikle imkansızdır. Hatta pratikte yanlış denemelerin konması için gereken çöp kutularının yetmemesi sebebinden dolayı da bu imkansızdır. Aynısı canlı maddeler için de doğrudur. Hayatın cansız maddeden kendi kendine oluşma olasılığı için 1 sayısının yanına 40.000 sıfır koyun. İşte hayatın cansız maddeden kendi kendine oluşma olasılığı bu sayıda bir ihtimaldir... Eğer insan, sosyal inançlardan dolayı veya "bilimin evrime inanması gerekir" şeklindeki eğitiminden dolayı ön yargılı hale gelmemişse bu basit hesap Darwin'i ve tüm teoriyi gömmek için yeteri derecede olanaksız bir sayıdır. Ne bu gezegende ne de bir başkasında, hiçbir ilkel çorba yoktu ve eğer hayatın başlangıcı rastgele değilse, o zaman belli bir amaca yönelik bir aklın ürünü olmalıdır.95

Prof. Malcolm Dixon (Biyokimyacı):

Enzim sistemi her dakika tam vardiya çalışan kimyagerlerin yapamadığını yapıyor... Kimse doğal olarak oluşan enzimlerin yüzlerce arkadaşı ile beraber şans eseri kendi kendilerini fark ettiğini ciddi olarak düşünebilir mi? Enzimler ve enzim sistemleri aynı genetik mekanizmalar gibi mihenk taşlarıdır. Daha ileri araştırmalar yapıldığında daha iyi detaylanmış tasarımı açığa çıkarır.96

Michael Pitman (Ünlü biyokimyacı. Enzimlerin tesadüfen oluşamayacak kadar kompleks bir yapıya sahip olduklarını şöyle hesaplıyor):

Bilindiği üzere evrende 1080 kadar atom var ve Big Bang'in patlamasından bu yana 1017 saniye geçti. Yaşamın devam edebilmesi için de 2000 tane temel enzime ihtiyaç var. Bu enzimlerden bir tanesinin bile tesadüfen oluşması için 1020 den daha fazla bir olasılık gerekir. Bütün hepsinin tesadüfen oluşması için ise 1040000 ihtimal de bir ihtimal oluşmalıdır. Böyle bir ihtimalin oluşması için bütün evrenin organik bir çorba olduğunu düşünsek dahi bu imkansızdır.97

Prof. Dr. Ali Demirsoy (Biyolog, Hacettepe Üniversitesi):

Özünde bir Sitokrom-C'nin dizilimini oluşturmak için olasılık sıfır denecek kadar azdır. Yani canlılık eğer belirli bir dizilimi gerektiriyorsa, bu tüm evrende bir defa oluşacak kadar az olasılığa sahiptir denebilir. Ya da oluşumunda bizim tanımlayamayacağımız doğaüstü güçler görev yapmıştır. Bu sonuncusunu kabul etmek bilimsel amaca uygun değildir. O zaman birinci varsayımı irdelemek gerekir... Sitokrom-C'nin belli bir aminoasit dizilimini sağlamak, bir maymunun daktiloda hiç yanlış yapmadan insanlık tarihini yazma olasılığı kadar azdır (maymunun rastgele tuşlara bastığını kabul ederek).98

William Stokes (Amerikalı evrimci jeolog):

Eğer milyarlarca yıl boyunca, milyarlarca gezegenin yüzeyi gerekli aminoasitleri içeren sulu bir konsantre tabakayla dolu olsaydı bile yine (protein) oluşamazdı.99

Andrew Scott (Evrimci biyolog):

Biraz madde alın, karıştırın, ısıtın ve bekleyin. Bu, hayatın kökeninin modern versiyonudur. Yerçekimi, elektromanyetizma, zayıf ve güçlü nükleer kuvvetler gibi "temel" güçler gerisini halledecektir... Peki ama bu kolay hikayenin ne kadarı sağlam temellere oturmaktadır ve ne kadarı umuda dayalı spekülasyonlara bağlıdır? Gerçekte, ilk kimyasal maddelerden canlı hücrelere kadar giden aşamaların bütün mekanizmaları ya tartışma konusudur ya da tamamen karanlık içindedir.100

Dr. Christian Schwabe (South Carolina Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden):

Moleküler evrim, evrimsel akrabalıkların ortaya çıkarılması için neredeyse paleontolojiden daha üstün bir metot olarak kabul edilmeye başlandı. Bir moleküler evrimci olarak bundan gurur duymam gerekirdi. Ama aksine, türlerin düzenli bir gelişme kaydettiğini göstermesi gereken moleküler benzerliklerin pek çok istisnası olması oldukça can sıkıcı görünüyor. Bu istisnalar o kadar çok ki, gerçekte, istisnaların ve tuhaflıkların daha önemli bir mesaj taşıdıklarını düşünüyorum.101

Prof. Cemal Yıldırım (Evrimci yazar):

Yaşamın rastgele ortaya çıkamayacağını kanıtlamak için öne sürülen savlardan birisi de, işe yarayabilecek bir enzimin oluşma olasılığının inanılmaz düşüklüğüdür. Tipik bir enzim 100 aminoasitten oluşur. 20 tane aminoasit bulunduğuna göre, 20100 kombinasyon söz konusudur. Bu kadar kombinasyon içinde bir seferde şans eseri belli bir enzimin oluşma olasılığı 10130'da birdir. Yine göz ardı edilen nokta, moleküler kinetiğin rastlantısal (şans eseri) olmadığı, işlevsel enzimlerin sürekli oluştuğudur.102

Prof. Dr. Ali Demirsoy :

Bir enzim ortalama 1000 aminoasitten meydana gelmiştir. 100 aminoasitten meydana gelmiş bir enzimin 20 aminoasitle verdiği kombinasyon 20100'dür. Tüm evrendeki atom sayısının 1080, evrenin oluşumundan bugüne kadar geçen saniyelerin sayısının 1016 olduğu

düşünülürse, belirli bir dizilime sahip bir enzimin ortaya çıkma ihtimalinin ne kadar düşük olduğu anlaşılabilir. Bu durumda enzimler nasıl ortaya çıkmıştır?103

Scientific American (Evrimci çizgide yayın yapan ünlü bilim dergisi):

Muhtemel ilkel dünya koşullarının taklit edildiği gerçekçi deneylerde, en basit moleküller dahi yalnızca az miktarlarda üretilmiştir. Daha da kötü olan, bu moleküller genelde organik moleküllerin ikinci dereceden yapıtaşlarıdır: Normal etkileri gitgide daha karmakarışık organik karışımları oluşturmak olan jeokimyasal reaksiyonlar sonucunda nasıl olup da ayrışabildikleri ve saflaşabildikleri hala bir problem olarak durmaktadır. Biraz daha kompleks moleküller için bu zorluk hızla artar. Özellikle nükleotidlerin bütünüyle jeokimyasal olan kökeni büyük güçlükler arz eder.104

Prof. Chandra Wickramasinghe:

New York Üniversitesi kimya profesörü ve DNA uzmanı Robert Shapiro, sadece basit bir bakteride bulunan 2000 çeşit proteinin rastlantısal olarak meydana gelme ihtimalini hesaplamıştır. Elde edilen rakam, 10 üzeri 40.000'de 1 ihtimaldir. Chandra Wickramasinghe bu rakam karşısında şu yorumu yapar:

Bu rakam (10 üzeri 40.000) Darwin'i ve tüm evrim teorisini gömmeye yeterlidir. Bu gezegenin ya da bir başkasının üzerinde hiçbir zaman (hayatın doğabileceği) bir ilkel çorba olmamıştır ve yaşamın başlangıcı rastlantısal olarak gerçekleşemeyeceğine göre, amaçlı bir aklın ürünüdür.105

Carly P. Haskings (Evrimci biyolog; American Scientist dergisinde yayınlanan bir makalesinden):

... Fakat biyokimyevi genetik sayesinde evrimle ilgili birçok önemli soru hala cevaplanamamıştır... Bütün canlılarda, hem DNA eşleşmesi, hem de üzerlerindeki şifrelerin proteinlere çevrilmesi oldukça spesifik ve uygun enzimler sayesinde olmaktadır. Aynı zamanda bu enzim moleküllerinin yapıları da tam olarak bizzat DNA tarafından belirlenmektedir. İşte bu gerçek, evrimde çok esrarlı bir problemi ortaya çıkarmaktadır. Acaba evrim olayında, şifrenin kendisi ve bu şifrenin içinden de proteinlerin sentezinde gerekli olan diğer enzimler beraberce mi ortaya çıkmıştır? Bu bileşiklerin olağanüstü karmaşıklığı ve sentezlenmeleri için aralarında hiç aksamayan bir koordinasyonun olma zorunluluğu göz önüne alındığında, söz konusu zaman çakışmasından bahsetmek çok saçma olmaktadır. Bu soruya Darwin'in görüşleri dışında cevap aramalıyız. Çünkü söz konusu durum özel yaratılışı öngören çok güçlü bir delil oluşturmaktadır.106

Alexander I. Oparin (Rus evrimci):

Maalesef hücrenin meydana gelişi evrim teorisinin bütününü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır.107

Loren Eiseley (Antropolog):

En basit olarak kabul ettiğimiz hücrenin içindeki fizyokimyasal organizasyonun detaylarını kavramak bizim kapasitemizi aşmaktadır.108

Prof. Dr. Ali Demirsoy:

Özünde, döllenmiş bir yumurtadan çok değişik yapıda ve işlevde birçok hücre grubunun meydana gelmesi şimdiye kadar doyurucu bir şekilde açıklanamamıştır.109

Prof. Dr. Klaus Dose (Almanya'daki Johannes Gutenberg Üniversitesi Biyokimya Enstitüsü Başkanı):

Yaşamın kökeni konusunda kimyasal ve moleküler evrim alanlarında otuz yılı aşkın bir süredir yürütülen tüm deneyler, yaşamın kökeni sorununa cevap bulmaktansa, sorunun ne kadar büyük olduğunun kavranmasına neden oldu. Şu anda bu konudaki bütün teoriler ve deneyler ya bir çıkmaz sokak içinde bitiyorlar ya da bilgisizlik itiraflarıyla sonuçlanıyorlar.110

Yoğun çabalara rağmen son 30 yıldan bu yana canlı hücrelerin oluşumunu açıklayabilecek herhangi bir buluş yapılamadı.111

David A. Kaufman (Florida Üniversitesi):

Evrim, hücrelerle beraber dikkatlice tasarlanmış genetik kodların kökenine dair kabul edilebilir bir bilimsel açıklama getirmekten uzak. Ki bunlar olmazsa proteinler ve dolayısıyla hayat da olamaz.112

Jeokimyacı Jeffrey Bada (San Diego Scripps Enstitüsü):

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı?113

Hoimar Von Ditfurth :

Bugünkü bilgilerimiz, evrimin genel ilkesinin burada gerçekleşmediğini; ilkel hücrenin gelişe gelişe nihayet çekirdekli, organlı hücreye dönüşmesi gibi bir durumun söz konusu olmadığını göstermektedir.114

Hücre, daha doğduğu anda gerekli miktarda enzime sahip olmuş olmalıdır, yani atmosferin oksijeniyle burun buruna gelmeden önce. "Salt rastlantı" sonucu ortaya çıkmış böyle bir uyum, gerçekten de mümkün müdür? Bu bütün biyolojik evrimin en temel sorusudur. Bu soruya verilen yanıta göre düşünürler de öbeklere ayrılırlar. Bu soruya "evet mümkündür" yanıtı vermek modern doğa bilimine olan inancı doğrulamak gibi bir şeydir. Biraz kötü niyetli ifade etmek istersek şöyle de diyebiliriz: Modern doğa bilimden yana olan kimse, bu soruya 'evet'le yanıt verme ötesinde bir seçeneğe sahip değildir. Çünkü doğa olaylarını anlaşılır yollardan açıklamayı kendine hedef kılmış, bunları, doğaüstü müdahalelerin yardımlarına başvurmadan doğruca doğa yasalarına dayanarak türetmeyi amaçlamıştır.

Ama işin burasında, olup biteni doğa yasalarıyla, dolayısıyla "rastlantı" ile açıklaması, söz konusu kimsenin köşeye sıkışmışlığının belirtisidir.

Çünkü bu durumda rastlantıya inanmasın da ne yapsın? Evrimin gelişmeye devam etmesini sağlamak bakımından elinde sadece tek bir "soluyabilen" hücre bulunmuş olmasını doğa bilimsel anlayışa ters düşmeden başka türlü açıklamak nasıl mümkün olabilir ki?

Oksijene uyum sağlayabilecek tek bir hücrenin, tam o kaçınılmaz biçimde gerekli olduğu anda ortaya çıkmış oluşunun, sadece anlamlı bir olayla kalmayıp, bu karmaşık kimyasal tepkimenin yeryüzündeki hayatın devamı bakımından kesinlikle vazgeçilmez oluşunu, bilimsel bir yoldan açıklamak istiyorsak, rastlantı kategorisine başvurmaktan başka çaremiz var mı ki?..

Ama işte belli bir amaca hizmet edici rastlantıların böyle üst üste birikmesi de, bizim inandırıcılığımızı tartışılır hale getirmektedir. 115

... İnşaata nerede ve ne zaman başlanacağı ve planın tek tek parçalarının hangi zaman sırasıyla biraraya getirileceğini ayrıca belirten projeler yoksa, en iyi plan bile bir işe yaramaz. Söz konusu olan bir binaysa işe temelden başlayıp, duvarlar bittikten sonra en son damı yerleştirmemiz gerektiğini biliyoruz. Ama elektrik ve su tesisatı tamamlanmadan sıvaya da geçemeyiz. Her inşaatta tıpatıp uygulanan bir mekan düzenleme planının yanı sıra, inşaatın uyduğu bir zaman düzenlemesi vardır.

İşte doğanın inşaatları ve elbette hücreler için de geçerlidir bu. Ama hücre düzleminde bu öncelik-sonralık ilişkisinin nasıl gerçekleştirildiği konusunda hemen hiçbir şey bilmiyoruz. Hücreye planın hangi bölümünü ne zaman imal etmesi gerektiğini kimin söylediğini biyologlar henüz bulamadılar. Bazı genler tam gerektiği anda ve doğru zamanda engellenirken, gene kimilerinin üzerindeki ambargonun nasıl olup da kalktığı, baskıcı genler ile baskıyı ortadan kaldırıcı genleri hareket geçiren komutayı kimin verdiği, tamamen karanlıkta bekleyen sorulardır...116

Geri dönüp baktığımızda, neredeyse ıstırapla aranan o geçiş biçimlerini bir türlü bulamamış olmamıza şaşırmamamız gerektiğini anlıyoruz. Çünkü büyük olasılıkla böyle bir ara aşama hiç var olmadı. Bugünkü bilgilerimiz, evrimin genel ilkesinin burada gerçekleşmediğini; ilkel hücrenin gelişe gelişe nihayet çekirdekli, organlı hücreye dönüşmesi gibi bir durumun söz konusu olmadığını göstermektedir.117

Keith Graham:

Başta hayatı meydana getirdiği tahmin edilen elementlerin bugün hala var olduklarını görüyoruz. Peki o zaman şimdi niye yaşam oluşturamıyorlar? 118

David E. Green ve Robert F. Goldberger:

İlkel hücrelerin, türlerin kökeni için başlangıç noktası olduğu konusundaki yaygın fikir gerçekten de hatalıdır. Bu hücreler hakkında işlevsel olarak ilkel olan hiçbir şey yoktur. Bu hücreler günümüzdeki suretleri gibi aynı biyokimyasal ekipmanı içermekteydiler. Peki daha

sonraki hücreler nasıl ortaya çıkmıştı? Bu soruya verilecek tek anlamlı cevap, nasıl olduğunu bilmediğimizdir.119

Prof. Dr. Ali Demirsoy:

Karmaşık hücreler hiçbir zaman ilkel hücrelerden evrimsel süreç içerisinde gelişerek meydana gelmemiştir.120

Dr. A. Garth Fisher:

Hem hayatın kökeni hem de hayvanların ana gruplarının kökeni hala bilinmiyor.121

Prof. Dr. Ali Demirsoy:

Esasında bir proteinin ve çekirdek asidinin (DNA-RNA) oluşma şansı tahminlerin çok ötesinde bir olasılıktır. Hatta belirli bir protein zincirinin ortaya çıkması şansı astronomik denecek kadar azdır. Birçoğu bu oluşumların Tanrısal olduğunu savunur.122

Evrimde açıklanması en zor olan kademelerden biri de bu ilkel canlılardan, nasıl organelli ve karmaşık hücrelerin meydana geldiğini bilimsel olarak açıklamaktır. Esasında bu iki form arasında gerçek bir geçiş formu da bulunamamıştır. Bir hücreliler ve çok hücreliler bu karmaşık yapıyı tümüyle taşırlar; herhangi bir şekilde daha basit yapılı organelleri olan ya da bunlardan birinin daha ilkel olduğu bir grup veya canlıya rastlanmamıştır. Yani taşınan organeller her haliyle gelişmiştir. Basit ve ilkel formları yoktur.123

Sorunun en can alıcı noktası, mitokondrilerin bu özelliği (yani oksijeni enerji elde etme mekanizmasında kullanmak) nasıl kazandığıdır. Çünkü tek bir bireyin dahi rastlantı sonucu bu özelliği kazanması aklın alamayacağı kadar aşırı olasılıkların biraraya toplanmasını gerektirir. (Sitokrom-C'yi düşünün). Burada evrimsel bir sorunla karşılaşıyoruz. Hücre gelecek yeni durumu bilerek uyum mu yapmıştır? Daha doğrusu ata hücre o şekilde yavrular mı oluşturmuştur? Yoksa koşullar oluşmadan, rastlantı sonucu bu özellikleri taşıyan bir hücre başarılı bir uyum mu yapmıştı?.. Solunumu sağlayan ve her kademede değişik şekilde katalizör olarak ödev gören birtakım enzimler, mekanizmanın özünü oluşturmaktadır. Bu enzim dizisini bir hücre ya tam içerir ya da bazılarını içermesi anlamsızdır. Çünkü enzimlerin bazılarının eksik olması herhangi bir sonuca götürmez. Burada bilimsel düşünceye oldukça ters gelmekle beraber, daha dogmatik bir açıklama ve spekülasyon yapmamak için tüm solunum enzimlerinin hücre içerisinde bir defada ve oksijenle temas etmeden önce, eksiksiz bulunduğunu ister istemez kabul etmek zorundayız. Ancak bu enzim dizisinin tümüne rastlantı sonucu sahip olan bir hücre, serbest oksijenli atmosfere uyum gösterebilecektir.124

Yalnız, burada henüz çözülemeyen bir sorun vardır. Mitokondriler bu parçalanmaları gerçekleştirirken, belirli sayıda enzim kullanırlar. Bu enzimlerin bir tanesinin eksikliği tüm sistemin durmasına neden olur. Ayrıca oksijenli enerji kazanımı, kademe kademe gelişecek bir sistem

olarak da görünmemektedir. Eksik sistemler elimine edileceklerdir. Tümü, ancak bir işlev sistemi oluşturur. Bu nedenle buraya kadar ilke olarak savunduğumuz kademe kademe gelişme yerine, ister istemez, çok az bir olasılık da olsa, mitokondrilerin oksijenli tepkimelerini yürütecek tüm enzimlerin bir defada, bir rastlantı sonucu bir hücreye girdiğini ya da bir defada o hücre içinde oluştuğunu kabul etmek zorundayız.125

Harold Blum:

Bilinen en küçük proteinlerin bile rastlantısal olarak meydana gelmesi tümüyle imkansız görünmektedir.126

Britannica Bilim Ansiklopedisi (Evrime olan inancı ile tanınan bir ansiklopedi):

... Yeryüzündeki tüm canlı organizmalardaki proteinler gibi karmaşık polimerlerin yapı blokları olan aminoasitlerin tümü, aynı asimetri tipindedir. Adeta tamamen sol-ellidirler. Bu, bir bakıma, milyonlarca kez havaya atılan bir paranın hep tura gelmesine, hiç yazı gelmemesine benzer. Moleküllerin nasıl sol-el ya da sağ-el olduğu tamamen kavranılamaz. Bu seçim anlaşılmaz bir biçimde, yeryüzü üzerindeki yaşamın kaynağına bağlıdır.127

W. R. Bird:

Eşi olmayan dizilim 102.000.000 alternatiften yalnızca bir seçenektir. İlk yaşamın kaynağının eşsiz bir olay olduğu ve olasılık ile tartışılamayacağı sonucunu kabul etmek zorunda kalıyoruz.128

Virüs seviyesinin üzerinde yaşayan en basit birim inanılmayacak derecede komplekstir. Sanki amip basit bir başlangıç işlemine sahipmiş gibi amipten insana evrim sık sık konuşuluyor. Tam bunun tersine, eğer hayatın basit moleküler bir sistemden geliştiği doğru ise, bu durumdan amip durumuna kadar gelen sistem en azından amip - insan arasındaki kadar büyüktür.129

Prof. Michael Pitman (biyolog):

Zamanın hiçbir faydası yoktur. Canlı bir sistemin dışındaki biyomoleküller zamanla çözülmeye eğilimlidirler, yapılanmaya değil. Biyomoleküllerin tümü çoğunlukla birkaç gün dayanacaklardır. Zaman kompleks sistemleri ayrıştırır. Eğer büyük bir kelime (bir protein) ya da bir paragraf tesadüfen meydana gelmiş olsa da, zaman onu bozmak için işleyecektir.130

Evrimcilerin DNA'nın Tesadüfen Oluşamayacağı İle İlgili İtirafları

Matematik bugün DNA'da yazılı bilgilerin oluşumunda tesadüfe yer olmadığını kanıtlamıştır. Değil milyonlarca basamaktan oluşan DNA molekülünün, DNA'yı oluşturan 200.000 genden tek bir tanesinin bile tesadüfen oluşabilme ihtimali, imkansız tanımının dahi zayıf kaldığı bir durumdur. Bu konudaki evrimci itiraflardan bazıları şöyledir:

Caryl P. Haskins:

Biyokimyasal genetik düzeyinde evrime ait en kapsamlı sorular hala cevaplandırılmamıştır. Genetik şifre ilk kez nasıl ortaya çıkmıştı ve nasıl evrimleşmişti? Bugün yaşayan tüm organizmalarda hem DNA'nın replikasyonu hem de DNA şifresinin etkili bir şekilde çevirimi süreçleri, son derece kesin enzimlere gereksinim duymaktadır. Aynı zamanda bu enzimlerin moleküler yapılarının DNA'nın kendisi tarafından kesin bir şekilde belirtilmiş olması, dikkate değer evrimci bir gizemi ortaya çıkarmaktadır... Şifre ve şifreyi çevirme yolları evrim sürecinde kendiliğinden mi ortaya çıkmıştı? Böyle bir rastlantının gerçekleşmiş olabileceğine inanmak neredeyse akıl almazdır. Bu bulmaca Darwin'den önceki dönemde olduğu gibi Darwin'den sonra da evrimden kuşku duyanlar tarafından özel yaratılış için en güçlü kanıt türü olarak yorumlanmıştır.131

Leslie E. Orgel (Evrimci biyokimyacı):

Genetik şifrenin kökeninin genel özelliklerini bile hala anlayabilmiş değiliz... Genetik şifrenin kökeni, hayatın kökenleri probleminin en şaşırtıcı yönüdür. Sağlam bir ilerleme gerçekleştirmeden önce asıl olan kavramsal ya da deneysel bir buluşa ihtiyaç vardır.132

Paul Auger (Evrimci Fransız bilim adamı):

Rastgele kimyasal olaylar sayesinde nükleotidler gibi karmaşık moleküllerin ortaya çıkışı konusunda bence iki aşamayı net bir biçimde birbirinden ayırmamız gerekir; tek tek nükleotidlerin üretilmesi -ki bu belki mümkün olabilir- ve bunların çok özel seriler halinde birbirine bağlanması. İşte bu ikincisi, olanaksızdır.133

Douglas R. Hofstadter:

Nasıl oldu da genetik bilgi, onu yorumlayan mekanizmalarla (ribozomlar ve RNA molekülleri ile) birlikte ortaya çıktı? Bu soru karşısında kendimizi bir cevapla değil, hayranlık ve şaşkınlık duyguları ile tatmin etmemiz gerekiyor.134

Francis Crick (James Watson ile birlikte DNA'yı keşfeden Nobel ödüllü evrimci genetikçi):

Bugünkü mevcut bilgilerin ışığında dürüst bir adam ancak şunu söyleyebilir: Bir anlamda hayat mucizevi bir şekilde ortaya çıkmıştır. Bunun gerçekleşmesi için çok fazla koşul biraraya getirilmelidir.135

John Maddox (Nature dergisinin eski editörü):

Genetik şifrenin (DNA)nın kökeni de hala yaşamın kökeni gibi anlaşılmazdır.136

Pierre Grassé (Fransız evrimci zoolog):

Herhangi bir canlı organizma, inanılmaz derecede büyük bir "akıl" içerir. Bu, insanların en büyük mimari eserleri olan katedralleri inşa etmek için kullandıklarından çok daha büyük bir akıldır. Bugün bu akla "bilgi" (enformasyon) diyoruz, ama anlam hala aynıdır. Bu bilgi bir bilgisayarda programlanmamıştır, ama bilgisayardakinden çok daha dar bir yere,

DNA'daki kromozomlara ya da her hücredeki farklı organellere sıkıştırılmıştır. Bu "akıl", hayatın "olmazsa olmaz" şartıdır. Peki ama bunun kaynağı nedir?.. Bu hem biyologları hem de filozofları ilgilendiren bir sorudur ve bilim bunu asla çözemeyecek gibi durmaktadır.137

RNA Dünyası Tezinin İmkansızlığı İle İlgili İtirafları

70'li yıllarda, ilkel dünya atmosferinin gerçekte içerdiği gazların protein sentezini imkansız kıldığının anlaşılması moleküler evrim teorisi için büyük bir darbe oldu. Miller, Fox ve Ponnamperuma gibi evrimcilerin "ilkel atmosfer deneyleri"nin tümünün geçersiz olduğu anlaşıldı. Bu nedenle 80'li yıllarda başka evrimci arayışlar gelişti. Bunun sonucunda ilk önce proteinlerin değil, proteinlerin bilgisini taşıyan RNA molekülünün oluştuğunu öne süren "RNA Dünyası" senaryosu ortaya atıldı.

1986 yılında kimyacı Walter Gilbert tarafından ortaya atılan bu senaryoya göre, bundan milyarlarca yıl önce, her nasılsa kendi kendisini kopyalayabilen bir RNA molekülü tesadüfen kendiliğinden oluşmuştu. Sonra bu RNA molekülü çevre şartlarının etkisiyle birdenbire proteinler üretmeye başlamıştı. Daha sonra bilgileri ikinci bir molekülde saklamak ihtiyacı doğmuş ve her nasılsa DNA molekülü ortaya çıkmıştı.

Her aşaması ayrı bir imkansızlık zinciri olan bu hayal etmesi bile güç senaryo hayatın başlangıcına açıklama getirmek yerine, sorunu daha da büyütmüş, pek çok içinden çıkılmaz soruyu gündeme getirmiştir. Daha RNA'yı oluşturan nükleotidlerin tek birinin bile oluşması kesinlikle rastlantılarla açıklanamazken, acaba hayali nükleotidler nasıl uygun bir dizilimle biraraya gelerek RNA'yı oluşturacaklardır?

Tesadüfen oluştuğunu farz etsek bile, yalnızca bir nükleotid zincirinden ibaret olan bu RNA hangi bilinçle kendisini kopyalamaya karar verecek ve ne tür bir mekanizmayla bu kopyalamayı başaracaktır? Kendisini kopyalarken kullanacağı nükleotidleri nereden bulacaktır?

Tüm bunların bütün imkansızlıklara rağmen oluştuklarını farz etsek bile bu durum yine de tek bir protein molekülünün oluşması için yeterli değildir. Çünkü RNA sadece proteinin yapısı ile ilgili bilgidir. Aminoasitler ise hammaddedir. Ancak ortada proteini üretecek mekanizma yoktur. RNA'nın varlığını protein üretimi için yeterli saymak, bir arabanın kağıt üzerine çizilmiş tasarımını o arabayı oluşturacak binlerce parçanın üzerine atıp sonra arabanın kendi kendine montajlanıp ortaya çıkmasını beklemekle aynı derecede saçmadır.

Ortada fabrika ve işçiler yoktur ki, bir üretim gerçekleşsin. Nitekim evrimin fanatik savunucularından Nobel ödüllü Jacques Monod bile protein üretiminin yalnızca nükleik asitlerdeki bilgiye indirgenmesinin mümkün olmadığını şu şekilde açıklamaktadır:

Jacques Monod (Nobel ödüllü Fransız zoolog):

Şifre (DNA ya da RNA'daki bilgi), aktarılmadıkça anlamsızdır. Günümüz hücresindeki şifre aktarma mekanizması en az 50 makromoleküler parçadan oluşmaktadır ki, bunların kendileri de DNA'da kodludurlar. Şifre bu birimler olmadan aktarılamaz. Bu döngünün kapanması ne zaman ve nasıl gerçekleşti? Bunun hayali bile aşırı derecede zordur.138

Evrimcilerin RNA dünyasının imkansızlığı ile ilgili diğer itirafları ise şöyledir:

Gerald Joyce ve Dr. Leslie Orgel (Evrimci mikrobiyologlar):

Tartışma, içinden çıkılmaz bir noktada odaklaşıyor: Karmakarışık bir polinükleotid çorbasından çıkıp, birdenbire kendini kopyalayabilen o hayali RNA'nın efsanesi... Bu kavram, yalnızca bugünkü prebiotik kimya anlayışımıza göre gerçek dışı olmakla kalmamakta, aynı zamanda RNA'nın kendini kopyalayabilen bir molekül olduğu şeklindeki aşırı iyimser düşünceyi de yıkmaktadır.139

Dr. Leslie Orgel:

Bu senaryonun oluşabilmesi için, ilkel dünyadaki RNA'nın bugün mevcut olmayan iki özelliğinin olmuş olması gerekmektedir: Proteinlerin yardımı olmaksızın kendini kopyalayabilme özelliği ve protein sentezinin her aşamasını gerçekleştirebilme özelliği.140

Manfred Eigen:

Doğru özelliklere ve doğru bir çekirdeğe sahip ilk ilkel RNA tek başına kendi kendini kopyalayabilme özelliğine sahip olmalıydı… Peki önce hangisi vardı? Bilgi mi, işlev mi? Birazdan da göstereceğimiz gibi her ikisi de bir diğerinden önce oluşamaz. Her ikisinin de aynı anda var olması gerekir.141

John Horgan (Scientific American dergisi bilim yazarı):

Araştırmacılar RNA dünyası kavramını detaylı biçimde inceledikçe giderek daha fazla sorun ortaya çıkıyor. RNA ilk olarak nasıl oluştu? RNA ve onun parçalarının laboratuvarda en iyi şartlarda sentezlenmesi bile son derece zor iken, bunun prebiyotik (yaşam öncesi) ortamda gerçekleşmesi nasıl olmuştur?142

VIII. BÖLÜM

CANLILIĞIN BİRDENBİRE ORTAYA ÇIKMASIYLA İLGİLİ İTİRAFLARI

Yeryüzü tabakaları ve fosil kayıtları incelendiğinde, yeryüzündeki canlı hayatının birdenbire ortaya çıktığı görülür. Kompleks canlı yaratıkların fosillerine rastlanılan en derin yeryüzü tabakası, 520-530 milyon yıl yaşında olduğu hesaplanan "Kambriyen" tabakadır.

Kambriyen kayalıklarında bulunan fosillerin hepsi birbirinden çok farklı olan türlere aittir. Evrimciler açısından büyük bir hayal kırıklığı olan yönü ise, bu türlerin hepsinin bir anda ve hiçbir ataları olmaksızın ortaya çıkmış olmalarıdır.

Bu tabakadaki canlıların çoğunda, günümüzdeki örneklerinden hiçbir farkı olmayan, göz, solungaç, kan dolaşımı gibi kompleks sistemler, ileri fizyolojik yapılar bulunur. Bu, tüm canlılığın, bir kerede, hiçbir ortak ataya sahip olmadan ve hiçbir evrimsel süreç geçirmeden yaratıldığının önemli bir göstergesidir.

Darwin böyle bir ihtimalin, yani yaşamın birdenbire başladığının ispatlanmasının, teorisi için "öldürücü bir darbe" olacağını söylemiştir. Aşağıda evrimcilerin itiraflarından da görüleceği gibi, evrim teorisi bu "öldürücü darbe"lerin ilkini, henüz fosil kayıtlarının ilk canlı katmanı olan Kambriyen döneminden almaktadır.

Charles Darwin:

Eğer aynı sınıfa ait çok sayıdaki tür gerçekten yaşama bir anda ve birlikte başlamışsa, bu doğal seleksiyonla ortak atadan evrimleşme teorisine öldürücü bir darbe olurdu.143

... Eğer benim teorim doğruysa, en eski Siluryen (Kambriyen) tabakasının oluşumundan önce, çok uzun zaman dilimleri geçmiş olmalı; Siluryen devrinden bu güne kadar geçmiş olan zaman kadar uzun zaman dilimleri... Ve henüz bilinmeyen bu zaman dilimleri içinde dünya canlı yaratıklarla dolup taşmış olmalı. Bu büyük zaman dilimlerine ait fosil kayıtlarını neden bulamadığımız sorusu karşısında ise verebilecek tatmin edici bir cevabım yok.144

Niles Eldredge (Harvard Üniversitesi'nde paleontolog):

Yaklaşık 600 milyon yıl önce günümüz denizlerinde halen yaşam sürmekte olan belli başlı hayvanların bilinen ilk temsilcisi oldukça ani bir şekilde ortaya çıktı. Bu süresi uzatılmış "olay", jeolojik kayıtlardaki grafiği yukarı doğru çekiyor. Tüm dünyada, kabaca eş zamanlarda, jeolojik katmanlar, trilobitler, brachiopd, yumuşakçalar gibi kabuklu omurgasızların harika bir dizisini barındıran tortularla kaplanmıştır. Yaratılışa inananlar,

öncesinde hiçbir şey yokken bu ani gelişimden çok şey elde ettiler. Gerçekten de, çeşitli ve iyi saklanmış fosillerin ani oluşumu, olağanüstü bir entelektüel meydan okuma teşkil etmektedir.145

Daniel Axelrod (California Üniversitesi):

Jeoloji ve evrimin başlıca çözülememiş problemlerinden biri, tüm kıtalar üzerindeki Eski Kambriyen kayalarında çeşitli, çok hücreli deniz omurgasızlarının bulunuyor, ancak daha yaşlı kayalarda bulunmuyor olmasıdır.146

Barbara J. Stahl (Evrimci Paleontoloji Profesörü):

Kambriyen tabakalarında omurgalı kemiğinin bulunması, omurgalı hayvanların bilinen omurgasızların birçoğu kadar eski olduklarını kanıtlamıştır.147

Richard Monestersky:

Bugün görmekte olduğumuz oldukça kompleks hayvan formları aniden ortaya çıkmışlardır. Bu an, Kambriyen devrin tam başına rastlar ki, denizlerin ve yeryüzünün ilk kompleks yaratıklarla dolması bu evrimsel patlamayla başlamıştır. Günümüzde dünyanın her yanına yayılmış olan omurgasız takımları erken Kambriyen devirde zaten vardırlar ve yine bugün olduğu gibi birbirlerinden çok farklıdırlar.148

Richard Dawkins (İngiliz zoolog, günümüzün önde gelen evrimcilerinden):

... Kambriyen katmanları, başlıca omurgasız gruplarını bulduğumuz en eski katmanlardır. Bunlar, ilk olarak ortaya çıktıkları halleriyle, oldukça evrimleşmiş bir şekildeler. Sanki hiçbir evrim tarihine sahip olmadan, o halde, orada meydana gelmiş gibiler. Tabii ki, bu ani ortaya çıkış, yaratılışa inananları oldukça memnun etmektedir.149

Stephen Jay Gould:

O zaman Pre-Kambriyen'in bütün ataları neredeler veya fark edilebilecek bir formda değillerse, modern komplekslik böyle hızlı bir başlangıçla nasıl başladı?150

Kambriyen patlaması yaşam tarihinde en göze çarpan ve kafa karıştıran olaydır.151

J. William Schopf:

Kambriyen-öncesi ve Kambriyen arasındaki sınıra hep keskin bir süresizlik olarak bakılmıştır. Kambriyen katmanlarında deniz bitkileri ve hayvanlarına ait bolca fosil bulunur: Deniz otları, solucanlar, süngerler, yumuşakçalar, ampul kabuklular ve dönemin belki de en ilginç özelliği olarak trilobit adı verilen ilk eklem bacaklılar... Kambriyen hayvan örtüsü sanki bir anda var olmuştu ve bilinen hiçbir atası yoktu…

Yaşam, trilobitler kadar karmaşık canlılarla başlamış olamaz. Türlerin Kökeni'nde Darwin şöyle der: "Kambriyen sistemi öncesindeki dönemlere ilişkin fosil birikimlerinin neden bulunamadığı sorusuna gelince, tatmin edici bir yanıtım yok... Şu anda bu soru yanıtsız kalmak zorunda ve bu

durumda kitapta öne sürdüğüm görüşlere karşı gerçekten de geçerli bir argüman olarak ele alınabilir." 152

Mark A. S. McMenamin:

Kambriyen fosilleri, günümüz canlı hayvanlarınınkine benzer beden modelleri olan hayvanları da içeriyordu. Bu yüzden de fosil kayıtları şaşırtıcı bir soru ortaya çıkardı: Bu bol, çeşitli ve gelişmiş ilk deniz hayvanlarına yol açan eski biçimler nereye gitmişti?153

Marshall Kay ve Edwin H. Colbert:

Trilobitler gibi arthropodların kompleks formlarını da içeren ilk Kambriyen'de, çeşitli organizmaların başlangıcı şaşırtıcıdır... Kayıtlarda çok olan organizmaların başlangıcı, eğer basit değillerse şaşırtıcı olmayacaktır. Neden bu tür kompleks organik formlar 600 milyon yıl önceki kayalarda bulunuyorlar ve sonra yok oluyorlar veya iki milyar yıl öncesine ait kayıtlarda farkına varılmıyorlar?.. Eğer hayatın evrimi gerçekleştiyse, Kambriyen'den daha eski kayaların içinde olması gereken fosillerin yokluğu kafa karıştırıcıdır.154

IX. BÖLÜM

ARA-GEÇİŞ FORMLARINA AİT FOSİLLERİN BULUNAMAMASI İLE İLGİLİ İTİRAFLARI

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, hayali bir şekilde zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca senelik uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir. Bu durumda iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız ara türlerin oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte balık özelliklerini hala taşımasına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngenler yaşamış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali yaratıklara "ara-geçiş formu" adını verirler. Eğer gerçekten geçmişte bu tür canlılar yaşamış olsaydı bunların sayısının milyarlarca olması gerekirdi ve bu ucube canlılara fosil kayıtlarında mutlaka rastlanması gerekirdi. Ancak bugün elimizde bir tane dahi ara-geçiş canlısına ait fosil bulunmamaktadır.

Yani yeryüzü tabakalarında ne yarı balık-yarı sürüngen, ne yarı sürüngen-yarı kuş, ne de yarı maymun-yarı insan hiçbir fosil kalıntısına rastlanılmıştır. Bulunan fosiller bugünkü türleriyle tıpatıp aynıdır ya da geçmişte yaşamış, ama bugün soyu tükenmiş bazı canlılara aittir.

Aşağıda evrimcilerin, evrim teorisinin bu en önemli çıkmazlarından biriyle ilgili olan itiraflarından bazılarına yer verilmektedir.

Charles Darwin:

Ama bu teoriye göre sayısız geçişsel biçimler olması gerektiğine göre, onlara yer kabuğuna gömülmüş olarak neden çok sayıda rastlamıyoruz?155

Peki ama geçit bölgelerde, yaşam koşullarının geçiştiği yerlerde, neden birbirine yakın geçişsel çeşitlere rastlamıyoruz? Bu güçlük, uzun süre kafamı karmakarışık etti.156

Türler başka türlerden belli belirsiz aşamalardan geçerek türediyse, neden her yerde sayısız geçişsel biçimlere (ara-geçiş formları) rastlamıyoruz? Bugün gördüğümüz türler yerine doğada neden biçimlerin karmakarışıklığı ile karşılaşmıyoruz?157

Eskiden var olmuş ara çeşitlerin sayısının da gerçekten pek büyük olması gerekir. Öyleyse bütün yerbilimsel oluşumlar ve bütün tabakalar geçişsel biçimlerle (ara formlar) neden tıka basa dolu değildir? Yerbilim (jeoloji), organik yaratıkların böylesine kopuksuz bir zincirini asla gün

ışığına çıkarmamıştır. Bu belki de doğal seleksiyon teorisine karşı çıkarılabilecek en açık ve en zorlu aykırılıktır.158

Bütün bunlardan ötürü, jeolojik bulguların genellikle pek eksik olduğundan kuşkulanılamaz; ama... akraba türler arasında aşamalı ara-geçiş formlarının neden bulunmadığını anlamak daha da güçleşir.159

Ama açıkça söyleyeyim ki, bir oluşumun meydana gelmesinin başlangıcından bitimine dek yaşamış türler arasındaki sayısız geçişsel biçimlerin yokluğu teorimi gerçekten sarsmasaydı, en iyi saklanmış yerbilimsel oluşumlarda bile belgelerin böylesine eksik olduğundan asla kuşkulanmayacaktım.160

Dünyanın yaşayan ve tükenmiş canlıları arasında, ardışık her dönemde tükenmiş ve hala yaşayan türler arasında sonsuz sayıda geçişsel biçimin tükenmesini öngören bu öğretiye göre, her yerbilimsel oluşumun böyle ara biçimlerle dolu olmaması neden ileri gelmektedir? Her taşıl kalıntı dermesi (collection) neden canlı biçimlerin aşamalı değiştiğini gösteren açık bir kanıt sağlamamaktadır?161

Derek W. Ager (Ünlü İngiliz paleontolog):

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılarız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz.162

W. R. Thompson:

Fosil kayıtlarında, teorinin gerektirdiği ara formlar ciddi şekilde eksiktir... Modern Darwinist paleontologlar tıpkı Darwin ve ondan öncekiler gibi bu gerçeği hasır altı etmeye mecbur kalmışlardır.163

Mark Czarnecki (Evrimci paleontolog):

Teoriyi (evrimi) ispatlamanın önündeki büyük bir engel, her zaman için fosil kayıtları olmuştur... Bu kayıtlar hiçbir zaman için Darwin'in varsaydığı ara formların izlerini ortaya koymamıştır. Türler aniden oluşurlar ve yine aniden yok olurlar. Ve bu beklenmedik durum, türlerin Tanrı tarafından yaratıldığını savunan argümana destek sağlamıştır.164

Carlton E. Brett:

Yeryüzünde hayat zaman içinde, yavaş yavaş ve kademe kademe mi gelişti? Fosil kayıtlarının bu soruya cevabı; "Hayır"dır.165

Dr. David Raup (Chicago Doğa Tarihi Müzesi, Jeoloji Bölümü Başkanı):

Çoğu insan fosillerin, Darwin'in hayatın tarihi hakkındaki görüşlerine kanıt olduğunu zanneder. Oysaki bu kesinlikle yanlış bir düşüncedir.166

Edmund Ambrose:

Şunu kabul etmeliyiz ki, fosil kayıtlarında yaratılışa inananların görüşlerine ters düşecek hiçbir şey yok.167

Gareth Nelson (Amerikan Doğa Tarihi Müzesi):

Bir fosil türünün veya fosil grubunun bile, diğerine ata olmuş olduğunun gösterilebileceğine inanmak hatadır. Ata-torun ilişkisinin var olduğu, ancak aksini belirten kanıtların yok olduğu varsayılabilir… Karşılaştırmalı biyolojinin tarihi, ataları araştırmanın bizi büyük hatalara mahkum ettiğini, bu sebeple asıl hedefine dayanarak bu araştırmanın boş bir çalışma olduğunu öğretti. İleri sürülen "ata"lar hakkında artan bilgi, onlara genellikle herhangi bir şeyin direkt atası olmak için çok uzmanlaşmış olduklarını gösterir.168

Dr. Colin Patterson (Paleontolog):

Evolution isimli kitabında ara-geçiş formlarından niçin söz etmediğini soran Luther D. Sunderland'a yazdığı mektubunda şöyle diyor:

Kitabımda evrimsel geçiş formları ile ilgili illüstrasyonların eksik olduğu görüşünüze tamamıyla katılıyorum. Eğer herhangi bir canlı veya fosil bilseydim, tabii ki bunu kitabıma ilave ederdim. Siz ara-geçiş formlarını görselleştirmem için bana bir ressam (sanatçı) öneriyorsunuz, ama bu bilgileri nereden bulsun? Dürüst olmak gerekirse ben bu bilgileri sağlayamam ve eğer artistik birtakım çizimler yapsam, o zaman okuyucuları yanıltmış olmaz mıyım? Gould (Stephen Jay) ve American Museum elemanları hiçbir ara-geçiş formunun bulunmadığını söyledikleri zaman onlara karşı koyan kimse olmadı. Ben bir paleontolog olarak, fosil kayıtlarının atalarını tanımlama ile ilgili felsefi problemlerle sarılmış durumdayım. Hangi bir türün başka hangi tür canlıdan geldiğini gösteren bir fosil fotoğrafı göstermemi istemişsiniz - böyle bir fosil kaydı mevcut değil.169

David B. Kitts (Oklahoma Üniversitesi, Bilim Tarihi Profesörü):

Paleontoloji, evrimi gösterecek delilleri sunacağına dair vaadlerine rağmen evrimcilere hiç de hoş olmayan zorluklar çıkardı. Bunlardan en çok dile düşeni fosil kayıtlarındaki boşluklardır. Evrim, türler arası geçiş formalarını gerektirir, ama paleontoloji bunu evrimcilere sunamadı.170

John Adler ve John Carey:

Türler arası formları ne kadar fazla sayıda bilim adamı ararsa, o kadar fazla hayal kırıklığına uğruyor.171

Mark Ridley (Zoolog, Oxford Üniversitesi):

Gerçek bir evrimci hiçbir zaman, yaratılışa karşı evrim teorisine dayanak olarak fosil kayıtlarını kullanmamaktadır.172

Steven M. Stanley:

Bilinen fosil kayıtları, evrimin büyük bir morfolojik ara geçişi başaran tek bir örneğini dahi belgeleyemedi. Bundan dolayı fosil kayıtları kademeli evrimin geçerli olabileceğine dair hiçbir kanıt öne süremez.173

Hoimar Von Ditfurth:

Geri dönüp baktığımızda, neredeyse ıstırapla aranan o geçiş biçimlerini bir türlü bulamamış olmamıza şaşırmamamız gerektiğini anlıyoruz. Çünkü büyük olasılıkla böyle bir ara aşama hiç var olmadı.174

Bugüne kadar bulunabilmiş en eski fosiller, çekirdeksiz algler türünden mineraller içindeki fosilleşmiş cisimlerdir ve bunların üç milyar yıldan daha uzun bir geçmişleri vardır. Ne kadar ilkel olurlarsa olsunlar, bunlar bile oldukça karmaşık ve ustaca organize edilmiş yaşam biçimlerini temsil etmektedirler. Bu ilk fosil organizmalar ile kimyasal bileşme yoluyla meydana gelmiş moleküller, yani biyopolimerler arasında gelişme tarihi bakımından henüz bilgilerimizle dolduramadığımız bir boşluk bulunmaktadır... Öte yandan geçmişteki bu "şimdilik" doldurulamayan boşluk, kimi insanlara anlaşılır nedenlerle çok çekici gelmektedir. Doğaüstü herhangi bir dış etki olmaksızın hayatın başlamasını olanaksız gören birçok kimse, böyle bir boşlukta bir mucizenin belirtilerini, doğaüstü bir gücün mücadelesini görmektedir.175

Richard Leakey - Roger Lewin:

Ancak, çeşitli sebeplerden dolayı sekiz ile dört milyon yıl öncesi arasındaki döneme ilişkin neredeyse tam bir fosil boşluğu olduğundan, atalarımızın o zaman nasıl olduğunu sadece tahmin edebiliriz.176

Bizi aydınlatabilecek bir tane bile tam iskelet olmadığı gibi, atamızın yüzde yüz benzerini kurgulamaya yetecek kadar fosil parçası bile yok elimizde.177

George Gaylord Simpson:

Evrim tarihinin büyük bölümünü temsil eden ara-geçiş formları nerededir? Henüz hiçbir yerde bulunamadılar. Bu nokta evrimciler için fosil kayıtlarındaki şaşırtıcı boşluklar açısından çok önemlidir.178

Ara geçiş formları kayıptır, dalların yapraklarıyla bağlantısı yoktur ve gövdelerin de kökleriyle.179

Tom Kemp (Oxford Üniversitesi):

Çok iyi bilindiği gibi, pek çok tür fosil kayıtlarında aniden belirir, hiç değişime uğramadan birkaç milyon yıl kalır ve aniden kaybolurlar.180

Bir nesilden diğerine türlerin birbirine geçişinin mümkün olduğunu gösterecek tek bir kayıt örneği yoktur.181

Prof. Fred Hoyle :

On bin böcek ve otuz binin üzerinde örümcek türünün ve bir o kadar da deniz canlısının fosilleri incelendi. Ancak bugüne kadar küçük değişikliklerin yol açtığı önemli evrimsel ara geçiş vakalarına rastlanmadı.182

Stephen Jay Gould ve Niles Eldredge:

Fosillere dayanarak herhangi bir soy ağacı tanımlamak imkansızdır.183

Stephen Jay Gould (Harvard Üniversitesi):

Kitaplarımızda yer alan soy ağaçları çıkarıma dayalıdır, fosillerin kanıtlarına değil.184

Fosil kayıtları arasında canlılık tarihiyle ilgili açık ve kesin bir "ilerleme vektörü"nün bulunamamasını, bu konuyla ilgili en şaşırtıcı gerçek olarak değerlendiriyorum.185

Omurgasız deniz canlıları arasında zaman içinde belirgin bir sıra ve gelişim mevcut değildir. Bazı grupların gelişmeleri üzerine birtakım masallar anlatabiliyoruz. Ama en azından dürüstlüğü yakaladığımız zamanlarda karmaşık yaşam tarihinin dizaynın çeşitlenmesinden oluştuğunu itiraf etmeliyiz. Örneğin ilk trilobitlerin gözlerinin ya da daha sonra ortaya çıkmış olan artropodların kompleksliklerinin üzerine hiçbir zaman çıkılmamış. Neden beklenen sırayı bulmayı bir türlü başaramıyoruz? 186

Fosil kayıtlarında ara-geçiş formlarına neredeyse yok denecek kadar az rastlanması, paleontolojinin en önemli sırlarındandır. Bizler kendimizi canlılık tarihinin tek gerçek öğrencileri olarak nitelendiriyoruz. Ancak favori tezimiz olan "evrimin doğal seleksiyon yoluyla gerçekleştiği" iddiasını koruyabilmek için verilerimiz o kadar kötü ki, ortada çalışılabilecek bir süreç kalmıyor.187

Çoğu fosil türünün tarihi, kademe kademe gelişim (gradualism) ile çelişen iki özellik içermektedir:

1. Durağanlık: Çoğu tür, yeryüzünde bulundukları süre içinde hiçbir değişiklik sergilememektedir, yok olduklarında nasılsalar, fosil kayıtlarında da aynı şekilde görünüyorlar...

2. Ani meydana çıkış: Herhangi bir bölgede, bir tür, atalarının istikrarlı değişimleri ile aşama aşama meydana çıkmaz; tek bir seferde ve "tamamen oluşmuş" şekilde meydana çıkar.188

Dr. Colin Patterson:

Gould ve Amerikan Müzesi uzmanları ara fosillerin bulunmadığını söylerken bir çelişki sergilememektedirler. Tek bir ara fosil bile yoktur.189

Niles Eldredge ve Ian Tattersall (Amerikan Doğa Tarihi Müzesi'nden paleontologlar):

Ayrı türlere ait fosillerin, fosil kayıtlarında bulundukları süre boyunca değişim göstermedikleri, Darwin'in Türlerin Kökeni'ni yayınlamasından önce bile paleontologlar tarafından bilinen bir gerçektir. Darwin ise gelecek nesillerin bu boşlukları dolduracak yeni fosil bulguları elde edecekleri kehanetinde bulunmuştur... Aradan geçen 120 yılı aşkın süre boyunca yürütülen tüm paleontolojik araştırmalar sonucunda, fosil kayıtlarının Darwin'in bu kehanetini doğrulamayacağı açıkça görülür hale gelmiştir. Bu, fosil kayıtlarının yetersizliğinden kaynaklanan bir sorun değildir. Fosil kayıtları açıkça söz konusu kehanetin yanlış olduğunu göstermektedir.

Türlerin şaşırtıcı bir biçimde sabit oldukları ve uzun zaman dilimleri boyunca hep statik kaldıkları yönündeki gözlem, "kral çıplak" hikayesindeki tüm özellikleri barındırmaktadır: Herkes bunu görmüş, ama görmezlikten gelmeyi tercih etmiştir. Darwin'in öngördüğü tabloyu ısrarla reddeden

hırçın bir fosil kaydı ile karşı karşıya kalan paleontologlar, bu gerçeğe açıkça yüz çevirmişlerdir.190

Lewis L. Carroll (evrimci paleontolog):

Ne yazık ki sürüngenlerin ortaya çıkışı öncesinde var olan tek bir sürüngen atası örneği yoktur. Bu ara formların olmayışı, amfibiyen-sürüngen geçişi hakkındaki çoğu problemi çözümsüz bırakmaktadır.191

E. H. Colbert ve M. Morales :

Deniz memelilerinin pek çok yönden en özelleşmiş türü olan Ichthyosaur, erken Triasik devrinde ortaya çıkmıştır. Sürüngenlerin jeoloji tarihine girişleri son derece ani ve dramatik bir şekilde olmuştur; Triasik öncesi devirlere ait fosil yataklarında, Ichthyosaurların muhtemel atalarına ait hiçbir iz yoktur... Ichthyosaur ilişkileri hakkındaki en temel sorun, bu sürüngenleri bilinen başka herhangi bir sürüngen takımına bağlayabilecek hiçbir sonuca götürücü delilin bulunamayışıdır.192

Fosilleri Evrimcilerin Taraflı Yorumladığı İle İlgili İtirafları

Richard Leakey - Roger Lewin:

Farklı gruplardaki kemikler birbirlerine şaşılacak derecede benzemektedir. Çünkü herşeye rağmen aynı aileye, hominidlere aittirler. Gene de her kemik grubu belirgin biçimde farklı bir yaratığı temsil eder. Fosil buluntuları çok yetersiz olduğundan farklı yorumlar yapabilmek için zemin çok müsaittir. Sorunu daha da güçleştiren bir unsur da her hayvan türünde, bir miktar doğal görünüm farklılığının bulunmasıdır. Canlı bir örnek olarak çevremizdeki hemcinslerimiz Homo sapienslere bakmanız yeterlidir.

Eğer soyu tükenmiş canlılarda bu tür değişkenlik büyük idiyse, geride bıraktıkları kemiklerdeki fark öylesine büyük olabilir ki, bilim adamları gerçekte ortada tek bir tür varken, birkaç değişik tür olduğunu düşünerek yanılgıya düşebilirler. Bu yetmezmiş gibi, paleoantropologlar, bir kemiğin hangi hominid (insanımsı) türüne ait olduğunu belirleyecek niteliklerin somut tanımı üzerinde de hala anlaşamamaktadır. Bu yüzden eğer altı araştırmacıdan, fosilleri uygun gördükleri şekilde sınıflandırmalarını isteseydik, her birinin seçiminin değişik olma ihtimalinin bizi şaşırtmaması gerekirdi. Kuşkusuz bazı kişiler, belli bir fosil parçasının hangi gruba dahil edileceği konusunda anlaşamayacaklardır.193

Dr. Tim White (Evrim antropolojisti, Berkeley - California Üniversitesi):

İnsanımsı bir canlının köprücük kemiği olduğu düşünülen 5 milyon yıllık kemik parçasının, aslında bir yunusun kaburga kemiğinin parçası olduğu anlaşıldı. Birçok antropoloğun sorunu çok fazla (hominid) kemiği

bulmak istemeleri. Böylece buldukları ufak bir kemik parçasının hemen "hominid" (insanımsı) kemiği olduğunu söylüyorlar.194

Earnest A. Hooton (Harvard Üniversitesi):

Yumuşak kısımların tekrar inşası çok riskli bir girişimdir. Dudaklar, gözler, kulaklar ve burun gibi organların altlarındaki kemikle hiçbir bağlantıları yoktur. Örneğin bir Neandertal kafatasını aynı yorumla bir maymuna veya bir filozofa benzetebilirsiniz. Eski insanların kalıntılarına dayanarak yapılan canlandırmalar hemen hiçbir bilimsel değere sahip değillerdir ve toplumu yönlendirmek amacıyla kullanılırlar... Bu sebeple rekonstrüksiyonlara fazla güvenilmemelidir.195

Fosil Kayıtlarının Yeteri Kadar Zengin Olduğu İle İlgili İtirafları

Bazı evrimciler, ara-geçiş formlarına ait fosillerin bulunamamasını açıklamak için her zamanki gibi demagojiye veya göz boyama yöntemine başvururlar. Fosil kayıtlarının yeteri kadar zengin olmadığını ve beklenen ara-geçiş formlarına ait fosillerin ileride bulunacağını söylerler. Ancak günümüzde fosil kayıtlarının çok büyük kısmına ulaşılmıştır. Ve evrimcilerin çoğu da aşağıda göreceğiniz gibi kabul eder ki, ileride ara-geçiş formlarına ait fosil kayıtlarının çıkması olanaksızdır...

David M. Raup:

Fosil kayıtları Darwin'i şaşırtmıştı... Şu anda biz Darwin'den yaklaşık 120 yıl sonrasındayız ve fosil kayıtları hakkında bilgimiz büyük oranda artmıştır. Elimizde çeyrek milyon fosil türü bulunmaktadır, ancak durum pek fazla değişmemiştir. Evrim kaydı, hala şaşırtıcı şekilde sarsıntılıdır... Fosil kayıtlarındaki bazı klasik Darwinist değişikliklerin, örneğin Kuzey Amerika'daki atın evrimi gibi, daha ayrıntılı bilgilerin sonucunda atılması ya da değiştirilmesi gerekmiştir...196

Prof N. Heribert Nilsson (Lund Üniversitesi, İsveç, Ünlü evrimci botanikçi):

Evrimi, 40 yıldan fazla süren bir deney ile kanıtlama teşebbüslerim sonunda başarısızlıkla sonuçlandı... Fosil materyali şu anda o kadar tamdır ki, yeni sınıflar oluşturmak mümkün olmuştur ve geçiş dizilerinin bulunmayışı, materyal eksikliği ile açıklanamaz bulunmaktadır. (Fosil kayıtlarındaki) boşluklar gerçektir; asla tamamlanamayacaklardır.197

D. Dewight Davis (Chicago Doğa Tarihi Müzesi):

Canlı gruplarının, aile ve türlerinin fosil kayıtlarında göründüğü gibi aniden ortaya çıkıyor olması hala sorun oluşturmaya devam ediyor... Bugün bile tek tük bazı paleontologlar fosil kayıtlarındaki bu büyük boşlukların daha ileri araştırmaların sonucundaki bulgularla doldurulabileceği fikrine yapışmış durumda, ama yine de çoğu, gözlemlenebilir bu boşluğun gerçek olduğunun farkında ve birtakım açıklamalar peşinde koşuyor.198

Prof. T. Neville George (Paleontolog, Glasgow Üniversitesi):

Fosil kayıtlarının (evrimsel) zayıflığını ortadan kaldıracak bir açıklama yapmak artık mümkün değildir. Çünkü elimizdeki fosil kayıtları son derece zengindir ve yeni keşiflerle yeni türlerin bulunması imkansız gözükmektedir... Her türlü keşfe rağmen fosil kayıtları hala (türler arası) boşluklardan oluşmaya devam etmektedir.199

X. BÖLÜM

OMURGASIZLARDAN OMURGALILARA GEÇİŞİN OLMADIĞI İLE İLGİLİ İTİRAFLARI

Evrimciler Kambriyen devirde ortaya çıkan omurgasız deniz canlılarının, on milyonlarca yıllık bir zaman dilimi içinde balıklara dönüştüğünü iddia ederler. Ancak Kambriyen devri omurgasızlarının hiçbir atası olmadığı gibi, bu omurgasızlarla balıklar arasında bir evrim olduğunu gösterebilecek hiçbir ara-geçiş formu da yoktur. Oysa iskeletleri olmayan ve sert kısımları vücutlarının dış kısmında yer alan omurgasızların, sert kısımları vücutlarının ortasında yer alan kemikli balıklara evrimleşmesi çok büyük bir dönüşümdür ve çok sayıda ara form izi bırakmış olması gerekir.

Evrimciler bu hayali formları bulmak için 140 yıldır fosil tabakalarını altüst etmektedirler. Milyonlarca omurgasız fosili vardır, milyonlarca balık fosili vardır, ama hiç kimse tek bir tane bile ara form fosili bulamamıştır.

Evrimci paleontolog Gerald T. Todd:

Kemikli balıkların her üç sınıfı da, fosil tabakalarında aynı anda ve aniden ortaya çıkarlar... Peki ama bunların kökenleri nedir? Bu denli farklı ve kompleks yaratıkların ortaya çıkmasını ne sağlamıştır? Ve neden kendilerine evrimsel bir ata oluşturabilecek canlıların izlerinden eser yoktur?200

J. R. Norman (İngiliz Doğa Tarihi Müzesi, Zooloji Bölümü):

Bu zamana kadar elde edilen jeolojik kayıtlar, balıkların kökenine dair hiçbir kanıt sunamadılar.201

Gordon Rattray Taylor:

Dünyadaki fosil koleksiyonları içinde yüzgeçli ve eklemli canlılar arasında hiçbir ara-geçiş formu bulunmamaktadır.202

F. D. Ommaney:

En eski Chordate soyunun nasıl evrimleştiğini, tam balık gibi canlıların çoğalması için hangi gelişim aşamalarından geçtiğini bilmiyoruz. İlk ortaya çıktığı Kambriyen ile, gerçekten balık karakterli hayvanların ilk fosillerinin belirdiği zaman olan Ordovician arasında, muhtemelen hiçbir zaman dolduramayacağımız 100 milyon yıllık bir boşluk var.203

XI. BÖLÜM

SUDAN KARAYA GEÇİŞİN İMKANSIZLIĞI İLE İLGİLİ İTİRAFLARI

Evrimci senaryo, omurgasızlardan evrimleşen balıkların, bir süre sonra da karada yaşama imkanı olan amfibiyenlere dönüştüklerini iddia eder. Ama tahmin edileceği gibi, bu senaryonun da hiçbir delili yoktur. Yarı balık yarı amfibiyen bir canlının yaşadığını gösteren tek bir fosile bile rastlanmamıştır.

Ara geçişi göstermesi gereken fosillerin bulunmamasının yanı sıra sudan karaya geçişte bir canlıda birçok önemli değişiklik oluşması gerekir. Oysa bu tür bir geçiş imkansızdır. Bunu imkansız kılan sayısız faktör vardır. Örneğin balıkların karada yaşayabilmeleri için solungaçlarının akciğerlere, yüzgeçlerinin ayaklara dönüşmesi gerekir. Ayrıca enerji kullanımı, dolaşım ve boşaltım sistemlerinin işleyişi gibi pek çok konuda çok köklü değişimlerin meydana gelmesi gerekir. Üstelik sudan karaya çıktığı iddia edilen bir canlının yaşamını sürdürebilmesi için bu köklü değişimlerin hepsinin aynı anda gerçekleşmesi gerekir.

Ancak bu tür fizyolojik değişikliklerin tesadüfler sonucu ve aynı anda meydana gelmesi elbette imkansızdır. Nitekim evrimciler de bu imkansızlıkların farkındadırlar...

Hoimar Von Ditfurth:

Gördüğümüz gibi, karadaki hayat dertli, zahmetli, durmadan çözüm gerektiren sorunlar çıkartan bir hayat. Bu yüzden bir kez daha sormadan edemiyor insan: Niçin, evet niçin suyu terk ettik? Bu soru üzerinde kafa patlattıkça, evrimin bu adımı insana bir türlü mantıklı gelmemekte, olup biten, içinden çıkılmaz bir bilmece gibi görülmektedir.204

Robert L. Carroll (Omurgalı Paleontolojisi ve Evrim kitabının yazarı):

Erken amfibiyenlerle balıklar arasında ara form fosillerine sahip değiliz.205

Ne yazık ki ilk sürüngenin gerçek atası olabilecek bilinen tek bir örnek yoktur. Böyle bir ara formunun bulunmayışı amfibiyen-sürüngen geçiş sorununu cevapsız bırakıyor.206

Edwin H. Colbert ve M. Morales:

Palezoik devir amfibiyenlerinin ortak bir ataya sahip olduklarını gösterebilecek tek bir kanıt yoktur. Bilinen en eski kurbağalar, semenderler ve sesilyenler şu an yaşamakta olan örnekleriyle son derece benzerdirler.207

Britannica Ansiklopedisi:

Kaplumbağalar diğer omurgalılardan çok daha fazla ve iyi korunmuş fosiller bırakmalarına rağmen, bu canlılar ile kendisinden evrimleştikleri varsayılan diğer sürüngenler arasında hiçbir geçiş formu bulunmamaktadır.208

Lewis L. Caroll:

Maalesef, uygun sürüngen atalarının tek bir örneği bile, gerçek sürüngenlerin ortaya çıkmalarından evvel bilinmiyor. Bu tür atalardan kalma formların yokluğu, amfibiyen-sürüngen ara geçişindeki birçok problemi cevapsız bırakıyor.209

Robert L. Carroll:

Balıklar ve eski amfibiyenler arasında hiçbir ara fosilimiz yok…210

XII. BÖLÜM

SÜRÜNGENLERİN KUŞLARA EVRİMLEŞMESİNİN İMKANSIZLIĞI İLE İLGİLİ İTİRAFLARI

Evrimin imkansız senaryoları, karaya çıkan ve sürüngene dönüşen canlıların uçmaya başlayarak hava canlılarını oluşturmalarını gerektirir. Evrimciler kuşların mutlaka bir şekilde evrimleşmiş olduklarına inandıkları için, bu canlıların sürüngenlerden evrimleştiklerini iddia ederler.

Oysa kara canlılarından tamamen farklı bir yapıya sahip olan kuşların hiçbir vücut mekanizması kademeli evrim modeli ile açıklanabilir durumda değildir. Herşeyden önce kuşu kuş yapan en önemli özellik olan kanatlar evrim teorisi için çok büyük bir çıkmazdır. Evrimciler bizzat kendileri bir sürüngenin uçabilmesinin imkansızlığını ve bu iddianın fosil kayıtlarıyla çeliştiğini şöyle dile getirmektedirler.

W. E. Swinton (İngiliz Doğa Tarihi Müzesi):

Kuşların (evrimsel) kökeni büyük çapta bir türden gelişme olayıdır. Sürüngenden kuşa olan değişikliklerin gerçekleştiği safhaların hiçbir fosil kanıtı bulunmamaktadır.211

Alan Feduccia:

Kuşları ağır, yere bağımlı, kuyruğu ve önde kısalmış ön ayaklarıyla bir sürüngenden nasıl türetebilirsiniz? Biyofizik açısından bu imkansız.212

Evrimci John E. Hill ve James D. Smith:

Yarasaların fosil kayıtları Eocene çağına kadar uzanır ve kayıtlandırılır. Tüm yarasa fosilleri, hatta en eskileri, çok açık bir şekilde tam olarak gelişmiş yarasalara aittir. Eski atalarının geçmiş dönemine ışık tutmamaktadır.213

Robert L. Carroll (paleontolog):

Triasik devirde ortaya çıkan tüm uçan sürüngenler (pterosaurlar) uçuş için çok özelleşmiş yapıya sahiptirler... Atalarının ne olduğu konusunda ve uçuşlarının kökeninin ilk aşamaları hakkında ise hiçbir bulgu yoktur.214

Sinosauropteryx adlı fosil üzerinde yapılan detaylı analizler ise, "kuş tüyü" olarak tanıtılan yapıların tüylerle ilgisi bulunmadığını göstermişti. Science dergisinde yayınlanan "Plucking the Feathered Dinosaur" (Tüylü Dinozorun Tüylerini Yolmak) başlıklı bir makalede şöyle deniyordu:

Bir yıl kadar önce, paleontologlar "tüylü dinozor"a ait fotoğrafların ortaya çıkmasıyla heyecan yaşamışlardı. Çin'in Yixian bölgesinde bulunan Sinosauropteryx adlı fosil, New York Times'ın ön sayfasında yayınlanmış ve kuşların kökeninin dinozorlar olduğuna dair etkili bir delil olarak sunulmuştu. Ama geçtiğimiz ay Chicago'daki omurgalılar paleontolojisi toplantısında verilen hüküm daha farklı oldu: Fosil örneklerini inceleyen yarım düzine Batılı paleontolog, bu yapıların modern tüyler olmadığını söylediler... Kansas Üniversitesi paleontoloğu Larry Martin, bu yapıların yıpranmış kollagan fiberleri olduğunu ve kuşlarla hiçbir ilişkisi olmadığını belirtti.215

Sürüngen Pullarının Kuş Tüyüne Dönüşmesinin İmkansızlığı İle İlgili İtirafları

Evrimciler sürüngen pullarının mutasyonlar ve doğal seleksiyon ile zaman içinde kuş tüylerine dönüştüğünü iddia ederler. Oysa bu evrimcilerin de itiraf ettikleri gibi fizyolojik ve anatomik açıdan imkansız bir dönüşümdür. Çünkü sürüngen pulları ve kuş tüyleri birbirinden tamamen farklı yapılara sahiptirler.

A. H. Brush (Connecticut Üniversitesi'nde Fizyoloji ve Nörobiyoloji Profesörü):

Tüyler ve pullar... genetik yapılarından gelişimlerine, morfolojilerinden doku organizasyonlarına kadar herşeyde birbirlerinden farklıdırlar... Kuş tüylerinin protein yapısı ise diğer omurgalıların hiçbirinde görülmeyen, tümüyle özgün bir yapıdır... Tüyler fosil kayıtlarında da sadece kuşlara has bir özellik olarak bir anda belirirler.216

Alan Feduccia (Ünlü kuşbilimci):

Tüylerin her özelliği aerodinamik fonksiyona sahiptir. Hafiftirler, kaldırma kuvvetleri vardır ve kolaylıkla eski biçimlerine dönebilirler. Uçmak için böylesine tasarlanmış bir organın, nasıl olup da ilk başta başka bir amaca yönelik olarak ortaya çıktığını anlayamıyorum.217

Tüyler tamamen kuşlara özgü yapılardır ve sürüngen pulları ile kuş tüyleri arasında geçiş formu oluşturabilecek hiçbir bilinen yapı yoktur. Longisquama gibi bazı örneklerde rastlanan uzunlamasına pulların yapısı hakkında yapılan spekülasyonlara katılmıyorum. Bunların tüy benzeri yapılar olduğu yönünde hiçbir somut kanıt yoktur.218

Prof. Barbara J. Stahl (Evrimci paleontolog):

Tüylerin kompleks yapısı göstermektedir ki, onların sürüngenlerin pullarından evrimleşmesi oldukça uzun bir zaman ve birçok ara-geçiş formu serisinin varlığını gerektirmektedir. Ancak pullarla tüyler arasında bilinen hiçbir ara-geçiş formu yoktur. Tüylerin pullardan nasıl meydana geldiği sorusu kuşların sürüngenlerden evrimleştiği iddiasına karşı çıkmaktadır.219

Tüylerin, sürüngen pullarından evrimleştikleri varsayımı, analizlerce doğrulanmamaktadır... Tüylerin kompleks yapısı göstermektedir ki, böyle bir yapının sürüngen pullarından evrimleşmesi olağanüstü derecede uzun bir zaman ve çok sayıda ara-geçiş formu gerektirecektir. Bu zamana dek fosil kayıtları böyle bir varsayımı desteklememiştir.220

Hayali Ara Form Archaeopteryx Hakkındaki İtirafları

Evrimciler, "tek kanatlı", "yarım kanatlı" fosillerin neden bulunamadığı sorusu karşısında özellikle bir canlıdan söz ederler. Bu, hala ısrarla savundukları az sayıdaki ara-geçiş formu iddialarından en bilineni olan Archaeopteryx isimli fosil kuştur.

Evrimcilere göre günümüz kuşlarının atası olan Archaeopteryx, 150 milyon yıl önce yaşamıştı ve bazı sürüngen karakterlerine sahip olan "yarım" bir kuştu. Bu hikaye hemen her evrimci yayında anlatılır. Oysa Archaeopteryx fosilleri üzerinde yapılan son incelemeler bu canlının kesinlikle bir ara-geçiş formu olmadığını, sadece günümüz kuşlarından biraz daha farklı özelliklere sahip, soyu tükenmiş bir kuş türü olduğunu göstermektedir.

Archaeopteryx'in sadece soyu tükenmiş bir kuş türü olduğunun ve yarı dinozor-yarı kuş bir ara-geçiş formu olmadığının delilleri kısaca şöyle sıralanabilir:

1. Bu canlının "sternum"unun yani göğüs kemiğinin uçan kuşlardaki yapıda olmaması canlının uçamayacağının en önemli kanıtı olarak gösterilmekteydi. Ancak 1992 yılında bulunan yedinci Archaeopteryx fosili evrimci çevreler arasında çok büyük bir şaşkınlık uyandırdı. Zira bu son bulunan Archaeopteryx fosilinde evrimcilerin çok uzun zamandır yok saydıkları göğüs kemiği vardı. Nature dergisinde "... göğüs kemiğinin varlığı güçlü uçuş kaslarının olduğunu gösteriyor" 221 deniliyordu.

Bu bulgu Archaeopteryx'in tam uçamayan bir yarı kuş olduğu yönündeki iddiaların en temel dayanağını geçersiz kıldı.

2. Öte yandan, Archaeopteryx'in gerçek anlamda uçabilen bir kuş olduğunun en önemli kanıtlarından bir tanesi de hayvanın tüylerinin yapısı oldu. Archaeopteryx'in günümüz kuşlarından farksız olan asimetrik tüy yapısı, canlının mükemmel olarak uçabildiğini gösteriyordu.

3. Evrimcilerin, Archaeopteryx'i ara-geçiş formu olarak gösterirken dayandıkları en önemli iki nokta ise, bu hayvanın kanatlarının üzerindeki

pençeleri ve ağızlarındaki dişleridir. Ancak bu özellikler canlının sürüngenlerle herhangi bir şekilde bir ilgisi olduğunu göstermez. Zira günümüzde yaşayan iki tür kuşta, Taouraco ve Hoatzin'de de dallara tutunmaya yarayan pençeler bulunmaktadır. Ve bu canlılar hiçbir sürüngen özelliği taşımayan, tam birer kuşturlar. Dolayısıyla Archaeopteryx'in kanatlarında pençeleri olduğu ve bu sebeple de bir ara form olduğu yolundaki iddia geçersizdir.

Archaeopteryx'in ağızındaki dişleri de yine canlıyı bir ara form kılmaz. Evrimciler bu dişlerin bir sürüngen özelliği olduğunu söyleyerek kasıtlı bir aldatmaca yapmaktadırlar. Oysa dişler sürüngenlerin tipik bir özelliği değildir. Günümüzde bazı sürüngenlerin dişleri varken bir kısmının yoktur. Daha da önemli olan nokta dişli kuşların da Archaeopteryx ile sınırlı olmamasıdır. Fosil kayıtlarına baktığımızda Archaeopteryx ile aynı dönemde veya Archaeopteryx'ten sonra ve hatta günümüze oldukça yakın tarihlere kadar "dişli kuşlar" olarak isimlendirilebilecek ayrı bir kuş grubunun yaşamını sürdürdüğünü görürüz. Daha da önemlisi Archaeopteryx'in ve diğer dişli kuşların diş yapılarının, bu kuşların sözde evrimsel ataları olan dinozorların diş yapılarından çok farklı olmasıdır.

4. Archaeopteryx ve Diğer Eski Kuş Fosilleri: 1995 yılında Çin'de Omurgalılar Paleontolojisi Enstitüsü'nde araştırmalar yapan Lianhai Hou ve Zhonghe Zhou adlı iki paleontolog, Confuciusornis olarak isimlendirdikleri yeni bir fosil kuş keşfettiler. Archaeopteryx ile aynı yaştaki bu kuşun dişleri yoktu, gagası ve tüyleri ise günümüz kuşları ile aynı özellikleri göstermekteydi. İskelet yapısı da günümüz kuşları ile aynı olan bu kuşun kanatlarında, Archaeopteryx'te olduğu gibi pençeler vardı.

Çin'de Kasım 1996'da bulunan bir başka fosil ortalığı daha da karıştırdı. 130 milyon yıl yaşındaki Liaoningornis isimli bu kuşun varlığı Hou, Martin ve Alan Feduccia tarafından Science dergisinde yayınlanan bir makale ile duyuruldu. Tüm yönleriyle bu kuş günümüz kuşlarından farksızdı ve Archaeopteryx ile aynı yaştaydı. Tek farkı ise ağzında dişlerinin olmasıydı. Bu durum dişli kuşların hiç de evrimcilerin iddia ettikleri gibi ilkel bir yapıya sahip olmadıklarını gösteriyordu.

Archaeopteryx ile ilgili evrimci iddiaları çürüten bir başka fosil ise Eoalulavis oldu. Archaeopteryx'ten 30 milyon yıl daha genç, yani 120 milyon yaşında olduğu söylenen Eoalulavis'in kanat yapısının aynısı, günümüzde yavaş bir şekilde uçan kuşlarda görülüyor. Bu da 120 milyon yıl önce günümüzdeki kuşlardan birçok yönden farksız canlıların göklerde uçmakta olduklarını ispatlıyordu.

Bu bilgilerin ışığında Archaeopteryx veya ona benzeyen diğer kuşların birer ara-geçiş formu olmadıkları kesin bir biçimde ispatlanmış oldu. Fosiller, farklı kuş türlerinin birbirlerinden evrimleştiklerini göstermiyordu. Aksine günümüz kuşlarının ve Archaeopteryx benzeri bazı özgün kuş türlerinin beraberce yaşadıklarını ispatlıyordu.

Aslında evrimcilerin birçoğu da Archaeopteryx'in bir ara form olamayacağının, sadece soyu tükenmiş bir kuş türü olduğunun farkındadır. Örneğin bugün evrim teorisinin dünyaca ünlü savunucularından Harvard paleontologları Stephen Jay Gould ve Niles Eldredge de, Archaeopteryx'in farklı özellikleri bünyesinde barındıran bir "mozaik" canlı olduğunu, ama asla bir ara form sayılamayacağını kabul etmektedirler...222

Evrimci Nature dergisinde ise Archaeopteryx'in yeni bulunan fosili ile birlikte, bu kuşun henüz uçamayan yarı sürüngen yarı kuş bir canlı olmadığının, aksine uçabilen bir kuş olduğunun anlaşılması şöyle anlatılıyor:

Son bulunan yedinci Archæopteryx fosili, uzun zamandır varlığından şüphe edilen, ama hiçbir zaman ispatlanamayan bir dikdörtgensel göğüs kemiğinin varlığına işaret ediyor. Bu canlının uzun mesafelerde uçuş yeteneği hala spekülasyona dayalı, ama göğüs kemiğinin varlığı güçlü uçuş kaslarının olduğunu gösteriyor.223

Alan Feduccia:

Archaeopteryx'in sağlam lades kemiği (furculası), iyi gelişmiş bir göğüs kası (pectoralis) için uygun bir çıkış noktası oluşturacaktı... Dolayısıyla Archaeopteryx'in bir kara hayvanı olduğu tezi geçersizleşmiştir. Archaeopteryx'in göğüs kemerinde onun kuvvetli bir uçucu olmasını engelleyecek bir şey yoktur.224

Archaeopteryx'in kanatlarının ve kanat tüylerinin şekli ve genel orantısı aslında modern kuşlar ile aynıdır. Archaeopteryx'in modern uçucu kanat yapısına ve oranlarına sahip olması ve 150 milyon yıldır (Jurassic döneminden beri) bir değişikliğe uğramamış olması ve uçucu kanatlarındaki tüylerin asimetrik özellik taşıması aslında Archaeopteryx'in kanatlarının aerodinamik olarak tasarlandığını ve en azından süzülme imkanı verdiğini göstermektedir. Archaeopteryx'in uçamadığını söyleyen herhangi bir iddia kanat tüylerindeki asimetrik yapıyı, uçuş özelliği olması dışında nasıl açıklayabilir?225

25 sene boyunca kuşların kafataslarını inceledim ve dinozorlarla aralarında hiçbir benzerlik görmüyorum. Kuşların dört ayaklılardan evrimleştiği teorisi paleontoloji alanında 20. yüzyılın en büyük utancı olacaktır.226

John H. Ostrom (Yale Üniversitesi, Jeoloji Kürsüsü profesörü):

Zdenek Burian, kuşlardaki uçuşun evriminde Archaeopteryx öncesi basamağın ki genel olarak Pro-avis (uçuş öncesi) olarak adlandırılır, yeniden düzenlenmesini yapmıştır. Herhangi bir Pro-avis'e ait hiçbir fosil kanıtı yoktur.227

Aktif olarak örnekler üzerinde çalışan Yale Üniversitesi'nden John H. Ostrom uçan kuşların atalarının aranması için bugün artık Archaeopteryx'den daha önceki devirlere bakılması gerektiğinin oldukça açık olduğunu ifade etmiştir.228

Science dergisi:

"Hiçbir dinozorun ayrılmış bir ayak başparmağı yoktur, fakat bütün kuşların vardır, bu onların konmaları gereken ayaklarıdır" diye ekledi. Bütün dinozorlar testere dişlidir, sivri azı dişleri vardır. Confuciusornis'in dişi yoktur. Archaeopteryx'in dişleri olmasına rağmen testere biçiminde değil, çivi benzeri bir şekilde altta sıklaşmaktadır. Bütün dinozorların kafataslarının arkasında iki geniş açılım vardır. Kuşların ise yoktur. En ince detayına kadar aralarında hiçbir bağlantı yoktur.229

Carl O. Dunbar (Ünlü paleontolog):

Tüylerinden dolayı bu yaratık (Archaeopteryx) tam bir kuş özelliği gösteriyordu.230

Larry Martin:

Kansas Üniversitesi'nde arkaik (eski) kuşlar üzerinde uzman olan Larry Martin de kuşların dinozorlarla aynı soydan geldiği teorisine karşı çıkmaktadır. Doğrusunu söylemek gerekirse, eğer dinozorlarla kuşların aynı kökenden geldiklerini savunuyor olsaydım, bunun hakkında her kalkıp konuşmak zorunda oluşumda utanıyor olacaktım.231

N. Hotton:

Protoavis gelişmiş bir lades kemiğine, (kuşlarda uçmaya yardımcı olan) göğüs kemiğine, içi boş (böylece hafif) kemiklere ve uzun kanat kemiklerine sahiptir... Kulakları bu kuşların ses çıkararak haberleştiklerini göstermiştir. Çoğu dinozor ise sessizdir.232

Richard L. Deem (Amerikalı biyolog):

Son çalışmaların sonuçları göstermektedir ki, Theropod dinozorların elleri (ön kol kemiklerindeki) birinci, ikinci ve üçüncü hanelerden türemiştir. Ama kuşların kanatları, ikinci, üçüncü ve dördüncü hanelerden türer... 'Kuşlar dinozordur' teorisiyle ilgili başka problemler de vardır. Theropodların ön ayakları Archæopteryx'e kıyasla, vücutlarına göre çok küçüktür. Bu canlıların ağır vücutları da düşünüldüğünde, bir tür "ön-kanat" (proto-wing) geliştirmeleri olası gözükmemektedir. Theropod dinozorların çok büyük bölümü (kuşlarda bulunan) semilunatik bilek kemiğinden yoksundur ve Archæopteryx'te hiçbir benzeri bulunmayan bazı bilek parçalarına sahiptir. Bütün Theropodlarda V1 sinirleri diğer bazı sinirlerle birlikte kafatasını yandan, kuşlarda ise aynı sinirler kafatasını ön taraftan kendilerine ait bir delikten geçerek terk ederler. Bir başka sorun ise, Theropodların çok büyük kısmının Archæopteryx'ten daha sonra ortaya çıkmış olmalarıdır.233

Evrimciler Sineklerin Kökenini Açıklayamadıklarını da İtiraf Ederler

Evrimciler, dinozorların kuşlara dönüştüğünü iddia ederken, sinek avlamak için ön ayaklarını birbirine çırpan bazı dinozorların "kanatlanıp

havalandıklarını" öne sürerler. Hiçbir bilimsel dayanağı olmayan, sadece hayal gücünün ürünü olan bu teori, aynı zamanda çok basit bir mantık çelişkisi de içermektedir. Çünkü evrimcilerin burada uçuşun kökenini açıklamak için gösterdiği örnek, yani sinek, zaten mükemmel bir uçma yeteneğine sahiptir.

İnsan saniyede 10 kere bile kolunu açıp kapayamazken, bazı sinekler saniyede ortalama 1000 kez kanat çırpma yeteneğine sahiplerdir. Üstelik her iki kanadını eş zamanlı olarak (aynı anda) çırparlar. Eğer kanatların titreşimi arasında en ufak bir uyumsuzluk olsa sinek dengesini yitirecektir, ama hiçbir zaman böyle bir uyumsuzluk olmaz.

Evrimciler ise, sineğin bu mükemmel uçuş yeteneğinin nasıl ortaya çıktığını açıklamaları gerekirken, sineği, çok daha hantal bir varlığın, yani sürüngenin uçuşunun nedeni olarak gösteren hayali senaryolar üretmektedirler.

Sinekteki üstün özellikleri ve bu konudaki açmazlarını evrimci Wootton Robin (İngiliz biyolog) şöyle itiraf eder:

Sinek kanatlarının işleyişini öğrendikçe, sahip oldukları tasarımın ne denli hassas ve kusursuz olduğunu daha iyi anlıyoruz... Son derece elastik özelliklere sahip parçalar, havanın en iyi biçimde kullanılabilmesi için, farklı kuvvetler karşısında gerekli esnekliği gösterecek biçimde hassasiyetle biraraya getirilmişlerdir. Sinek kanatlarıyla ölçüşebilecek teknolojik bir yapı yok gibidir.234

Pierre Paul Grassé (Fransız zoolog):

Böceklerin kökeni konusunda tam bir karanlık içindeyiz.235

XIII. BÖLÜM

EVRİM TEORİSİNİN MEMELİLERİN KÖKENİNİ AÇIKLAYAMAMASIYLA İLGİLİ İTİRAFLARI

Evrimci senaryoya göre sürüngenler kuşların olduğu gibi memelilerin de atasıdırlar. Oysa vücutları pullarla kaplı, soğuk kanlı ve yumurtlayarak çoğalan sürüngenler ile, vücutları tüylü, sıcakkanlı ve doğurarak çoğalan memeliler arasında çok büyük yapısal farklılıklar vardır.

Sürüngenlerin memeliye dönüştüklerine dair hiçbir biyolojik, fizyolojik açıklama getirilemediği gibi, evrimcilerin elinde bu geçişi gösteren tek bir ara geçiş canlısının fosili bile yoktur. Bunun da ötesinde böyle bir geçişi bir insanın hayalinde bile canlandırması imkansızdır. Bunu ilk itiraf eden de yine teorinin kurucusu Charles Darwin'dir.

Charles Darwin:

Herhangi bir sürüngenin memeliye dönüşmesini kafamda canlandıramıyorum.236

Roger Lewin:

İlk memeliye nasıl geçildiği hala bir sırdır.237

George Gaylord Simpson (20. yüzyılın en büyük evrim otoritelerinden ve Neo-Darwinist teorinin kurucularından):

Dünya üzerindeki yaşamın en kafa karıştırıcı olayı, Mesozoik Çağı'nın, yani sürüngenler devrinin, memeliler devrine aniden değişmesidir. Sanki bütün başrol oyunculuğunun çok sayıda ve türdeki sürüngenler tarafından üstlenildiği bir oyunun perdesi bir anda indirilmiştir. Perde yeniden açıldığında ise, bu kez başrolünde memelilerin yer aldığı ve sürüngenlerin bir kenara itildiği yepyeni bir devir başlamıştır. Ortaya çıkan memelilerin bir önceki devre ait izleri ise yoktur.238

Bu, memelilerin 32 ayrı takımının hepsi için geçerlidir... Her takımın bilinen en eski ve en ilkel üyesi, bu takıma ait temel karakterlerin hepsine zaten sahiptir ve hiçbir durumda bir takımdan diğerine doğru ilerleyen devamlı bir gelişim bilinmemektedir. Çoğu örnekte farklılık o kadar keskin ve boşluk o kadar büyüktür ki, takımların kökeni spekülatif ve son derece tartışmalıdır...

Ara formların bu sistemli yokluğu, sadece memelilere has değildir ve paleontologların uzun zamandır fark ettiği gibi neredeyse evrensel bir olgudur. Bu olgu, omurgalı ya da omurgasız neredeyse tüm hayvan sınıfları ve tüm takımlar için geçerlidir. Açıkçası aynı olgu, bitkilerin farklı kategorileri için de söz konusudur.239

Eric Lombard (Evrimci zoolog):

Memeliler sınıfı içinde evrimsel akrabalık ilişkileri (filogenetik bağlar) kurmak için bilgi arayanlar, hayal kırıklığına uğrayacaklardır.240

Tom S. Kemp (Oxford Üniversitesi'nde zoolojik kolleksiyonlar uzmanı):

Memeli benzeri sürüngenlerin her türünün fosil kayıtlarında birden ortaya çıkmış olduğu görülmektedir ve bu türlerin başka herhangi bir türün atası olmadığı ortaya çıkmıştır. Bir süre sonra da bu türlerin kendilerinden sonra gelen bir tür olduğunu göstermeden ortadan kaybolduğu görülmektedir.241

Evrimcilerin büyük çoğunluğu memelilerin kökeni konusunda hiçbir açıklama getiremezken, bazı evrimciler de bu konuda biraz daha iddialı davranmış ve son derece komik ve akıl dışı hikayeler ortaya atmışlardır. Sürüngen-memeli evrimi ile ilgili bu hikayelerin biri, bir evrimci kaynakta şöyle anlatılır:

Soğuk bölgelerde yaşayan bazı sürüngenler, vücutlarını ısıtacak bir yöntem geliştirdiler... Pulları giderek daha sivri hale geldi ve sonunda tüylere evrimleşti. Bu arada gerçekleşen bir diğer adaptasyon ise terlemenin gelişmesi oldu; bu, canlıya gerektiğinde suyun buharlaşması sayesinde vücudunu soğutma imkanı veriyordu. Bu arada beklenmedik bir biçimde, bazı yavrular beslenmek için annelerinin vücudunda oluşan teri yalamaya başladılar. Bazı ter bezleri bu nedenle giderek daha zengin bir salgı salgılamaya başladılar ve bu salgı sonunda süt haline dönüştü. Bu sayede bu ilk memelilerin yavruları hayata daha iyi bir başlangıç yaptılar.242

Bu üstte anlatılan masal bilime tamamen aykırı bir hayal gücü zorlamasından başka bir şey değildir. Çünkü üstte anlatılanların ne gerçekleştiğine dair bir delil vardır, ne de böyle bir şeyin gerçekleşmesi mümkündür. Bir canlının, annesinin vücudundaki teri "yalayarak" ortaya süt gibi son derece iyi hesaplanmış, besleyici değeri çok iyi ayarlanmış bir besini ortaya çıkarması, ancak Ortaçağ bilim anlayışı içinde yeri olabilecek bir safsatadır. Evrimci kaynaklarda sık sık yer alan bu ve benzeri hikayeler, evrim teorisinin bilimden ne denli uzak bir teori olduğunun göstergesidirler.

XIV. BÖLÜM

AT SERİLERİNİN GEÇERSİZLİĞİ İLE İLGİLİ İTİRAFLARI

Yakın bir zamana kadar, evrim teorisine kanıt olarak gösterilen fosil sıralamalarının en başında, atın sözde evrimine ait olduğu öne sürülen hayali bir sıralama gelmekteydi. Oysa bugün pek çok evrimci, atın evrimi senaryosunun iflas ettiğini açıkça kabul eder.

Peki "atın evrimi" senaryosunun dayanağı nedir? Bu senaryo, Hindistan, Güney Amerika, Kuzey Amerika ve Avrupa'da değişik zamanlarda yaşamış, farklı tür canlılara ait fosillerin, evrimcilerin hayal güçleri doğrultusunda küçükten büyüğe doğru dizilmesiyle oluşturulan düzmece şemalarla ortaya atılmıştır. Değişik araştırmacıların öne sürdükleri 20'den fazla değişik atın evrimi şeması vardır. Hepsi de birbirinden farklı olan bu soy ağaçları hakkında evrimciler arasında da görüş birliği yoktur. Bu sıralamalardaki tek ortak nokta, 55 milyon yıl önceki Eosen devri'nde yaşamış Eohippus (Hyracotherium) adlı köpek benzeri bir canlının atın ilk atası olduğuna inanılmasıdır. Oysa atın milyonlarca yıl önce yok olmuş atası olarak sunulan Eohippus, halen Afrika'da yaşayan ve atla hiçbir ilgisi ve benzerliği olmayan Hyrax isimli hayvanın aynısıdır.

Atın evrimi iddiasının tutarsızlığı, her geçen gün ortaya çıkan yeni fosil bulgularıyla daha açık olarak anlaşılmaktadır. Eohippus ile aynı katmanda, günümüzde yaşayan at cinslerinin de (Equus Nevadensis ve Equus Occidentalis) fosillerinin bulunduğu tespit edilmiştir. Bu, günümüz atları ile onun sözde atasının aynı zamanda yaşadığını göstermektedir ki, atın evrimi diye bir sürecin hiçbir zaman yaşanmadığının da en açık kanıtıdır.

Kasım 1980'de Chicago Doğa Tarihi Müzesi'nde 150 evrimcinin katıldığı, dört gün süren ve kademeli evrim teorisinin sorunlarının ele alındığı bir toplantıda söz alan evrimci Boyce Rensberger, atın evrimi senaryosunun fosil kayıtlarında hiçbir dayanağı olmadığını ve atın kademeli evrimleşmesi gibi bir sürecin hiç yaşanmadığını şöyle anlatmıştır:

Yaklaşık 50 milyon yıl önce yaşamış dört tırnaklı, tilki büyüklüğündeki canlılardan bugünün daha büyük tek tırnaklı atına bir dizi kademeli değişim olduğunu öne süren ünlü atın evrimi örneğinin geçersiz olduğu uzun zamandır bilinmektedir. Kademeli değişim yerine, her türün fosilleri bütünüyle farklı olarak ortaya çıkmakta, değişmeden kalmakta, sonra da soyu tükenmektedir. Ara formlar bilinmemektedir.243

Diğer bazı ünlü evrimciler de bu gerçeği kabul eden önemli itiraflarda bulunmuşlardır:

Gordon R. Taylor:

Ama Darwinizm'in belki de en ciddi zaafiyeti, paleontologların, büyük evrimsel değişiklikleri gösterecek olan akrabalık ilişkilerini ve canlı sıralamalarını ortaya koyamamalarıdır... At serisi genellikle bu konuda çözüme kavuşturulmuş olan yegane örnek gibi gösterilir. Ama gerçek şudur ki, Eohippus'tan Equus'a kadar uzanan sıralama çok tutarsızdır. Bu sıralamanın, giderek artan bir vücut büyüklüğünü gösterdiği iddia edilir, ama aslında sıralamanın ileriki aşamalarına konan canlıların bazıları (sıralamanın en başında yer alan) Eohippus'tan daha büyük değil, daha küçüktürler. Farklı kaynaklardan gelen türlerin biraraya getirilip ikna edici bir görüntüye sahip olan bir sıralamada art arda dizilmeleri mümkündür, ama tarihte gerçekten bu sıralama içinde birbirlerine izlediklerini gösteren hiçbir kanıt yoktur.244

Dr. Niles Eldredge (Amerikan Doğa Tarihi Müzesi paleontologlarından):

Hayatın doğası hakkında her biri birbirinden hayali bir sürü kötü hikaye vardır. Bunun en iyi örneği ise, belki elli yıl önce hazırlanmış olan ve hala (Amerikan Doğa Tarihi Müzesi'nde) alt katta duran atın evrimi sergisidir. Atın evrimi, birbirini izleyen yüzlerce bilimsel kaynak tarafından büyük bir gerçek gibi sunulmuştur. Ancak şimdi, bu tip iddiaları ortaya atan kişilerin yaptıkları tahminlerin, yalnızca spekülasyon olduklarını düşünüyorum.245

Prof. N. Heribert Nilsson (Ünlü evrimci botanikçi):

Atın soy ağacı sadece okuma kitaplarındayken güzel ve renklidir. Oysa bu soy ağacının yapımı, eşit olmayan bölümlerin biraraya konarak yapılmış olması nedeniyle oldukça sunidir.246

Stephen Jay Gould:

Prothero ve Shubin şöyle yorumlarlar: Bu, geniş bir alanda efsane haline gelen at serisi hikayesine terstir. Buna göre at aşama aşama evrimleşmiş bir türdür. Halbuki atların tarihi incelendiğinde son halleriyle milyonlarca yıldan beri mevcut oldukları görülür. Aslında at serisi türler arası evrimsel geçiş için önemli bir sorun teşkil etmektedir.247

G. G. Simpson:

Okullarda, ders kitaplarında ve müzelerdeki at serileri resimleri oldukça basite indirgenmiştir ve yanıltıcıdır. Atın evriminin çok düzgün görünmesine neden olmuştur. Ancak gerçekte teoriyle ilgili önemli problemler ve evrimcilerin arasında bile anlaşmazlıklar vardır.248

Prof. Dr. Ali Demirsoy:

Hiçbir yerde beş parmaklı atadan ön ayağında dört arka ayağında üç parmak bulunan Hyracotherium (Eohippus)'a geçişi gösteren ara formlar bulunamamıştır.249

XV. BÖLÜM

İNSANIN ATASI İLE İLGİLİ İTİRAFLARI

Evrim teorisinin iddiasına göre insanlar ve günümüz maymunları ortak atalara sahiptirler. Bu ilkel yaratıklar zamanla evrimleşerek bir kısmı günümüz maymunlarını, evrimin diğer bir kolunu izleyen bir başka grup da günümüz insanlarını oluşturmuştur.

Maymunlarla insanların sözde ilk ortak atalarına evrimciler, "Güney Afrika Maymunu" anlamına gelen Australopithecus ismini verirler. Gerçekte soyu tükenmiş eski bir maymun türünden başka birşey olmayan Australopithecuslar'ın çeşitli türleri bulunur. Bunların bazıları iri yapılı, bazıları daha küçük, daha narin yapılı canlılardır.

İnsan evriminin bir sonraki safhasını da evrimciler, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmiş, günümüz insanından çok fazla farkı olmayan canlılardır. Bu türün evriminin en son aşamasında ise, homo sapiens sapiens, yani günümüz insanının oluştuğu öne sürülür.

İşin aslı ise şöyledir: Evrimcilerin ortaya attıkları bu hayali senaryoda Australopithecus ismini verdikleri canlılar soyları tükenmiş gerçek maymunlar, homo serisindeki canlılar ise eski tarihlerde yaşamış bugün ise nesli tükenmiş ırklara mensup insanlardır. Evrimciler bir "insan evrimi" şeması oluşturabilmek için çeşitli maymun ve insan fosillerini büyüklüklerine göre art arda dizmişlerdir. Oysa bilimsel gerçekler, bu fosillerin kesinlikle bir evrim sürecini ispatlamadığını ve insanın ataları olarak gösterilen bu canlıların bir kısmının gerçek maymun, bir kısmının da gerçek insan olduklarını göstermiştir. (Konuyla ilgili daha detaylı bilgi için bakınız: Evrim Aldatmacası, Harun Yahya)

Ancak evrimciler bir kez ortaya böyle büyük bir iddia atmışlardır ve kendilerince bunu ispatlamak zorundadırlar. Bu yüzden de çeşitli sahtekarlıklara başvurarak kendilerine sözde deliller oluşturmaya çalışırlar.

Evrim teorisine delil arayanların en çok başvurdukları kaynak fosil kayıtlarıdır. Dikkatli ve tarafsız olarak incelendiğinde bu fosil kayıtlarının, evrimcilerin iddialarının aksine evrim teorisini destekledikleri değil, çürüttükleri görülür. Ancak fosillerin genel olarak evrimciler tarafından çarpıtılarak yorumlanmaları ve kamuoyuna da taraflı bir şekilde yansıtılmaları sebebiyle birçok kişi fosil kayıtlarının gerçekte evrim teorisini desteklediğini düşünmektedir.

Fosil kayıtlarındaki bazı bulguların her türlü yoruma açık olması evrimcilerin en çok işlerine gelen noktadır. Bulunan fosiller çoğu zaman

sağlıklı bir teşhiste bulunabilmek için yetersizdir. Bunlar eksik ve dağılmış kemik parçalarından oluşur. Bu sebeple, eldeki verileri çarpıtmak ve bunları istenilen doğrultuda malzeme yapmak çok kolaydır. Nitekim evrimciler tarafından fosil kalıntılarına dayanılarak yapılan rekonstrüksiyonlar (çizim ya da maketler) tamamen hayale dayalı olarak evrim iddialarını doğrulayacak biçimde yapılır. İnsanlar görsel yoldan daha kolay etkilendikleri için amaç onları, hayal gücüyle rekonstrüksiyonu yapılmış yaratıkların geçmişte gerçekten yaşadığına inandırabilmektir.

Evrimci araştırmacılar, çoğu kez yalnızca bir diş veya bir çene kemiği parçası ya da ufak bir kol kemiğinden yola çıkarak insan benzeri hayali yaratıklar çizer ve bunu sansasyonel bir biçimde insan evriminin bir halkası olarak kamuoyuna sunarlar. Bu çizimler çoğu insanın zihninde var olan "ilkel insan" imajının oluşmasında büyük rol oynamıştır.

Evrimin, sahtekarlığa ve yanlı yoruma en açık olan bu konusunda evrimciler yine sık sık itiraflarda bulunmak zorunda kalmışlardır.

Charles Darwin:

Bana 'insan' konusuna girip girmeyeceğimi soruyorsun. Sanırım bu konudan tamamıyla uzak duracağım... Benim yirmi yıldır üzerinde çalıştığım bu yapıt ise hiçbir şeyi çözümlemeyi veya cevaplamayı başaramayacak.250

Ama insanın evrimi konusunda akıl almaz derecede hayal kırıklığına uğradım.251

Richard Leakey - Roger Lewin (Uzun uzun insanın evrimi ile ilgili varsayımlarda bulunduktan sonra):

Bunlar muhtemel, ancak açıkçası doğruyu bilmiyoruz. O zaman bütün bunlar boşuna bir zihin jimnastiği mi diye itirazda bulunabilirsiniz. Bir noktaya kadar öyle. 252

Richard Leakey (evrimci paleoantropolog):

David Pilbeam hoşnutsuzlukla şöyle der: "Farklı bir bilim dalından zeki bir bilim adamını getirseniz ve ona elimizdeki yetersiz delilleri gösterseniz, kesinlikle 'bu konuyu unutun; devam etmek için yeterli dayanak yok' diyecektir." Ne David ne de insanın atasını araştıran diğerleri elbette ki bu tavsiyeye uymayacaklardır, ancak hepimiz bu kadar yetersiz delille sonuç çıkarmanın ne kadar tehlikeli olduğunun tamamen farkındayız.253

Richard Leakey - Roger Lewin:

Hominidler de (maymun ve insan arasında var oldukları varsayılan) bir parça bacak kemiği, kalça veya diz kemiği, vs.'den yola çıkılarak oluşturulmuştu.254

Atalarımızın dört ayak üzerinde hareket biçiminden iki ayak üzerinde dik yürüyüşe geçtiğini biliyoruz. Bunun önemli avantajlar sağladığı da kuşku götürmez bir gerçek... Ancak bu gelişmenin başlangıçta "neden" gerçekleştiği bir sır. Çünkü avantajların çoğu, ancak dik yürüme yeteneği çok iyi geliştiğinde ortaya çıkıyor.255

Richard Leakey - Roger Lewin:

Ne yazık ki, insanın evrimi yolu bize çok az ve zayıf ipuçları veriyor: Taştan aletler, kafatası parçaları, bir bacak kemiği parçası, yarım bir çene kemiği, nadiren bütün bir kafatası ve tabii çok sayıda diş... Bir zamanlar atalarımızın yaşadığı, şimdi derinlerde gömülü tortullarda bulabildiklerimiz işte bunlar... Eğer birileri, örneğin beş ila bir milyon yıl önce yaşamış atalarımızın şimdiye kadar bulunan bütün fosil kalıntılarını bir odaya toplamaya girişseydi, hepsini sergilemek için sadece birkaç büyük masa yeterdi. Bundan da kötüsü, 15 ila 6 milyon yıl önce yaşamış hominidlere ait fosil buluntularını yerleştirmek için, çok da büyük olmayan bir ayakkabı kutusu yeterli olacaktır.256

Christopher Wills (California Üniversitesi'nde Biyoloji Profesörü):

Kendi atalarımız konusunda harcadığımız tüm çabalara karşın, kayıtlarda halen daha büyük boşluklar var. Bir milyon yıl kadar geriye baktığımızda ise, birbiriyle yarışan bu yaratıklar içerisinde hangisinin bizim atalarımız olduğunu –eğer varsa– kestirebilmek zor.257

F. Clark Howell (Tarihin en büyük bilim sahtekarlığının konusu olan Piltdown Adamı hakkında):

1953 yılında keşfedilen Piltdown Adamı, insan kafatası ve maymun çenesinden oluşan bir yaratıktan başka birşey değildi. Bu bilerek tezgahlanan bir aldatmacaydı. Ne çenenin maymuna ait olduğunu, ne de kafatasının insana ait olduğunu kabul etmediler. Bunun yerine, bu parçaların maymun ve insan arasındaki döneme ait bulgular olduğunu açıkladılar. 500.000 yıl öncesine ait olduğunu söyleyerek, buna bir isim koydular (Eoanthropus Dawsoni veya Dawn adamı) ve bu konu üzerine yaklaşık 500 adet kitap yazdılar. Paleontologlar bu buluşla elli beş yıl boyunca boş yere oyalanıp durdular.258

Wray Herbert:

John Hopkins Üniversitesi'nden Antropolog Alan Walker'a göre birtakım kemiklerin insanların kalıntıları olarak yanlış yorumlanması ile ilgili büyük bir gelenek vardır. Walker, "geçmişte yetenekli bazı antropologlar büyük bir hata yaparak bir tür timsah femur kemiğini ve üç tırnaklı bir at tırnağını insanların atasından kalıntılar olarak yorumlamışlar" demektedir.259

Boyce Rensberger:

İnsanın en eski atası olarak tanımlanan komple bir iskelet Kenya'da bulundu. Kemikler 1.6 milyon yıl önce ölmüş 12 yaşında uzun boylu homo erectus türünden erkek bir çocuğa ait. Bu yeni buluntu ile eski insanların vücut yapısı ile günümüz insanının arasında herhangi bir farkın olmadığı ortaya çıktı... Hatta iskelet günümüzün 12 yaşındaki çocuklarına oranla daha uzun.260

Jerald M. Loewenstein ve Adrienne L. Zihlman:

Ancak evrimsel soyların tanımlanması için anatomi ve fosil kayıtları hiç de güvenilir değildir. Ancak yine de paleontologlar bundan öteye gitmemekte kararlılar… Bilim adamlarının üzerinde ittifak ettikleri tek bir soyağacı bulunmamaktadır. Aksine neredeyse yaşayan ve nesli tükenmiş hominidlerin tümüne ait olası kombinasyonlar ve permütasyonlar biri veya diğeri tarafından inkar edilmiştir.261

Robert D. Martin (Evrimci paleontolog):

Aşağıda sayılan tüm diğer türlere ilişkin bilinen sağlam fosil kalıntılarının var olduğu fikrinden yola çıksak bile (bu durum genel olarak mevcut primat fosil kayıtları genel olarak göz önüne alındığında oldukça şaşırtıcı bir durum olacaktır) insan evrimine delil olarak kullanılabilecek kuşku verici benzerlikler uyandıran birkaç kırıntının ötesinde bundan 3.8 milyon yıl önceki döneme denk gelebilecek gerçek bir fosil delili bulamayız.262

David Pilbeam (Ünlü paleontolog):

Benim tereddütlerim sadece bu kitabı (Richard Leakey'in Kökler isimli kitabı) değil, paleoantropolojinin bütün ilgi alanını ve metodlarını kapsıyor. Yayınlanan kitaplar şunu söylemeye çekiniyorlar ki, ben de dahil olmak üzere kuşaklar boyu insan evrimini araştıran kişiler karanlık içinde çırpınıyorlar. Elimizde olan bilgiler, teorilerimizi şekillendirmek için son derece güvenilmez ve yetersiz.263

İnsan evrimi hakkında düşündükçe, bir bilim adamı olarak değiştiğimi hissettim. İçimizde yerleşmiş bulunan ön kabullerin farkındayım ve bunları zihnimden kazımak için gerçekten çaba gösteriyorum... Geçmişte teorilerimiz, elde olan gerçek bilgimizden çok bizim o anki ideolojimizi yansıtıyordu...264

Roger Lewin (Ünlü evrimci yazar):

Fiziksel alanda insanın evrimiyle ilgili herhangi bir teori nasıl olup da, güçlü çeneler ve köpeklerde olduğu gibi uzun hançer dişlerle donatılmış, dört bacağı üzerinde koşabilen maymun benzeri atanın, doğal savunma anlamında güçsüz olan yavaş, iki ayağı üzerinde yürüyebilen bir hayvana dönüştüğünü açıklamalıdır. Buna ek olarak Huxley'in ifade ettiği gibi bizim "bir dağın üzerinde yükselmemizi" sağlayan akıl, konuşma, ahlak; işte bu, evrim teorisine tam anlamıyla bir meydan okumadır.265

Robert B. Eckhardt (Pennsylvania State Üniversitesi, Antropoloji Profesörü):

İnsanı şaşkına çeviren Hominoidler serisinin arasında, insanın hominid (insanımsı) atası olduğunu gösteren morfolojiye sahip bir fosil var mıdır? Eğer genetik varyasyon işin içine katılırsa, cevap 'hayır' olacaktır.266

Tim White (California Üniversitesi paleoantropologlarından):

"Belki de bilimin hiçbir alanı insanın kökenini bulma çabalarından daha fazla tartışmalı değildir. Seçkin paleontologlar insan soyağacının en temel hatları üzerinde bile anlaşmazlık içindeler. [Sözde] Yeni dallar büyük

patırtı ile oluşturulur, ancak yeni fosil bulguları karşısında geçerliliğini kaybedip yok olurlar. 267

Dr. Lyall Watson:

Soy ağacımızı oluşturan fosiller o kadar yetersiz ki hala fosil örneklerden daha çok bilim adamı var. Bir gerçek var ki o da insan evrimi için fiziksel kanıtların tamamı boş yer kalacak şekilde, tek bir tabutun içine yerleştirilebiliyor. Örneğin modern maymunlar hiçbir yerden türememişlerdir. Hiçbir geçmişleri yok, hiçbir fosil kayıtları yok. Ve dik, çıplak, alet kullanabilen, büyük beyinli varlıklar olan modern insanların gerçek kökeni, dürüst olmak gerekirse bununla aynı derecede gizemli bir olay.268

William R. Fix:

İnsanoğluna ait fosiller hala o kadar seyrektir ki, pozitif beyanlarda ısrar edenler tehlikeli bir zandan diğerine atlamaktan ve yeni dramatik bir keşifin yapılıp kendilerini tamamen aptal durumuna düşürmemesini ummaktan başka birşey yapamazlar... Ama açıkça bugün bundan ders almak istemeyenler var. Gördüğümüz gibi etrafta, insanoğlunun kökeni hakkında küstahça konuşarak hiçbir şüphe olmadığını söyleyen bir sürü bilim adamı var: Bir de delilleri olsaydı...269

Dr. Tim White (Evrim Antropolojisti):

İnsanımsı bir canlının köprücük kemiği olduğu düşünülen 5 milyon yıllık bir kemik parçasının, aslında bir yunusun kaburga kemiğinin bir parçası olduğu anlaşıldı. Birçok antropoloğun sorunu çok fazla (hominid) kemiği bulmak istemeleri. Böylece buldukları ufak bir kemik parçasının hemen 'hominid' kemiği olduğunu söylüyorlar.270

Holly Smith (Amerikalı antropolog) 1994 yılında yaptığı detaylı analizlerde insanın hayali soyağacında yer alan canlıların gerçekte ya maymun ya da insan olduklarını ortaya çıkardı. Smith, Australopithecus, Homo habilis, Homo erectus ve Homo neandertalensis türlerinin dişleri üzerinde yaptığı analizler hakkında şöyle diyordu:

Dişlerin gelişimi ve yapısı kriterine dayanarak yaptığımız analizler, Australopithecines ve Homo habilis türlerinin Afrika maymunlarıyla aynı kategoride olduklarını, ancak Homo erectus ve Neandertal türlerinin modern insanlarla aynı yapıya sahip olduğunu göstermektedir.271

Stephen Jay Gould (Harvard Üniversitesi paleontologlarından):

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler.272

Evrimci paleontologlar Villie, Solomon ve Davis :

... biz insanlar fosil kayıtlarında aniden beliriyoruz.273

Niles Eldredge ve Ian Tattersall:

Canlıların evrimsel tarihlerinin bir keşif meselesi olduğu düşüncesi, bir efsanedir. Eğer öyle olsaydı, ne kadar çok hominid fosili bulursak, insanın evrimi hikayesinin de o kadar açık hale gelmesi gerekirdi. Oysa eğer bir şey olduysa, bunun tam tersi olmuştur.274

Henry Gee (Nature dergisinin en önemli bilim yazarı):

Ata-torun ilişkilerine dayalı insan evrimi şeması, tamamen gerçeklerin sonrasında yaratılmış bir insan icadıdır ve insanların ön yargılarına göre şekillenmiştir... Bir grup fosili almak ve bunların bir akrabalık zincirini yansıttıklarını söylemek, test edilebilir bir bilimsel hipotez değil, ama gece yarısı masallarıyla aynı değeri taşıyan bir iddiadır eğlendirici ve hatta belki yönlendiricidir, ama bilimsel değildir.275

John Durant (Oxford Üniversitesi tarihçisi; İngiliz Bilim İlerleme Derneği'nin (British Association for the Advancement of Science) 1980'lerdeki bir toplantısından):

Acaba, aynen "ilkel" efsaneler gibi, insan evrimi teorileri de kendilerini yaratanların değer sistemlerini, onların kendileri ve toplumları hakkındaki inanışlarını geçmişe yansıtarak, güçlendiriyor olabilir mi?" 276

İnsan evrimine dair düşüncelerin, gerek bilim-öncesi gerekse bilimsel toplumlarda benzer işlevler üstlenip üstlenmediği kuşkusuz sorulmaya değer bir konudur... Yakından incelendiğinde ortaya çıkmaktadır ki, her defasında, insanın kökeni hakkındaki fikirler, geçmiş kadar bugünü de yansıtmaktadır, geçmişteki atalarımızın deneyimleri kadar kendi deneyimlerimizi yansıtmaktadır... Bilimin bir an önce efsanesizleştirilmesine acilen ihtiyacımız vardır.277

"Lucy" Hakkındaki İtirafları

1974 yılında, Etiyopya'nın Hadar Çölü'nde yapılan araştırmalarda, 3 milyon yaşında olduğu tahmin edilen ve %25'inin sağlam olduğu belirtilen bir iskelet bulundu. Ve bu iskelete "Lucy" ismi verildi. Evrimcilerin insanın atası olduğunu iddia ettikleri bu iskelet, 1.20 metre uzunluğundaydı ve 410 cc.'lik bir kafatası hacmiyle günümüz maymunlarının standartlarına göre bile oldukça küçük bir beyne sahipti.

Evrimciler Lucy'nin soyu tükenmiş bir maymundan başka birşey olmadığını bilmelerine rağmen, ona atfettikleri insanın atası konumunu korumak için, hayvandaki maymunsu özelliklerin tamamını göz ardı ettiler.

Richard Leakey:

(Louis Leakey) Lucy'nin kafatasının büyük bir bölümünün hayal gücüyle tamamlandığını ekledi, bu sebeple onun hangi türe ait olduğu hakkında kesin bir sonuç çizmek imkansızlaşıyor.278

Albert W. Mehlert (Evrimci ve paleoantropoloji araştırmacısı) :

… Yukarıda verilen kanıt, Lucy'nin pigme bir şempanzeden başka bir şey olmadığını ve aynı şekilde yürüdüğünü (bazı durumlarda beceriksizce dik duruyor, ama çoğunlukla dört ayak üstünde duruyor) gösteriyor.

Maymundan insana olduğu iddia edilen dönüşüm için kanıtlar kesinlikle inandırıcı değil.279

Neandertaller Hakkındaki İtirafları

Neandertaller bundan 100 bin yıl önce Avrupa'da aniden ortaya çıkmış ve yaklaşık 35 bin yıl önce de yine hızlı ve sessiz bir biçimde yok olmuş -ya da diğer ırklarla karışarak asimile olmuş- bir insan ırkıdır. Bu insanların, günümüz insanından tek farkları, iskeletlerinin biraz daha güçlü ve kafatası ortalamalarının biraz daha yüksek olmasıdır.

Neandertaller bir insan ırkıdır ve bugün artık bu gerçek hemen herkes tarafından kabul edilmektedir. Evrimciler bu insanları "ilkel bir tür" olarak göstermek için çok çabalamışlar, ama bütün bulgular Neandertal insanının bugün sokakta yürüyen herhangi bir "yapılı" insandan daha farklı olmadığını göstermiştir.

Bu nedenle günümüzde birçok araştırmacı, Neandertal insanını günümüz insanının bir alt türü olarak tanımlayarak Homo sapiens neandertalensis demektedir. Bulgular, Neandertallerin ölülerini gömdüklerini, çeşitli müzik aletleri yaptıklarını ve aynı dönemde yaşamış Homo sapiens sapienslerle (insan) beraber, gelişmiş bir kültürü paylaştıklarını açıkça göstermektedir. Kısacası Neandertaller, sadece zamanla ortadan kaybolmuş "iri cüsseli" bir insan ırkıdır.

Charles Darwin:

Yine de çok eski bazı kafataslarının, örneğin Neandertal insanınkinin, iyi gelişmiş ve yetenekli olduğu kabul edilmelidir.280

C. Loring Brace (Evrimci antropolog):

Neandertallerin kısa ve dar kafatasları, büyük çene kemikleri ve burunları, en belirleyici olarak da başlarının arkasında topuz şeklinde çıkıntıları vardı. Brace'in Phoenix'te yapılan Amerikan Antropoloji Derneği'nin yıllık toplantısında yaptığı açıklamada birçok modern Danimarkalı ve Norveçli'nin benzer özellikleri olduğunu ifade etti: "Kesinlikle, günümüzün Avrupalı kafatasları, Amerikalı Kızılderili ya da Avustralyalı Aborijinlerden daha çok Neandertal kafataslarına benziyorlar" dedi.281

Erik Trinkaus (Paleoantropolog, New Mexico Üniversitesi):

Neandertal kalıntıları ve modern insan kemikleri arasında yapılan ayrıntılı karşılaştırmalar göstermektedir ki, Neandertallerin anatomisinde, ya da hareket, alet kullanımı, zeka seviyesi veya konuşma kabiliyeti gibi özelliklerinde modern insanlardan aşağı sayılabilecek hiçbir şey yoktur.282

Prevention Dergisi (Evrimci doğrultuda yayın yapan bir dergi):

Dr. Francis Ivanhoe (Londra) yaptığı çalışmalarını 8 Ağustos 1970 tarihli Nature dergisinde yayınlatarak Neandertal bilmecesini çözmüş oldu. Şu an elinde olan antropolojik ve tıbbi kanıtlara göre Neandertal adamı yanlış zamanda kuzeye göçme kararının kurbanı. Dr. Ivanhoe'ya göre,

Neandertal adamı UV ışınlarından yoksun kaldı ve beslenme yoluyla da gerekli besin maddelerini de temin edemedi ve binlerce yıl aktarılan D vitamini eksikliğinin neden olduğu raşitizme yakalandı.

Neandertal adamının beyin hacmi bazen modern insanınkinden daha geniştir. Neandertal yetenekli bir alet yapma ustası, başarılı bir avcıydı ve hatta sanat yönü gelişmişti. Ama en önemlisi, sosyal ve dini bilinç gibi kültürel değerleri de gelişmişti.283

Bonnie Blackwell (Evrimci jeolog, City University of New York's Queens College):

Neandertaller hem davranışsal hem de zihinsel kapasite açısından Homo sapienslere (insanlara) çok benzemektedirler. Her iki grubun da müzik gelenekleri tarih öncesi dönemin çok gerilerine dayanmaktadır. New York Üniversitesi arkeologlarından Randall K. White Neandertallere ait bir kemik için şöyle demektedir: "Slovenya'da bulunan ve müzik enstrümanı olarak kullanılan bu kemik Avrupa'da sonraki dönemlerde kullanılan kemik enstrümanlara son derece benzemektedir." 284

Sarah Bunney:

Paleoantropologların İsrail'de yaptıkları kazılar sonucunda ortaya çıkartılan kemikler üzerinde yapılan çalışmalar sonucunda "Neandertallerin modern insan kadar konuşabildikleri" ortaya çıkmıştır. Hyoid olarak bilinen bu kemik 50.000 ile 60.000 yıl önce yaşamış bir Neandertale ait. Küçük bir U şeklindeki bu kemik modern insanın ses sistemindeki temel parçayı oluşturmaktadır. Tel Aviv Üniversitesi'nden B. Arensberg, Yoel Rak ve arkadaşlarına göre, hyoid hem boyutu hem de şekli itibariyle modern insandakinin tıpatıp aynısı. Ayrıca kaslar bağlantı pozisyonları da modern insanınkiyle aynı. Araştırmacılar, ağır çene kemiği yapısına rağmen Neandertallerin konuşabildikleri inancında birleşiyorlar.285

... Neandertal, büyük güçlü kaslara sahip, sert bir çevrede başarıyla yaşamını sürdüren bir insan ırkıdır. Sahip oldukları aletler binlerce ve binlerce yıl aynı kalmıştır. Teknolojilerinde ve davranışlarında evrim olduğuna dair bir belirti bulunmamaktadır.286

Milford Wolpoff (Antropolog Michigan Üniversitesi):

Bir Neandertalin hayatta kalmasına yardım eden başkaları vardı. Onu seviyorlar mıydı, topluluklarına değerli bir katkısı mı vardı, bunlar onun çocukları mıydı ve sadece kendi soylarını mı koruyorlardı? Evet, bunun neden gerçekleştiğine dair birçok masal uydurabiliriz. Önemli olan nokta bunların hepsinin insanlara ait olduğudur. Hayvan masalları yoktur ve bu onların davranışlarının toplumsal bir derinliği olduğunu gösterir. herşeyi biliyorlardı, modern insanın sahip olduğu davranış kapasitesinin hiçbiri Neandertallerde eksik değildi.287

Chris Stringer (Antropolog, Doğa Tarihi Müzesi):

Zannediyorum evrim konusunda tartışma çok kişiselleştiriliyor, çok sayıda belirsizliğin olduğu alanlarla uğraşıyoruz...288

Cro-Magnon Fosilleri Hakkındaki İtirafları

Cro-magnon adamı fosilleri 1868 Martı'nda Fransa'da Les Eyzies'teki taş bir sığınakta bulunmuştur. Bu bireylerin anatomik olarak günümüz insanından hiçbir önemli farkı yoktur. Ancak evrimciler bazı taraflı yorumlarla Cro-magnon adamını günümüz insanından farklı göstermeye çalışmaktadırlar. Oysa Cro-magnon adamı, 30.000 yıl önce yaşadığı tahmin edilen bir insan ırkıdır.

Avrupalı bir ırk olarak kabul edilmesine rağmen günümüzde Avrupa'da yaşayan insanların kafataslarının yapısı Cro-magnon adamınınkine benzemez. Ancak bu kafatasının yapısı ve hacmi, günümüzde Afrika ve tropik iklimlerde yaşayan bazı ırklara fazlasıyla benzemektedir. Bu benzerliğe dayanarak Cro-magnon adamının Afrika kökenli eski bir ırk olduğunu söylemek mümkündür. Cro-magnon adamı oldukça hızlı bir biçimde ortadan kaybolmuştur. Bunun da tek bir nedeni vardır: Paleoantropolojik bulgular, Cro-magnon ve Neandertal ırklarının birbirleri ile kaynaşarak, günümüzdeki ırklara temel oluşturduklarını göstermiştir.

Randall White:

Cro-magnonların yaptıkları eserler bütün insanlık tarihindeki eserlerle yanyana bulunma hakkına sahiptir. 20. yüzyıl bakış açısıyla, Cro-magnonların var oluşlarında olağanüstü olan şey, hamlıktan ve kabalıktan seçkinliğe ve bir tür mükemmelliğe doğru aşamalı bir evrimin aslında gerçekleşmemiş olduğudur. Sanat tarihi 35.000 yıl önce başlamaktadır.289

James Shreeve (Bilim Yazarı):

Yeni tarih saptama yöntemleri 40.000 yaşında oldukları zannedilen fosillerin aslında 100.000 yaşında olduklarını ortaya çıkarmıştır. Şimdi eğer Cro-magnonlar 60.000 yaşındaki Neandertallerden daha eskilerse, nasıl olur da onlardan türemiş olabilirler?

İngiliz Dorothy Gerat Tel-Aviv'in arkasındaki Stark Tepeleri'nde hem Neandertal hem de Cro-magnon kalıntıları keşfetmişti. Daha önceden tespit edilmiş olan kronolojiye uydukları var sayılmıştı. Neandertallerin yaklaşık 60.000, Cro-magnonların yaklaşık 40.000 yaşında olduğu sonucuna varılmıştı. Bazı araştırmacılar ikna olmadı. Mağaralardaki tabakalaşmanın mağaralardaki su akıntıları yüzünden bozulduğuna inanıyorlardı. Başka bir tarih saptama yöntemi ile yeni tarihi saptadılar. Sonuçta anatomik olarak modern insanların İsrail topraklarında Neandertallerden daha önce ortaya çıkmış oldukları saptanmıştır. Yeni tarih şaşkınlık yaratmıştır, (çünkü) modern görünüşlü fosillerin aslında 100.000 yaşında olduklarını söylemektedir. Neandertaller ise yaklaşık 60.000 yaşındadır. Bu kanıta göre Cro-magnonlar, Neandertallerden evrimleşmiş olamazlardı.

Türlerin yok olması ile ilgili birçok senaryo bulunuyor... Bunlar varsayımlarla doludur. Bu vadilerde savaşların ya da şiddetli çarpışmaların

olduğuna dair hiçbir delil bulunmamaktadır. Yalnızca tuhaf bir biçimde tecrit olmuş, tek başına kalmış fosiller vardır.290

800 Bin Yıllık İnsan Fosili Hakkındaki İtirafları

1995 yılında İspanya'da bulunan bir fosil, Homo sapiens'in tarihinin sanıldığından çok daha eski olduğunu çok çarpıcı bir biçimde ortaya çıkardı. Söz konusu fosil, Madrid Üniversitesi'nden üç İspanyol paleoantropolog tarafından İspanya'daki Atapuerca adı verilen bölgedeki Gran Dolina mağarasında bulundu. Fosil, günümüz insanıyla tamamen aynı görünüme sahip 11 yaşındaki bir çocuğa ait bir insan yüzüydü. Ancak çocuk öleli tam 800 bin yıl olmuştu. Gran Dolina araştırma ekibinin başı Arsuaga Ferreras şöyle diyordu:

Arsuaga Ferreras:

Büyük, geniş, şişkin, yani anlayacağınız ilkel bir şeyle karşılaşmayı umuyorduk. 800.000 yıl yaşındaki bir çocuktan beklentimiz, Turkana Çocuğu gibi bir şey olmasıydı. Ama bizim bulduğumuz bütünüyle modern bir yüzdü... Bunlar sizi sarsan türden şeyler: Fosil bulmak değil, tamam fosil bulmak da beklenmedik ve güzel bir olay. Fakat, en etkileyici olanı bugüne ait olduğunu düşündüğünüz birşeyi geçmişte bulmanız. Bu bir anlamda, Gran Dolina'da kasetçalar bulmak gibi birşey. Böyle birşey çok şaşırtıcı olurdu elbette. Alt Pleistosen tabakalarında teypler, kasetler bulmayı beklemiyoruz, ancak 800 bin yıllık "modern" bir yüz bulmak da bunun gibi bir şey. Onu gördüğümüzde çok şaşırmıştık.291

3.6 Milyon Yaşındaki İnsan Ayak İzleri Hakkındaki İtirafları

Mary Leakey tarafından 1977 yılında Tanzanya'nın Laetoli bölgesinde ayak izleri bulundu. Bu izler 3.6 milyon yıl yaşında olduğu hesaplanan bir tabakanın üzerindeydi ve en önemlisi, günümüz insanının bırakacağı ayak izlerinden tamamen farksızdı. Bu ayak izleri daha sonra ünlü paleoantropologlar tarafından incelendi. Bu bilim adamlarından biri Tim White idi.

Tim White:

Hiç kuşkunuz olmasın... Bunlar modern insanın ayak izlerinden tamamen farksız. Eğer bu izler bugün bir California plajında olsalardı ve bir çocuğa bunların ne olduğu sorulsaydı, hiç tereddüt etmeden burada bir insanın yürüdüğünü söylerdi. Bunları, kumsalda yer alan diğer yüzlerce insan ayak izinden ayırt edemezdi. Dahası, siz de ayırt edemezdiniz.292

Louis Robins (Kuzey California Üniversitesi):

Ayağın kemeri yüksektir, ufak olan kişinin ayak kemeri benimkinden bile daha yüksektir, yani parmaklar insan parmaklarıyla aynı şekilde yeri kavramaktadırlar. Bunu başka hayvan formlarında göremezsiniz.293

Russell Tuttle:

Bu izler, çıplak ayaklı bir Homo sapiens tarafından bırakılmış olmalıdır... Yapılan tüm morfolojik incelemeler, bu izleri bırakan canlının ayağının, modern insanlarınkilerden farklı olmadığını göstermektedir.294

Sonuçta, Laetoli G bölgesindeki 3.5 milyon yıllık ayak izleri bugünkü modern insanların izlerine çok benzemektedir. Bulgu, bu izleri bırakan canlıların bizden daha kötü ya da farklı yürüyen bir canlı olduğunu göstermemektedir. Eğer bu izler bu kadar eski olmasalardı, bunların da bizim gibi bir homo türü tarafından bırakıldıklarını hiç tartışmasız kabul edebilirdik... Ama yaş sorunu nedeniyle, bu izlerin Lucy fosili ile aynı türe, yani Australopithecus afarensis türüne ait bir canlı tarafından bırakıldığı varsayımını kabul etmek durumundayız.295

Elaine Morgan (Evrimci paleoantropolog):

İnsanlarla (insanın evrimiyle) ilgili en önemli dört sır şunlardır: 1) Neden iki ayak üzerinde yürürler? 2) Neden vücutlarındaki yoğun kılları kaybettiler? 3) Neden bu denli büyük beyinler geliştirdiler? 4) Neden konuşmayı öğrendiler?

Bu sorulara verilecek standart cevaplar şöyledir: 1) Henüz bilmiyoruz. 2) Henüz bilmiyoruz. 3)Henüz bilmiyoruz. 4) Henüz bilmiyoruz. Sorular çok daha artırılabilir, ama cevapların tekdüzeliği hiç değişmeyecektir.296

Lord Solly Zuckerman (Anatomi profesörü, Birmingham Üniversitesi – Bilim Başdanışmanı):

... Objektif doğrunun ilgi alanından çıkıp, varsayıma dayalı biyolojinin ilgi alanına girdiğimiz zaman - buna insanın fosil tarihinin incelenmesi de dahildir - fikrinin doğruluğuna inanmış birisi için herşey mümkündür. Hatta ateşli bir taraftarın birbiriyle çelişen birkaç şeye aynı anda inanması bile olasıdır.297

İnsan, maymun benzeri bir yaratıktan evrimleştiyse bu evrimi fosil kayıtlarına bir iz bırakmadan yapmıştır.298

Robert Eckhardt:

Eğer Hominid kavramından kastedilen şey, ufak bir yüze ve ufak bir çeneye sahip bir maymun değilse, bu süre içinde (14 milyon yıl önce)

herhangi bir insan-maymun arası canlının yaşadığına dair elimizde delil yoktur.299

XVI. BÖLÜM

İNSAN RUHUNUN EVRİMLE AÇIKLANAMAYACAĞI İLE İLGİLİ İTİRAFLARI

Evrimcilerin açıklama getiremedikleri konulardan biri de, insanı diğer tüm canlılardan ayıran bazı özelliklerin evrim sürecinde nasıl kazanıldığıdır. İnsan, bilinçli, irade sahibi, düşünebilen, konuşabilen, akledebilen, karar verebilen, muhakeme yapabilen bir varlıktır. Bütün bu özellikler de onun sahip olduğu "ruh"a ait işlevlerdir. İnsanla diğer hayvanlar arasındaki uçurumu doğuran en önemli fark da işte bu "ruh"tur. Hiçbir fiziki benzerlik, insan ile diğer bir canlı arasındaki bu en büyük farkı kapatamaz. Doğada ruhu olan tek canlı insandır. Ve evrim teorisinin hiçbir "sözde mekanizması" ruhun ve ruha ait özelliklerin varlığını ve oluşumunu açıklayamaz. Nitekim Darwin de dahil olmak üzere bütün evrimciler bunun farkındadırlar. İşte evrimcilerin bu konudaki itiraflarına dair birkaç örnek:

Charles Darwin:

Son iki bölümde, insanın, vücut yapılışında aşağı bir biçimden türediğinin izlerini taşıdığını gördük, ama insan zihin gücü bakımından bütün öbür hayvanlardan öylesine farklıdır ki, varılan bu sonuçta bir yanlışlık olabileceği ileri sürülebilir.300

Prof. Cemal Yıldırım:

Bugün yanıtlaması kolay olmayan soru şudur: İnsanın evrimini yönlendiren doğal etkenleri biliyor muyuz? Başka bir deyişle, doğa hangi koşulların etkisinde "insan" dediğimiz bilinçli, kültürel etkinliğe yetkin organizmaya yönelmiştir?301

Darwin, evrimin "itici gücü" diye önerdiği doğal seleksiyonu biyolojik düzeyde yeni tür ve formların oluşmasıyla sınırlı tutmakta, en belirgin biçimleriyle insanda gördüğümüz duygusal, zihinsel ve moral yetilerin gelişme süreçlerinde, dahası "kültür" ve "uygarlık" dediğimiz çeşitli etkinliklerin ve araçların ortaya çıkmasında da etkili saymaktadır. İnsan yalnız biyolojik varlığıyla değil, psikolojik, moral ve kültürel alanlardaki ilerlemesiyle de doğal seleksiyonun ürünüdür, ona göre.

Ancak amaçsız, mekanik bir düzenek olan doğal seleksiyonun, bu olağanüstü gelişmelere nasıl yol açtığı açık olmaktan uzaktır. Darwin'de bu güçlüğün doyurucu bir açıklamasını bulduğumuzu söyleyemeyiz.302

Moral (ahlaki) davranış doğal değil, insana özgü kültürel bir olaydır. Darwin'in bu ayrımı yeterince göremediğini biliyoruz. Görmüş olsaydı, insanın akıl ve moral bilincine bağlı etkinliklerini de biyolojik evrim çerçevesine alma yoluna gitmezdi. Ona göre düşünceye "beyin" dediğimiz

organın öz suyu gözüyle bakılmalıydı. "Yerçekimi nasıl maddenin bir özelliği ise düşünce de beynimizin bir özelliğidir", diyor Darwin. Ama fizyoloji ile psikolojiyi karıştıran bu benzetme yerinde midir?.. Bu noktada Darwin'in yanılgıya düştüğü açıktır.303

Hoimar Von Ditfurth:

İzlediğimiz doğa tarihi ve genetik gelişme yolu üzerinde, bilincin, ruhun, zekanın ve duygunun ne olduklarına ilişkin bir yanıt veremeyeceğimiz gün gibi aşikardır. Çünkü psişik-bilinçsel boyut, en azından bu dünyada, şu anda, evrimin gelip gelebildiği en üst boyuttur. Dolayısıyla da evrimin öteki aşama ve basamaklarına, gene bilincimiz yardımıyla, dıştan, onların üstüne yükselerek bakabildiğimiz halde, bilincin (ruhun) kendisine böyle bir yaklaşım yapabilme olanağından yoksunuz. Çünkü elimizde bilincin kendisinden daha gelişmiş bir üst merci bulunmamaktadır. Evrim kuramcılarının deyişiyle, ruhsal dediğimiz şeyi bir bütün olarak görüp kavrayabileceğimiz bir düzlemden ne yazık ki yoksunuz.304

Roger Lewin:

Fiziksel anlamda, insanın evrimi hakkındaki herhangi bir teorinin, güçlü çeneleri ve iri kesici dişleri olan ve bizden dört kat hızlı koşan maymun benzeri bir atanın nasıl yavaş yavaş, iki ayaklı bir hayvana dönüştüğünü açıklaması gerekir. Bu güçlere aklı, konuşmayı ve ahlakı ekleyin, bunların hepsi evrim teorisine baş kaldırmaktadır.305

XVII. BÖLÜM

KOMPLEKS ORGANLARIN EVRİMLE OLUŞAMAYACAĞI İLE İLGİLİ İTİRAFLARI

Göz, akciğer, kanatlar, hücre gibi karmaşık yapıların evrim sürecinde kademe kademe nasıl gelişebildikleri sorusu, evrimcilerin yanıtsız bıraktıkları en büyük açmazlarından biridir. Birbiriyle bağlantılı, biri diğeri olmadan işe yaramayan birçok parçadan oluşan bu yapıların, evrimcilerin iddia ettiği gibi, kademe kademe oluşmaları imkansızdır. Bilim literatüründe "indirgenemez kompleksi̇k" olarak adlandırılan bu özelliğe sahip organlarda, parçalardan herhangi birinin olmaması o organın işlev göremez hale gelmesine neden olacaktır. Örneğin, yaklaşık 40 organelden oluşan göz indirgenemez kompleksliğe sahip bir organdır. Gözün bu 40 organelinden herhangi birinin, örneğin retinasının bulunmaması durumunda göz göremeyecektir. Dolayısıyla bir gözün görebilmesi için bu 40 organel diğer görmeyi sağlayacak sistemlerle birlikte aynı anda oluşmalıdır ki, bu ancak yaratılışla mümkündür.

Evrimcilerin iddia ettiği gibi, yavaş yavaş, milyonlarca sene içinde bu organellerin tek tek oluşarak birikmesi sonucunda gözün oluşması ise imkansızdır. Çünkü tek bir organeli bile eksikken göremeyen göz, yine evrimcilerin iddiasına göre kullanılamadığı için "körelecek", yani daha oluşamadan yok olacaktır. Bu durum tüm diğer kompleks yapılar için de geçerlidir. Evrimciler bu bilimsel gerçek karşısında ya mümkün olduğunca bu konuların açılmamasına çalışırlar ya da aşağıda okuyacağınız gibi "mecburen" itiraflarda bulunurlar. Bu önemli açmazı ilk fark edenlerden biri yine Darwin'dir, hatta gözü ve diğer kompleks yapıları düşünerek kendi deyimiyle "hasta olmuştur".

Charles Darwin:

Gelişmiş bir göz bana soğuk bir titreme veriyor. Ama aşamalarla gelişen diğer örnekleri düşündükçe, sağduyum bana bu soğuk titremeyi yenmem gerektiğini söylüyor.306

Gözü düşünmek çoğu zaman beni teorimden soğuttu. Ama kendimi zamanla bu probleme alıştırdım. Şimdilerde ise doğadaki bazı belirgin yapılar beni çok fazla rahatsız ediyor. Örneğin bir tavuskuşunun tüylerini görmek, beni neredeyse hasta ediyor.307

Gözün meydana gelişi... Böyle bir zorlukla yüz yüze gelmemenin gerçekten de sahtekarca olduğunu düşünüyorum.308

Çok sayıda, birbirini izleyen ve küçük değişikliklerle oluşamayacak bileşik bir organın varlığı gösterilebilseydi, teorim kesinlikle çökerdi.309

Bir organın birbirini izleyen, küçük geçişsel aşamalarla türemiş olamayacağı sonucunu çıkarırken pek dikkatli olmamız gerekiyorsa da, güçlüğü söz götürmeyen durumlar da olmaktadır. En çetin güçlüklerden biri, hem erkeklerden hem de doğurgan dişilerden çoğu zaman farklı yapılışta olan eşeysiz (neuter) böceklerdir; ama bu örnek gelecek bölümde söz konusu edilecektir. Balıkların elektrik organları bir başka güç durumdur; çünkü bu olağanüstü organların hangi aşamalardan geçerek türediğini anlamak imkansızdır.310

Öyleyse, birçok örnekte organların bugünkü durumlarına hangi geçişlerle ulaştığını kestirmek pek güç olmakla birlikte, yaşayan ve bilinen biçimlerin tükenmiş ve bilinmeyen biçimlere oranla ne denli az olduğunu düşünerek, bugünkü biçimine varmasında hiçbir ara aşaması bilinmeyen bir organ bildirebilmenin pek güç olmasına şaşıyorum. Şu kesinlikle doğrudur; yeni organlar bir yaratıkta ancak seyrek olarak, sanki özel bir amaçla yaratılmış gibi ortaya çıkar ya da hiçbir zaman ortaya çıkmaz; doğal tarihteki o eski ama biraz abartılmış kuralın gerçekten belirttiği gibi "Natura non facit saltum" (Doğa sıçrama yapmaz).311

Sinirlerin ışığa nasıl hassas olduğu bizleri yaşamın nasıl meydana geldiği sorusundan daha çok endişelendirmektedir.312

Gözün odağını farklı uzaklıklara uydurması, içeri bırakılacak ışık tutarını ayarlaması, küresel ve renksel sapmayı (aberration) düzeltmesi gibi eşsiz düzenlenişlerinin tümünün doğal seçme ile oluşabildiğini düşünmenin en ileri derecede saçmalamak olduğunu açık yürekle itiraf ederim... Sağduyu bana şöyle diyor: Basit ve eksik bir gözden, karmaşık ve yetkin bir göze çıkan ve her biri gözü taşıyan yaratığa yararlı aşamaların varlığı (durum kesinlikle budur) gösterilebilirse; daha sonra gözün durmadan değiştiği ve değişimlerin soya çekildiği (durum gerçekten böyledir) ortaya konabilirse ve bu türlü değişimler değişen yaşam koşullarında bir hayvana yararlıysa, o zaman yetkin ve karmaşık bir gözün doğal seçmeyle oluşmuş olduğuna, bu bizim hayal gücümüzü aşsa bile, inanmamın güçlüğü teorim için yıkıcı sayılmamalıdır. Bir sinirin nasıl olup da ışığa duyarlı duruma geldiği sorusu, bizi yaşamın kendisinin nasıl türediği sorusundan hiç de daha çok ilgilendirmez; ama hiçbir siniri olmayıp da ışığa duyarlı olan aşağı bazı yaratıkların etindeki (sarco) belirli duyar öğelerin birleşmesi ve bu özel duyarlığı taşıyan sinirlerin gelişmesi olanaksız görünmektedir.313

Christopher Wills:

Bağışıklık sistemi biyoloji bilimindeki en karmaşık ve en kışkırtıcı bilimsel problemlerden biridir. Binlerce, milyonlarca yıl boyunca türümüzü av olarak seçmiş hastalıklara karşı bu sistemin bizi nasıl koruduğunu artık biliyoruz. Daha da güzeli, bizi henüz karşılaşmadığımız hastalıklara karşı da koruyabileceğini keşfettik. Bağışıklık sistemimiz bu işi, henüz karşılaşmadıkları moleküllere bile kendine özgü bir biçimde bağlanabilen bir dizi proteinle, immünoglobulinlerle yapıyor. Bu, bizi evrimden söz

ederken kaçınmak istediğimiz bir konuya sürüklüyormuş gibi görünüyor. Bağışıklık sistemimiz geleceği nasıl görebiliyor ve yeni hastalıklara saldırmamıza yardımcı olacak immünoglobulinleri nasıl yapabiliyor?314

Engin Korur:

Gözlerin ve kanatların ortak özelliği ancak bütünüyle gelişmiş bulundukları takdirde vazifelerini yerine getirebilmeleridir. Başka bir deyişle, eksik gözle görülmez, yarım kanatla uçulmaz. Bu organların nasıl oluştuğu doğanın henüz iyi aydınlanmamış sırlarından birisi olarak kalmıştır.315

Hoimar Von Ditfurth:

Tek bir döllenmiş yumurta hücresinin bölünmesinin, nasıl olup da birbirinden her yönüyle öylesine farklılaşmış sayısız hücrenin doğuşuna yol açtığı, bilim adamlarının akıl erdiremediği olayların başında gelmektedir. Bugün olup biteni az çok yorumlayabilecek kuramsal çatılar kurulmuş olsa da, olay bütünüyle yanıtı olmayan bir sorular yumağı oluşturmaktadır.316

Richard Dawkins:

Evrim elbette her zaman aşamalı olarak gelişmez. Fakat göz gibi komplike, görünür şekilde tasarlanmış objelerin meydana gelişinde aşamalı bir evrim süreci olmalıdır. Eğer bu durumlarda da aşamalı olarak gerçekleşmezse, o zaman evrimin açıklayıcı bir gücü kalmaz. Eğer aşamalar yoksa mucize olması muhtemeldir, bu da yine bir açıklama olmadığını gösterir.317

Prof. Russel Doolittle:

Bu kompleks ve hassasiyetle dengelenen süreç nasıl evrimleşmiş olabilir? Paradoks burada yatıyor, eğer her protein bir başka proteinin aktivasyonuna (harekete geçmesine) bağlıysa bu sistem nasıl meydana gelmiştir? Bu düzen tamamıyla oluşmadan bu sistemin parçalarından biri ne işe yarardı?318

Sir Charles Lyell:

Darwin'e yazdığı mektuptan:

Bu çok önemli özetin ilk sayfası gözün oluşumu ile ilgili itirazlarla başlıyor. Bu itiraza cevap vermek ve ortadan kaldırmak için sayfalar dolusu yazı gerekiyor. Eğer ikna etmek istiyorsan, bu konu hakkında hiçbirşey söylememek daha iyi olur.319

Asa Gray:

En yakın arkadaşı Charles Darwin'e yazdığı mektup:

Kitaptaki en zayıf nokta; organların yapıları ile ilgili girişimler, gözün vs. doğal seleksiyon ile oluşumu. Bunların bazıları Lamarck'ın ifadelerine benziyor.320

Hoimar Von Ditfurth:

Doğa çukur gözü bulduğunda, aynı açmazlarla karşı karşıya kalmıştı. Çok başka nedenlerle yol alan gelişmenin sonucunda ışığa duyarlı hücrelerin vücudun ön tarafında üst üste yığılmalarıyla hiç beklenmedik bir

adım olarak ortaya çıkan bu göz, daha ilk adımda işe yaramaz bir mekanizma olma özelliği ile tasfiye edilme tehlikesiyle karşı karşıya mı kalmıştı? Çünkü gözün birbirini dışlayan iki zıt talebi, ya aydınlık ya netlik talebini kendi bünyesinde karşılaması bu haliyle olanaksızdı. Bu haliyle ama. Gözün bu açmazdan mercek kullanarak çıktığını biliyoruz. Çünkü delik istediği kadar büyük, odacığa dolan ışık istediği kadar bol olsun, mercek "net ayarı" yaparak yine de net, hiçbir bulanıklığı olmayan görüntüler sağlar. İyi de evrim fizikçi mi? Çünkü merceğin bu sorunu çözeceğini fizikçiler bilmektedirler yalnız, bir de onları okuyan bizler.321

Frank Salisbury:

Göz kadar kompleks bir organ bile farklı gruplarda ayrı ayrı ortaya çıkmıştır. Örneğin ahtapotta, omurgalılarda ve artropodlarda. Bunların bir defa ortaya çıkışlarını açıklamak yeteri kadar problem oluştururken, modern sentetik (neo-Darwinist) teoriye göre, farklı defalar ayrı ayrı meydana geldikleri düşüncesi başımı ağrıtmaktadır.322

Prof. Dr. Ali Demirsoy:

Üçüncü bir itiraza yanıt vermek oldukça zordur. Karmaşık bir organın, yarar sağlasa da birden oluşması nasıl mümkün olmuştur? Örneğin, omurgalılardaki gözün merceği, retinası, optik siniri ve görmek için etkili olan diğer kısımları birden nasıl oluşmaktadır? Çünkü doğal seçme, görme sinirinden ayrı olarak retina üzerinde seçici olamaz. Mercek oluşsa dahi retina olmadan anlam taşımaz. Görme için tüm yapıların beraberce geliştirilmesi kaçınılmazdır. Ayrı ayrı geliştirilen kısımlar kullanılmayacağı için hem anlamsız olacak hem de belki zamanla ortadan kalkacaktır. Aynı zamanda hepsini birden geliştirmek de tahmin edilemeyecek kadar küçük olasılıkların biraraya gelmesini gerektirmektedir.323

Prof. Cemal Yıldırım:

Görmek için çok sayıda düzeneğin iş birliğine ihtiyaç vardır: Göz ve gözün iç düzeneklerinin yanı sıra beyindeki özel merkezlerle göz arasındaki bağıntılardan söz edilebilir. Bu karmaşık yapılaşma nasıl oluşmuştur? Biyologlara göre evrim sürecinde, gözün oluşumunda ilk adım, kimi ilkel canlılarda deri üzerinde ışığa duyarlı küçük bir bölümün belirmesiyle atılmıştır. Ancak doğal seleksiyonda bu kadarcık bir oluşumun kendi başına canlıya sağladığı avantaj ne olabilir? Öyle bir oluşumla birlikte beyinde görsel merkez ile ona bağlı sinir ağının da kurulması gerekir. Oldukça karmaşık olan bu birbirine bağlı düzenekler kurulmadıkça "görme" dediğimiz olayın ortaya çıkması beklenemez. Darwin varyasyonların rastgele ortaya çıktığı inancındaydı. Öyle olsaydı, görmenin gerektirdiği o kadar çok sayıda varyasyonun organizmanın değişik yerlerinde aynı zamanda oluşup uyum kurması gizemli bir bilmeceye dönüşmez miydi?.. Oysa görme için birbirini tamamlayıcı bir dizi değişikliklere ve bunların tam bir uyum ve eş güdüm için çalışmasına ihtiyaç vardır… Sıradan bir yumuşakça olan ibikin gözünde bizimkinde olduğu gibi retina, kornea ve selüloz dokulu lens vardır. Şimdi evrim düzeyleri bu denli farklı iki türde bir dizi rastlantıyı gerektiren bu yapılaşmayı salt doğal seleksiyonla nasıl açıklayabiliriz?324

Ernst Mayr:

Duyu organları, örneğin bir omurgalı gözünün ya da bir kuşun tüyleri gibi kusursuzca dengelenmiş sistemlerin rastlantısal mutasyonlar sonucunda gelişebileceğini varsaymak, bir insanın inandırıcılığı üzerinde ciddi bir sınırlamadır.32 5

XVIII. BÖLÜM

HAYVANLARDAKİ İÇGÜDÜLERİN EVRİM TEORİSİ İLE AÇIKLANAMAYACAĞINA DAİR İTİRAFLARI

Doğadaki canlılarda görülen birçok özellik evrim teorisi için çok büyük bir açmazdır. Arıların ve karıncaların büyük topluluklar halinde yaşayarak, sosyal yaşamın en güzel ve en disiplinli örneklerini göstermeleri, arıların mimarlık harikası petekleri inşa etmeleri, örümceklerin teknolojinin ancak taklitle erişebildiği kalitede ürettikleri ağlarla inşa ettikleri yapılar, en vahşi hayvanın dahi yavrusuna veya diğer canlılara gösterdiği fedakarlık örnekleri ve daha sayılamayacak kadar çok akıl, muhakeme, karar alma gibi ancak insana mahsus özellikleri göstermeleri evrimin öne sürdüğü hiçbir mekanizma tarafından açıklanamaz.

Evrimciler bu yaşam şekillerinin ya da canlılardaki davranışların, içlerinden gelen bir dürtüyle meydana geldiğini söylerler. Ancak bu dürtünün nasıl bir şey olduğunu kendileri de açıklayamazlar.

Darwinistler, canlıların davranışlarına büyük bir "gücün" etki ettiği gerçeğini kabul ederler. Bir başka deyişle, canlılar arasındaki fedakarlığın, iş bölümünün ve mükemmel organizasyonun kaynağını bir gücün yönlendirmesine bağlarlar.

Ancak bu güce yalnızca "içgüdü" adını verip konuyu kapatırlar. İçgüdü dedikleri gücün gerçek sahibini de "tabiat ana" adını verdikleri klişeleşmiş bir kalıpla açıklarlar.

Oysa bugüne kadar hiçbir evrimci, içgüdü diye adlandırdığı şeyin canlıların bedenlerinde bulunduğu ana merkezi gösterebilmiş değildir. Öncelikle içgüdü adını verdikleri bu dürtü canlıların vücudunun neresindedir? Birkaç yüz gramlık et parçasından oluşan beyinde mi, yoksa vücudu oluşturan protein ve aminoasitlerin herhangi bir köşesinde mi?

Canlıların vücudunu açıp baktığımızda, bu bilgi kaynağının canlıların neresinde olduğunu bulamayız. Çünkü içgüdü, manayı ifade eden ve maddesel karşılığı bulunmayan bir histir. Bu da herşeyin maddeler yığınından oluştuğu görüşünü savunup "manayı reddeden" Darwinistler ve materyalistler açısından büyük bir çelişki oluşturmaktadır.

Nitekim evrimciler de henüz bu konuya bir açıklık getirebilmiş değillerdir. Eğer bir canlıda içgüdü varsa, onu güden, ona neler yapması gerektiğini gösteren, ilham eden bir güç var demektir. Ve açıktır ki bu güç, evrenin tek sahibi ve hakimi olan Allah'tır.

Evrimciler gerçek bu kadar açık olunca, içgüdü konusunda da itiraflarda bulunmuşlardır. Ve her konuda olduğu gibi bu konuda da en açık itiraflar, "açık sözlülüğü" ile tanınan Darwin'den gelmiştir.

Charles Darwin:

İçgüdüler doğal seçmeyle kazanılabilir ve değişikliğe uğrayabilir mi? Arıyı matematikçilerin büyük buluşlarını çok önceden uyguladığı petek gözlerini yapmaya yönelten içgüdü için ne diyeceğiz?326

İçgüdülerin birçoğu öylesine şaşırtıcıdır ki, onların gelişimi okura belki teorimi tümüyle yıkmaya yeter güçte görünecektir.327

Bir tek kuşakta alışkanlıkla birçok içgüdü edinildiğini ve sonra bunu izleyen kuşaklara soyaçekimle iletildiğini varsaymak ağır bir yanılgı olur. Bildiğimiz en şaşırtıcı içgüdüler, örneğin balarısının ve karıncaların birçoğunun içgüdüleri, alışkanlıkla kazanılmış olamaz.328

Bir işçi karınca ya da bir başka eşeysiz böcek, sıradan bir hayvan olsaydı, bütün arılarının (özelliklerinin) doğal seçmeyle yavaş yavaş edinilmiş olduğunu, yani yararlı küçük değişikliklerle doğan ve bunları soyaçekimle döllerine ileten bireylerin varlığını, ve onların döllerinin yeniden değiştiğini ve yeniden seçildiğini vb. hiç duraksamadan kabul ederdim. Ama işçi karınca ana babasından büyük ölçüde farklı bir böcektir ve üstelik tümüyle kısırdır; bu yüzden art arda edinilmiş yapı ve içgüdü değişikliklerini döllerine iletmesi söz konusu olamaz. Bu durumun doğal seçme teorisiyle nasıl uzlaştırılabileceği elbette sorulur.329

Aklı tarif etmeye kalkmadım; fakat senin tecrübelerle ilgili vurgulamalarını aldım ve solucanlara nasıl uygulanabileceğini açıkladım. Bunların belirli bir akıl ile çalışmak zorunda olduklarını düşünüyorum, fakat bunun sadece bir içgüdü olmadığını düşünüyorum.330

Sonunda, yavru guguğun üvey kardeşlerini yuvadan atması, karıncaların köleleştirmesi, tırtıl sineği kurtçuklarının canlı tırtılların içinde beslenmesi gibi içgüdüleri, özellikle bağışlanmış ya da yaratılmış içgüdüler olarak değil de bütün organik yaratıkların ilerlemesine yol açan genel bir yasanın, yani çoğalmanın, değişmenin, en güçlülerin yaşamasının ve en zayıfların ölmesinin küçük belirtileri olarak görmek, mantıklı bir çıkarım olmayabilir, ama benim hayal gücüm için çok daha doyurucudur.331

Daha karmaşık içgüdülerin çoğu, bambaşka bir yoldan, basit içgüdüsel eylem değişimlerinin doğal olarak seçilmesi ile kazanılmış görünmektedir. Böyle değişimler, beyin oluşumunu etkileyen ve vücudun öbür parçalarında da hafif değişimlere ya da bireysel farklara yol açan aynı bilinmedik nedenlerden doğuyor gibidir ve bilgisizliğimiz yüzünden, bu değişimlerin kendiliğinden olduğu sık sık söylenmektedir. Daha karmaşık içgüdülerin kökenine gelince, yaşantının ve değişiklik geçirmiş alışkanlıkların etkilerini soyaçekimle kendilerine iletilebilecekleri hiçbir döl bırakmayan işçi karıncaların ve arıların o pek şaşırtıcı içgüdülerini düşünürsek, başka bir sonuca varamayız sanırım.332

Şu tahmin üzerimde ağır basıyor. İçgüdüler, yapılar kadar hassas bir biçimde aşamalı değişime uğramıyorlar. Kitabımda da belirttiğim gibi, içgüdü veya yapının ilk olarak bilinçsiz aşamalarla değişmesini anlayabilmek oldukça zordur.333

Francis Darwin (Charles Darwin'in Oğlu):

"Çalışmanın (Türlerin Kökeni'nin) 3. bölümünde birinci kısım tamamlanıyor ve hayvanların alışkanlıkları ile içgüdülerindeki varyasyonlardan söz ediliyor... Bu bölüm yapılarda meydana gelen varyasyonlarla ilgili konuyu tamamlıyor. Bu konunun yazının başlangıç kısmına dahil edilmesinin sebebi, içgüdülerin doğal seleksiyonla gerçekleştiği fikrini imkansız olarak değerlendiren okuyucuların aceleyle teoriyi reddetmemesini sağlamak. 'Türlerin Kökeni'nde yer alan 'İçgüdüler Bölümü' özellikle "teorinin en ciddi ve en açık zorluklarını içeren" konu. Ayrıca bölüm şu tartışmayla sona eriyor; "vücuda ait belirli bazı yapıların içerdiği mükemmellik, teorinin reddedilmesini neredeyse haklı çıkartıyor." Bu başlık altında göz inceleniyor ve Türlerin Kökeni kitabında ise bu konu 6. bölümde 'Teorinin Güçlükleri' kısmında inceleniyor.334

Gordon Rattray Taylor (Evrimci genetikçi):

İçgüdüsel bir davranış ilk olarak nasıl ortaya çıkıyor ve bir türde kalıtımsal olarak nasıl yerleşiyor diye sorsak, bu soruya hiçbir cevap alamayız.335

Biyologlar belirli bazı davranış şekillerinin kalıtımının mümkün olduğunu ve aslında bunun gerçekten görüldüğünü kabul ederler. Dobzhansky şunu iddia etmektedir: "Tüm beden yapıları ve fonksiyonlar, hiçbir istisna olmaksızın, çevresel zincirler sırasında oluşan kalıtımın ürünleridir. Bu durum, hiçbir istisna olmaksızın tüm davranış şekilleri için de geçerlidir". Bu doğru değildir ve Dobzhansky gibi saygın birinin bunu dogmatik olarak savunması acınacak bir durumdur. Bazı davranış şekillerinin kalıtımsal olduğu doğrudur, ancak tümünün kalıtımsal olduğunu söylememize imkan yoktur.

Açık olan gerçek şudur ki, genetik mekanizma, belirli bazı davranış biçimlerini nesilden nesile aktarabildiğine dair en küçük bir belirti bile göstermemektedir. Genetik mekanizma sadece protein üretir. Belirli hormonlardan daha fazla üreterek, davranışı genel olarak etkileyebilir; örneğin bir hayvanı daha agresif veya daha pasif yapabilir veya bir canlıyı annesine daha bağımlı hale getirebilir. Ancak yuva yaparken gereken bir dizi hareket gibi belirli bir davranış programını nesilden nesile aktarabildiğine dair hiçbir delil yoktur.

Eğer davranış gerçekten kalıtımsal ise, o halde nesilden nesile aktarılan davranışın birimi nedir? Çünkü birimler olduğu varsayılmaktadır. Hiç kimse bu soruya bir cevap verememiştir.336

Evrimcilerin Canlılardaki Fedakarlıklarla İlgili İtirafları

Doğa, hiç de evrimcilerin iddia ettiği gibi sadece savaşın hakim olduğu bir yer değildir. Aksine doğa, çoğu kez ölümü göze alan, kendi zararına olduğu halde fedakarlıklar gösteren ve akılcı iş birlikleri kuran canlıların sayısız örnekleri ile doludur. Canlılardaki sayısız fedakarlık, özveri ve dayanışma örnekleri evrimcilerin "doğa sadece bir savaşım alanıdır, bencil olan, kendi çıkarlarını koruyan üstün gelir" iddiasını geçersiz kılmaktadır.

John Maynard Smith (Ünlü bir evrimci):

Eğer doğal seleksiyon, bireyin yaşama şansını ve çoğalmasını garanti eden özelliklerinin seçilimi ise, kendini feda eden davranışları nasıl açıklayacağız?337

Prof. Cemal Yıldırım (Evrim Kuramı ve Bağnazlık isimli kitabından):

19. yüzyılda bilim adamları çoğunluk çalışma odalarında ya da laboratuvarda kapalı kaldıkları, doğayı doğrudan tanıma yoluna gitmedikleri için canlıların salt savaşım içinde olduğu tezine kolayca

kapılmıştır. Dünya çapında seçkin bir bilim adamı olan Huxley bile kendini bu yanılgıdan kurtaramamıştı.338

Peter Kropotkin (Evrimci yazar):

Darwin ve onu izleyenler, doğayı canlıların sürekli olarak birbirleriyle savaştıkları bir yer olarak tanımladılar. Huxley'e göre hayvanlar alemi gladyatörlerin şovuna benziyordu. Hayvanlar birbirleriyle savaşmakta, en hızlı ve en kurnaz olanı ertesi gün savaşabilmek için hayatta kalmaktaydı. Ancak ilk bakışta, Huxley'in doğaya bakış açısının bilimsel olmadığı anlaşılmaktadır…339

Scientific American dergisi:

Aralarında genetik bir bağlılık (akrabalık) olmamasına rağmen iki erkek babon davranışlarda iş birliği konusunda iyi bir örnek teşkil ederler. İki erkek babon herhangi bir konuda münakaşaya girdiklerinde, babonlardan birisi üçüncü bir babondan yardım isteyebilmektedir. Yardım isteyen babon, başını sürekli olarak rakibi ve yardım istediği babon arasında öne ve arkaya sallar. Bu yardımlaşmanın en akılcı izahı, yardıma gelen babonun ileride bir güçlükle karşılaştığında yardım ettiği babonun, kendisine yardım edeceğinden emin olması olarak görülür. Ancak evrimin açıklayamadığı konu, bu yardımlaşmada hilenin nasıl engellendiği ve yardım edilen babonun daha sonra yardımı reddetmesine engel olan şeyin ne olduğu.340

Bilim Teknik dergisi:

Sorun, canlıların niye birbirlerine yardım ettikleridir. Darwin'in teorisine göre, her canlı kendi varlığını sürdürmek ve üreyebilmek için bir savaş vermektedir. Başkalarına yardım etmek, o canlının sağ kalma olasılığını bağıl olarak azaltacağına göre, uzun vadede evrimde bu davranışın elenmesi gerekirdi. Oysa canlıların özverili olabilecekleri gözlenmiştir.

Özveri olgusunu açıklamanın klasik bir şekli, bunun grubun veya türün çıkarına olduğu özverili bireylerden oluşan toplulukların bencil bireylerden oluşan topluluklara kıyasla evrimde daha başarılı olacağıdır. Ancak bu teoride belirtilmeyen nokta, özverili toplulukların bu özelliklerini nasıl koruyacaklarıdır. Öyle bir toplulukta belirecek tek bir bencil bireyin, kendisini feda etmeyeceği için bir sonraki kuşaklara bencillik özelliklerini daha yüksek oranlarda aktarabilmesi gerekir. Bir diğer belirsiz nokta da, eğer evrim topluluk düzeyinde oluyorsa, bu topluluğun boyutlarının ne olacağıdır. Aile mi, sürü mü, tür mü, yoksa sınıf mı? Aynı anda birden fazla seviyede evrim olsa bile çıkarlar çelişince sonuç ne olacaktır?341

XIX. BÖLÜM

BİTKİLERİN EVRİMLE OLUŞAMAYACAKLARI İLE İLGİLİ İTİRAFLARI

Evrim teorisi, hayvanların ve insanın evrimi iddiasında düştüğü çıkmazı bitkilerin evrimi senaryosunda da yaşamaktadır. Bir bitki türünün bir diğer türün atası olduğunu ya da bir bitki türünün ara-geçiş formu oluşturduğunu gösteren tek bir fosil bile yoktur. Bugüne kadar pek çok bitki fosili bulunmuştur. Bu fosillerin hepsinin ortak bir özelliği vardır: Hepsi tamamiyle kusursuz bitkilerdir ve bugünkü bitkilerle tıpatıp benzerlik göstermektedirler. Örneğin evrimcilerin ilkel hücre diye tanıttıkları ve tüm bitkilerin atası olduklarını iddia ettikleri alglerin milyarlarca yıl önce de tıpkı bugünkü gibi oldukları bilinmektedir.

Ayrıca bitkilerin gerçekleştirdiği fotosentez olayının oluşumunu tesadüflerle açıklamak imkansızdır. İnsanın modern teknoloji ile başaramadığı fotosentez, evrimcilerin "en ilkel bitki" saydıkları algler tarafından bile milyarlarca yıldır başarıyla yapılmaktadır. Tüm bunlar, botaniğin, yani bitki biliminin de evrim iddiasını geçersiz kıldığının ve yaratılışı ispatladığının göstergeleridir.

Evrimciler ise bu açık gerçek karşısında her zaman olduğu gibi birtakım itiraflarda bulunmaktan kendilerini alamamışlardır:

Richard B. Goldschmidt:

Hayvan ve bitki aleminin evrimi, bu konuda karar vermeye yetkili kişilerce daha fazla kanıta gerek olmadan bir gerçek olarak kabul edildi.342

Chester A. Arnold (Fosil bitkiler üzerine araştırmalar yapan botanikçi; Michigan Üniversitesi'nden):

Şimdiye kadar hiçbir modern bitkinin başlangıcından bugüne kadar olan filogenetik (evrimsel akrabalık) tarihini izleme şansımız olmadı.343

Uzun bir zaman boyunca, soyu tükenmiş olan bitkilerin, şu anda yaşamakta olanların geçirmiş oldukları gelişim aşamalarını ortaya çıkaracağı umut edildi. Ancak açıklıkla kabul edilmelidir ki, bu beklenti sadece çok sınırlı bir dereceye kadar gerçekleşebilmiştir. Oysa paleobotanik araştırmalar bir yüzyılı aşkın bir süredir devam etmektedir.344

Sadece bitki evrimcileri çiçeklenen bitkilerin beklenemeyen yükselişini açıklamada bir kayıp içerisinde değiller, bu bitkilerin kökeni aynı biçimde bir gizemdir.345

Dr. Edred Corner (Cambridge Üniversitesi Botanik Profesörü):

... hala ön yargısız olursak şöyle düşünüyorum: Bitkilerin fosil kayıtları özel yaratılışın lehinde görünüyor. Bir orkidenin, bir su mercimeğinin ve bir palmiyenin aynı atadan gelmiş olmalarını aklınız alıyor mu? Üstelik bu tahmin için herhangi bir kanıtımız yokken. Evrimciler bir cevap vermek için hazırlanmalı ama bence çoğu tartışma başlamadan bitecek.346

Prof. Edmund J. Ambrose (Evrimci biyolog):

Mevcut jeolojik araştırma aşamasında, jeolojik kayıtlarda, muhafazakar yaratılış savunucularının Tanrı'nın her bir türü topraktan ayrı ayrı yarattığı görüşüne muhalif hiçbir şey bulunmadığını itiraf etmeliyiz.347

Science News:

3.4 milyar yıl öncesine ait mavi-yeşil alg ve bakteri fosillerinin her ikisi de G. Afrika'daki kayalarda bulunmuştur. Daha da ilgi çekici olan, pleurocapsalean alg ile modern pleurocapsalean algin hemen hemen birbirlerine denk olduklarının ortaya çıkmasıdır.348

Prof. Dr. Ali Demirsoy :

Fotosentez oldukça karmaşık bir olaydır ve bir hücrenin içerisindeki organelde ortaya çıkması olanaksız görülmektedir. Çünkü tüm kademelerin birden oluşması olanaksız, tek tek ortaya çıkması da anlamsızdır.349

Hoimar Von Ditfurth :

Hiçbir hücre, biyolojik bir işlevi sözcüğün gerçek anlamında "öğrenme" olanağına sahip değildir. Bir hücrenin solunum ya da fotosentez yapma gibi bir işlevi doğuşu sırasında yerine getirebilecek konumda olmayıp, daha sonraki yaşam süreci içinde bunun üstesinden gelebilecek duruma gelmesi, bu işlevi sağlayacak beceriyi edinmesi olanaksızdır.350

B. G. Ranganathan:

Ne geçmiş fosil kayıtlarında evrimi kanıtlayacak ara-geçiş formuna ait organları yarı oluşmuş herhangi bir hayvana veya bitkiye ne de günümüzde evrimin hala devam ettiğini işaret eden yarı gelişmiş bir hayvana veya bitkiye rastlanmamıştır.351

Daniel Axelrod (The Evolution of Flowering Plants in The Evolution Life adlı kitabından):

Angiospermlere, yani çiçekli bitkilere yol açan ilkel grup, fosil kayıtlarında henüz tespit edilmemiştir ve yaşayan hiçbir angiosperm böyle bir bağlantıya dikkatleri çekmemektedir.352

N. F. Hughes (Evrimci paleobotanikçi):

Karadaki bitkilerin en dominant grubu olan angiospermlerin evrimsel kökeni, bilim adamlarını 19. yüzyılın ortalarından beri şaşırtmaktadır. Detaylardaki birkaç istisna dışında, bu soruna tatminkar bir cevap bulunamayışı devam etmektedir ve sonunda çoğu biyolog bu sorunun fosil kayıtlarıyla çözülmesinin imkansız olduğu sonucuna varmıştır.353

XX. BÖLÜM

VARYASYONLAR HAKKINDAKİ İTİRAFLARI

Varyasyon, genetikte kullanılan bir terimdir ve "çeşitlenme" demektir. Bu genetik olay, bir canlı türünün içindeki bireylerin ya da grupların, birbirlerinden farklı özelliklere sahip olmasına neden olur. Örneğin yeryüzündeki insanların hepsi temelde aynı genetik bilgiye sahiptirler ama bu genetik bilginin izin verdiği varyasyon potansiyeli sayesinde kimisi çekik gözlüdür, kimisi kızıl saçlıdır, kimisinin burnu uzun, kimisinin boyu kısadır.

Evrimciler ise, bir türün içindeki varyasyonları teoriye delil olarak göstermeye çalışırlar. Oysa varyasyon evrime delil oluşturmaz, çünkü varyasyon, zaten var olan genetik bilginin farklı eşleşmelerinin ortaya çıkmasından ibarettir ve genetik bilgiye bir özellik katmaz.

Bu konuyla ilgili evrimci itiraflar ise şöyledir:

Charles Darwin:

Yıllar süren karmaşık düşüncelerin ardından birtakım sonuçlara vardım. En abartılı hayallerimde bile türlerin değişmezliği sorusunun iki farklı yönü olduğundan öteye gidemiyorum. Yani, türler doğrudan yaratılmışlar mıdır, yoksa ara kanunlarla mı (bireylerin hayatı ve ölümü gibi) meydana gelmişlerdir. Türlerin ne olduğu, cinslerin ne olduğu konusunun zorluğu nedeniyle bu hususa fazla yaklaşmadım.354

Türler hakkında çalışma yapmamın, varyasyonlarla ilgili teorilerimi nasıl etkilediğini soruyorsun. Bu konuda fazla düşünmüyorum, bundan daha fazla zorluklarla da karşılaştım.355

Aklıma takılı kalan bir şüpheyi defalarca incelemek, tartışmak, tekrar şüphe duymak beni küçük düşürüyordu; bu da bir türün bugün mü, yoksa dün mü çeşitliliğe uğramış olmasıydı. Bir dizi formu önce farklı türler olarak tanımladıktan sonra, çalışmalarımı yırtıp atarak bunların hepsini bir tek türe dahil ediyorum ve sonra da bunları yine ayırıyorum. Bu sırada dişlerimi gıcırdattım, türlere lanet okudum ve bunu yaparken hangi günahlarımdan dolayı cezalandırıldığımı düşündüm durdum.356

Başka bir ülkede iken kendi evlerine dönmek için çabalayan kuşlar pek değişime uğramamışlardır. Çünkü karşılıklı ilişkileri fazla bozulmamıştır. Ama bu konuda seninle aynı fikirdeyim, mutlaka birtakım değişikliklere uğramış olmaları gerekir.357

Detaylara inersek, hiçbir türün değişmediğini kanıtlayabiliriz. (Örneğin tek bir türün değiştiğini kanıtlayamayız) Aynı şekilde varsayılan bu değişikliklerin faydalı olduklarını da kanıtlayamayız, ki bu teorinin

temelidir. Ve yine, neden bazı türlerin değişirken bazılarının değişmediğini de kanıtlayamayız. Değişikliğin en son hali, ilk halinden tam ve detaylı olarak anlaşılması en zor olan konu.358

Francis Darwin (Darwin'in oğlu):

Babam 1844'teki çalışmasında "çok önemli bir problemi" göz ardı etmişti; karakterlerdeki farklılık sorunu. Bu husus 'Türlerin Kökeni'nde tartışılıyor, fakat tüm okuyucular bilmeyebileceği için bu sorunun zorluklarını ve çözümünü anlatacağım. Yazar, cinslerin kendi içlerindeki farklılıkların türlerin arasındaki farklılıklardan daha az olduğunu belirtiyor. Ve şöyle devam ediyor: "Yine de benim görüşüme göre, cinsler aslında gelişmekte olan türlerdir… Peki o zaman cinsler arasındaki bu daha az olan farklılıklar daha sonra türler arasındaki daha büyük farklılıklara nasıl dönüşmüş olabilir?" 359

Luther Burbank (Hayvan yetiştiriciliği konusunda dünyanın en önemli uzmanlarından biri):

Bir canlıda oluşabilecek muhtemel gelişmenin bir sınırı vardır ve bu kanun, bütün yaşayan canlıları belirlenmiş bazı sınırlar içinde sabit tutar.360

Norman Macbeth (Darwinizm'e olan eleştirileri ile tanınan evrimci):

Sorun canlıların gerçekten de sınırsız bir biçimde varyasyon gösterip göstermedikleridir... Türler her zaman için sabittirler. Yetiştiricilerin yetiştirdikleri değişik bitki ve hayvan cinslerinin belirli bir noktadan ileri gitmediğini, hatta hep orijinal formlarına geri döndüğünü biliriz. Asırlar süren yetiştirme çabalarına rağmen, hiçbir zaman siyah bir lale ya da mavi bir gül elde etmek mümkün olmamıştır.361

W. L. Johannsen (Danimarkalı bilim adamı):

Darwin'in bütün vurgusunu üzerine dayandırdığı varyasyonlar, gerçekte belirli bir noktanın ilerisine götürülemezler ve bu nedenle varyasyonlar 'sürekli değişim'in (evrimin) nedenini oluşturmazlar.362

XXI. BÖLÜM

KÖRELMİŞ ORGANLARIN OLMADIĞI İLE İLGİLİ İTİRAFLARI

Körelmiş organlar iddiası bundan bir asır önce ortaya atılmıştı. İddiaya göre, canlıların bedenlerinde atalarından kendilerine miras kalmış, ancak kullanılmadıkları için zamanla körelmiş işlevsiz organlar yer alıyordu.

Bu kesinlikle bilimsel bir iddia değildi, çünkü bilgi eksikliğine dayanıyordu. İşlevsiz organlar aslında işlevi henüz tespit edilmemiş organlardı. Bunun en iyi göstergesi ise evrimciler tarafından listelenen uzun körelmiş organlar listesinin giderek küçülmesi oldu. Bugün artık evrimciler tarafından körelmiş olarak nitelendirilen organların son derece kapsamlı işlevlere sahip oldukları ortaya çıkmıştır.

Charles Darwin:

Bununla birlikte, arta kalan bir güçlük var. Bir organ artık kullanılmadığı için çok küçüldükten sonra, kendisinden ancak belli belirsiz bir iz kalıncaya dek nasıl küçülebiliyor ve sonunda nasıl tümüyle ortadan kalkabiliyor. Bir organ bir kez görevsiz kılındıktan sonra, kullanılmamanın onu daha da etkileyebilmesi pek de olanaklı değildir. Burada benim veremeyeceğim ek bir açıklama gereklidir.363

S. R. Scadding:

(Biyoloji hakkındaki) bilgimiz arttıkça, körelmiş organlar listesi de giderek küçüldü... Bir organın işlevsiz olduğunu tespit etmek mümkün olmadığına ve zaten körelmiş organlar iddiası bilimsel bir özellik taşımadığına göre, "körelmiş organlar"ın evrim teorisi lehinde herhangi bir kanıt oluşturamayacağı sonucuna varıyorum.364

XXII. BÖLÜM

HOMOLOJİ İDDİALARININ GEÇERSİZLİĞİ İLE İLGİLİ İTİRAFLARI

Evrim teorisine sözde delil sunma çabalarıyla canlılar arasındaki benzerliklere "ortak ata" yorumu yapılmıştır. Bu amaçla canlılardaki her benzerlik, aralarındaki evrimsel bir ilişkinin kanıtı olarak yorumlanmıştır.

Ancak bilimin son 20-30 yıl içinde sunduğu bulgular, canlılar arasındaki benzerliklerin evrim teorisine bir delil olamayacağını göstermiştir:

1- Evrimcilerin hiçbir evrimsel bağ kuramadıkları, bütünüyle farklı sınıflara ait canlılarda bile "homolog" (benzer) organların var olması,

2- Benzer organlara sahip canlılarda, bu organların genetik şifrelerinin çok farklı olması,

3- Bu organların embriyolojik gelişim safhalarının birbirinden çok farklı olması, homolojinin evrime hiçbir dayanak oluşturmadığını göstermiştir.

Bu durum -farklı canlı türleri arasında benzer yapıların olması ancak bu canlıların arasında evrimsel bir bağ kurulamaması- evrim teorisi için büyük bir problemdir. Nitekim evrimciler de bu durumdan duydukları sıkıntıyı sık sık dile getirirler:

Frank Salisbury:

Göz kadar kompleks bir organ bile farklı gruplarda ayrı ayrı ortaya çıkmıştır. Örneğin ahtapotta, omurgalılarda ve artropodlarda. Bunların bir defa ortaya çıkışlarını açıklamak yeteri kadar problem oluştururken, modern sentetik (neo-Darwinist) teoriye göre, farklı defalar ayrı ayrı meydana geldikleri düşüncesi başımı ağrıtmaktadır.365

William Fix (Evrimci biyolog):

Evrim konusunda homoloji fikrine sıkça başvuran eski ders kitaplarında, farklı hayvanların iskeletlerindeki ayakların yapısı üzerinde özellikle duruluyordu. Dolayısıyla bir insanın kolunda, bir kuşun kanatlarında ve bir yarasanın yüzgeçlerinde bulunan pentadactyl (beş parmaklı) yapı, bu canlıların ortak bir atadan geldiklerine delil sayılıyordu. Eğer bu değişik yapılar, mutasyonlar ve doğal seleksiyon tarafından zaman zaman modifiye edilmiş aynı gen-kompleksi tarafından yönetiliyor olsalardı, bu teorinin de bir anlamı olacaktı. Ama ne yazık ki durum böyle değildir. Homolog organların, farklı türlerde tamamen farklı genler tarafından yönetildiği artık bilinmektedir. Ortak bir atadan gelen benzer genler üzerine kurulmuş olan homoloji kavramı çökmüş durumdadır.366

Dr. Christian Schwabe (Science dergisindeki bir makalesinden):

Moleküler evrim, evrimsel akrabalıkların ortaya çıkarılması için neredeyse paleontolojiden daha üstün bir metod olarak kabul edilmeye başlandı. Bir moleküler evrimci olarak bundan gurur duymam gerekirdi. Ama aksine, türlerin düzenli bir gelişme kaydettiğini göstermesi gereken moleküler benzerliklerin pek çok istisnası olması oldukça can sıkıcı görünüyor. Bu istisnalar o kadar çok ki, gerçekte, istisnaların ve tuhaflıkların daha önemli bir mesaj taşıdıklarını düşünüyorum.367

XXIII. BÖLÜM

TEORİNİN, TERMODİNAMİĞİN İKİNCİ KANUNU'YLA ÇELİŞTİĞİYLE İLGİLİ İTİRAFLARI

Fiziğin en temel kanunlarından birisi olan "Termodinamiğin İkinci Kanunu", evrende kendi haline, doğal şartlara bırakılan tüm sistemlerin, zamanla doğru orantılı olarak düzensizliğe, dağınıklığa ve bozulmaya doğru gideceğini söyler.

Canlı, cansız bütün herşey zaman içinde aşınır, bozulur, çürür, parçalanır ve dağılır. Bu, er ya da geç her varlığın karşılaşacağı mutlak sondur ve söz konusu kanuna göre bu kaçınılmaz sürecin geri dönüşü yoktur.

Bu gerçek hepimizin yaşamları sırasında da yakından gözlemlediği bir durumdur. Örneğin bir arabayı çöle götürüp bırakır ve aylar sonra durumunu kontrol ederseniz, elbette ki onun eskisinden daha gelişmiş, daha bakımlı bir hale gelmesini bekleyemezsiniz. Aksine lastiklerinin patlamış, camlarının kırılmış, kaportasının paslanmış, motorunun çürümüş olduğunu görürsünüz. Aynı kaçınılmaz süreç canlı varlıklar için çok daha hızlı işler. İşte Termodinamiğin İkinci Kanunu bu doğal sürecin, fiziksel denklem ve hesaplamalarla ifade ediliş biçimidir.

Evrim teorisi ise bu kanunla tamamen çelişmektedir. Çünkü evrim teorisi hiçbir bilinçli müdahale olmadan evrende var olan her türlü sistemin, özellikle de canlılığın kendi kendine geliştiğini iddia eder. Oysa canlı cansız herhangi bir şey, doğal şartlara bırakıldığında tamamen bir düzensizlik ve kaos oluşacağı bilimsel olarak ispatlanmış bir gerçektir. Bu gerçeğe rağmen evrende bir düzenin ve kusursuzluğun bulunması evrende hiçbir şeyin başıboş olmadığının, bu düzeni ve mükemmelliği yaratan üstün bir Yaratıcının yani Allah'ın varlığının delilidir. Nitekim evrimcilerin kendileri de Termodinamiğin İkinci Kanunu'nun evrim teorisini açmaza soktuğunun farkındadırlar…

J. H. Rush (National Center for Atmospheric Research, Boulder, Colorado):

Evrimin kompleks süreci içinde yaşam, Termodinamiğin İkinci Kanunu'nda belirtilen eğilime belirgin bir çelişki oluşturur.368

Roger Lewin:

Biyologların karşılaştıkları problem, evrimin Termodinamiğin İkinci Kanunu'yla olan açık çelişkisidir. Sistemler zamanla daha düzensiz yapılara doğru bozulmalıdırlar.369

George Stavropoulos:

Normal şartlarda, Termodinamiğin İkinci Kanunu doğrultusunda, hiçbir kompleks organik molekül hiçbir zaman kendi kendine oluşamaz, tersine parçalanır. Gerçekte, bir şey ne kadar kompleks olursa o kadar kararsızdır ve kesin olarak eninde sonunda parçalanır, dağılır.

Fotosentez, bütün yaşamsal süreçler ve yaşamın kendisi, karmaşık veya kasıtlı olarak karmaşıklaştırılmış açıklamalara rağmen, halen termodinamik ya da bir başka kesin bilim dalı vasıtasıyla anlaşılamamıştır.370

Jeremy Rifkin:

Entropi Kanunu, evrimin bu gezegendeki yaşam için mevcut olan tüm enerjiyi dağıtacağını söyler. Bizim evrim anlayışımız ise bunun tam tersidir. Biz evrimin sihirli bir şekilde yeryüzünde daha büyük bir değer ve düzen artışı sağladığına inanıyoruz.371

Yukarıdaki alıntısında görüldüğü gibi, Rifkin evrim teorisinin bilimsel olarak ispatlanmış bir gerçek olan Entropi kanunu ile çeliştiğini söyledikten sonra Rifkin herşeye rağmen evrime olan inancını tekrarlamıştır. İfadelerinden de anlaşıldığı gibi, bu inancı evrimin bilimsel delillerinden kaynaklanmamaktadır.

Prof. Ilya Prigogine (Termodinamik konusunda araştırmaları ile tanınmıştır, Université Libre de Belgique):

Yüzyılı aşkın bir süredir aklımıza takılan bir soru var: Termodinamiğin tanımladığı ve sürekli artan bir düzensizliğin hüküm sürdüğü bir dünyada, canlı bir varlığın evriminin nasıl bir anlamı olabilir?372

Kaos teorisi ve canlıların oldukça düzenli olan hücreleri ele alındığında, bunlardaki biyolojik düzenlilik, teorinin karşısına net bir problem olarak çıkmaktadır.373

XXIV. BÖLÜM

REKAPİTÜLASYON TEORİSİNİN GEÇERSİZLİĞİ İLE İLGİLİ İTİRAFLARI

Ernst Haeckel tarafından 19. yüzyılın sonlarında ortaya atılan Rekapitülasyon teorisi, canlı embriyolarının gelişim süreçleri sırasında, sözde atalarının geçirmiş oldukları evrimsel süreci tekrarladıklarını iddia ediyordu. Örneğin insan embriyosunun, anne karnındaki gelişimi sırasında önce balık, sonra sürüngen özellikleri gösterdiğini, en son olarak da insana dönüştüğünü öne sürüyordu. Oysa ilerleyen yıllarda bu teorinin tamamen hayal ürünü bir senaryo olduğu ortaya çıkmıştır. Hatta bizzat Haeckel'in kendisi bu hayali senaryosunu göstermek için yaptığı çizimlerdeki sahtekarlıklarını itiraf etmiştir. Bu gerçeklere rağmen yerli evrimcilerin hala bu hayali senaryoya ve Ernst Haeckel'in sahtekarlık yaptığını itiraf ettiği çizimlere itibar etmeleri, onların bilim literatüründen ne kadar geride kaldıklarının da bir göstergesidir.

Ernst Haeckel:

Bu yaptığım sahtekarlık itirafından sonra kendimi ayıplanmış ve kınanmış olarak görmem gerekir. Fakat benim avuntum şudur ki; suçlu durumda yanyana bulunduğumuz yüzlerce arkadaş, birçok güvenilir gözlemci ve ünlü biyolog vardır ki, onların çıkardıkları en iyi biyoloji kitaplarında, tezlerinde ve dergilerinde benim derecemde yapılmış sahtekarlıklar, kesin olmayan bilgiler, az çok tahrif edilmiş, şematize edilip yeniden düzenlenmiş şekiller bulunuyor.374

George Gaylord Simpson:

Haeckel evrimsel gelişimi yanlış bir şekilde ortaya koydu. "Bugün canlıların embriyolojik gelişimlerinin geçmişlerini yansıtmadığı artık kesin olarak biliniyor" diye yazar.375

American Scientist dergisi:

Biyogenetik yasası (Rekapitülasyon teorisi) artık tamamen ölmüştür. 1950'li yıllarda ders kitaplarından çıkarıldı. Aslında bilimsel bir tartışma olarak 20'li yıllarda sonu gelmişti.376

Science dergisi:

Londra'daki St. George's Hospital Medical School'dan embriyolog Michael Richardson, '(Haeckel'in çizimlerinin) verdiği izlenim, yani embriyoların birbirine çok benzedikleri izlenimi yanlış' diyor... O ve arkadaşları Haeckel'in çizdiği türdeki ve yaştaki canlıların embriyolarını yeniden inceleyerek ve fotoğraflayarak kendi karşılaştırmalarını yapmışlar. Richardson, Anatomy and Embryology dergisine yazdığı makalede,

'embriyolar çoğu zaman şaşırtıcı derecede farklı görünüyorlar' diye not ediyor.

Richardson ve ekibinin bildirdiğine göre, Haeckel sadece organlar eklemek ya da çıkarmakla kalmamış, aynı zamanda farklı türleri birbirlerine benzer gösterebilmek için büyüklükleri ile oynamış, bazen embriyoları gerçek boyutlarından on kat farklı göstermiş. Dahası Haeckel farklılıkları gizleyebilmek için, türleri isimlendirmekten kaçınmış ve tek bir türü sanki bütün bir hayvan grubunun temsilcisi gibi göstermiş. Richardson ve ekibinin belirttiğine göre, gerçekte birbirlerine çok yakın olan balık türlerinin embriyolarında bile, görünümleri ve gelişim süreçleri açısından çok büyük farklılıklar bulunuyor. Richardson '(Haeckel'in çizimleri) biyolojideki en büyük sahtekarlıklardan biri haline geliyor' diyor.377

New Scientist dergisi:

Haeckel, teorisini "biyogenetik yasa" olarak adlandırdı ve bu düşünce kısa zamanda "rekapitülasyon" olarak popülerleşti. Gerçekte ise, Haeckel'in keskin yasasının yanlış olduğu yakın bir zaman sonra gösterildi. Örneğin erken insan embriyosunun hiçbir zaman bir balık gibi solungaçları yoktur ve embriyo hiçbir zaman erişkin bir sürüngene ya da maymuna benzer evrelerden geçmez.378

XXV. BÖLÜM

CANLILIĞIN ANCAK YARATILMIŞ OLABİLECEĞİ İLE İLGİLİ İTİRAFLARI

Yeryüzünde var olan her canlı kusursuz sistemlerle ve müthiş bir uyumla donatılmıştır. Bir canlının kendisini koruması, üremesi, beslenebilmesi veya avlanabilmesi için sahip olduğu kusursuz biyolojik ve fiziksel özellik ve sistemler, bu özelliklerinin bulunduğu çevre ile olan uyumu, hep bir Yaratıcının varlığının kesin delilleri niteliğindedir. Küçücük bir tırtılın bile kendini korumak ve kamufle etmek için gösterdiği planlı hareketler, arıların büyük bir matematik harikası olarak inşa ettikleri petekler, milimetrik ölçülere sahip sivrisineğin sahip olduğu ve bugünkü teknolojinin taklit ederek elde ettiği donanım, saniyede 1000 kez kanat çırpabilen sinek ve daha milyonlarcası, üstün akıl sahibi Rabbimizin sanatını bize tanıtırlar. Hiçbir evrimci herhangi bir canlının sahip olduğu bu özelliklerin nasıl oluştuğunu açıklayamaz.

Çünkü tesadüfi mutasyonlar ve doğal seleksiyon gibi bir mekanizma bu kusursuzlukları oluşturamaz. Bu nedenle evrimciler her canlıda karşılarına çıkan bu mucizevi özellikleri gördüklerinde çaresizliklerini dile getirmişler ve çoğu zaman bu canlılarda bir mükemmellik olduğunu, dolayısıyla üstün bir şuurun bu canlıların özelliklerine müdahalesi bulunduğunu itiraf etmek zorunda kalmışlardır.

Charles Darwin:

Bu mükemmel evreni, özellikle de insanın doğasını izlemekten mutlu olamıyorum... Herşeye dizayn edilmiş kanunların bir sonucu olarak bakmaya eğilimliyim... Ve bütün bu kanunlar açıkça herşeyi bilen, gelecekteki tüm olayları ve sonuçları gören bir Yaratıcı tarafından dizayn edilmiştir. Ama daha fazla düşündükçe daha fazla kafam karışıyor.379

Tamamen ümitsiz bir karmaşanın içinde olduğumun bilincindeyim. Gördüğümüz dünyanın bir şans eseri olduğunu düşünemiyorum. Ama aynı zamanda her ayrı parçaya da bir Dizayn'ın sonucu olarak bakamıyorum.380

Bacaklarının muhteşem uzunluğu ile dikkat çeken Himantopus, bacak boyunda yoğun olarak değişkendir. Her sınıftaki hayvanla ilgili birçok şaşırtıcı ve ilginç örnekler verebilirim; bunların sayısı o kadar çok ki şans eseri olmaları mümkün değil.381

Oldukça kafamı kurcalayan bir konuya değindin; bunu elbette düşünmem gerekirdi, eğer dış koşulların direkt olarak oldukça küçük bir etkileri varsa, bu belirgin değişikliklere hangi güç karar vermiştir?382

Gözü düşünmek çoğu zaman beni teorimden soğuttu. Ama kendimi zamanla bu probleme alıştırdım. Şimdilerde ise doğadaki bazı belirgin

yapılar beni çok fazla rahatsız ediyor. Örneğin bir tavuskuşunun tüylerini görmek, beni neredeyse hasta ediyor.383

Roger Lewin:

Wallace'ın yanı sıra ünlü evrimci Robert Broom da "Homo sapiensleri (insan) bu kadar özel yapan soyunun kalitesinin yalnızca ilahi bir kuvvetle açıklanabileceğini" sözlerine eklemiştir.384

Prof. Fred Hoyle :

Herşeyden önce hayatın tesadüfler sonucu oluşması ihtimali o kadar küçüktür ki, bu iddiayı kabul etmek mantık dışıdır.385

Doğanın kör kuvvetleri yoluyla hayatın ortaya çıktığı gibi akıl dışı bir ihtimali kabul etmek yerine hayatın kökeninin üstün akla sahip bir varlığın ürünü olduğunu düşünmek daha makul görünmektedir.386

David M. Raup:

Şu kesin bir gerçektir ki hiç kimse bir dizi değişiklik sonucu tüm fonksiyonlarıyla uçan bir böcek, bir sürüngen ya da bir kuş oluşturamaz. Bunların oluşması için mutlaka bir rehber gerekmektedir. 387

Prof. Cemal Yıldırım:

Kimi eleştiricilere göre, evrimi salt doğal seleksiyona bağlamak, daktilo makinasının başına oturtulan bir kedi veya güvercinin tuşlara vuruşlarıyla bir milyon yıl içinde Shakespeare'in Hamlet'ini ya da Goethe'nin Faust'unu yazabileceklerini beklemekle birdir. En basit bir canlıyı bile yakından incelediğimizde onun oluşumunda ince bir aklın rolünü görmezlikten gelemeyiz.388

Canlılarda üstelik belli bir amaca yönelik görünen bu düzeni, şans ya da rastlantı ürünü saymak inandırıcı olmaktan uzaktır.389

Niles Eldredge (Evrimci paleontolog, Amerikan Doğa Tarihi Müzesi):

Aslında tüm biyolojik dünyada gördüğümüz düzen için tek alternatif açıklama özel yaratılıştır.390

Hoimar Von Ditfurth :

Bu iki polimer (yumurta akı ile nükleik asitlerin), öylesine karışık inşa edilmişlerdir ve yetmiyormuş gibi, yapıları öylesine üst düzeyde bir özgünlük gösterir ki, bunların yapılarının, salt rastlantı sonucu zenginleşerek bu düzeye gelmesi, astronomik bir olanaksızlıktan da öteye, düşünülmesi bile olanaksız bir şeydir.391

Sözgelimi canlı yapıların salt rastlantı sonucu ortaya çıkmalarının istatistik yönden olanaksızlığı, çok sevilen ve bilimin günümüzdeki gelişmişlik durağında oldukça aktüel olan bir örnektir. Gerçekten de biyolojik işlevler yerine getiren tek bir protein molekülünün kuruluşunun o olağanüstü özgünlüklerine bakınca, bunu, hepsi doğru ve gerekli bir sıra içinde, doğru anda, doğru yerde ve doğru elektriksel ve mekanik özelliklerle birbirine rastlamış olmaları gereken birçok atomun, tek tek rastlantı sonucunda buluşmalarıyla açıklamak mümkün değil gibi görünmektedir.392

Evren istediği kadar büyük olsun, protein ve nükleik asitin doğuşunu sağlayan rastlantı, öylesine olanak dışıdır ki…393

Dünyanın doğuş öyküsünün tüm ayrıntılarıyla özellikle canlı organizmaların karmaşık yapı taşlarının ortaya çıkmasını belli bir ölçüde zorunlu kılacak, planlı bir yol izlemiş olması olasılığını, doğaüstü bir gücün

doğrudan müdahale etmesiyle de açıklamak elbette mümkündür. Nitekim yeryüzündeki koşulların, daha sonraki gelişmeleri adeta önceden kestirmişçesine neden sonra ortaya çıkan hayatın gereksinmelerine böylesine şaşırtıcı bir uyum sağlamalarını, ancak doğanın ötesinde duran, herşeye gücü yeten bir Yaratıcının, yeryüzünde eninde sonunda ortaya hayatı çıkarma isteğine bağlayabiliriz.394

Hayatın doğuşu konusundaki tartışmalarda hiç eksik olmayan ünlü birinin konuşmacılara alaylı bir ses tonuyla sorduğu soru, bu konuda tanınmış bir örnek oluşturmaktadır: "Rastlantı sonucu ortaya bir Volkswagen çıkana kadar insanın 1000 trilyon atomu ne süre çalkalaması gerekir?" Aynı sorunun bir başka varyasyonu da "100 maymunluk bir sürünün 100 daktilo üzerine gelişigüzel vura vura rastlantı sonucu tek bir Sheakspeare 'sonatı' üretmeleri için geçmesi gereken süre ne kadardır?" biçimindedir. Bu türden itirazlar gerçekten çarpıcıdırlar.395

… Sitokrom-C'yi (ya da bugün var olan herhangi bir başka enzimi) tıpatıp bu biçimiyle rastlantılardan geçe geçe bir kez daha üretebilmeye gerçekten bu Dünyanın ömrü yetmez.396

Canlı ve cansız doğanın gelişme tarihinin hakikatte sadece bir anın, bir yaratılış uğrağının eseri olduğunu düşünmek akla yatkındır.397

Hayatın bir mucize eseri olduğu yollu bir sonuç çıkarma denemesi, betimlenen durumda gerçekten akla yatkın gelebilir.398

Pierre-Paul Grassé:

Şanslı mutasyonların havyanların ve bitkilerin ihtiyaçlarının karşılanmasını sağladığına inanmak, gerçekten çok zordur. Ama Darwinizm bundan fazlasını da ister: Tek bir bitki, tek bir havyan, binlerce ve binlerce tam olması gerektiği şekilde faydalı tesadüflere maruz kalmalıdır. Yani mucizeler sıradan bir kural haline gelmeli, inanılmaz derecede düşük olasılıklara sahip olaylar kolaylıkla gerçekleşmelidir. Hayal kurmayı yasaklayan bir kanun yoktur, ama bilim bu işin içine dahil edilmemelidir.399

Tesadüf, ateizm görüntüsü altında kendisine gizlice tapınılan bir tür ilah haline gelmiştir.400

Susumo Ohno:

Bildiğim kadarıyla bağışıklık sisteminin eşsizliği daha evvel deneyimi olmadığı her türlü ihtimalle başa çıkma yeteneğinde yatmaktadır, böylelikle geleceğin ihtiyaçlarını sezinleyerek evrimleştiği izlenimini uyandırır. Darwin'in doğal seleksiyonlu evrim mekanizması ise gelecekle başa çıkabilecek sistem gelişimlerini tahmin edemez.401

Prof. Dr. Ali Demirsoy:

Bir Sitokrom-C'nin dizilimini oluşturmak için olasılık sıfır denecek kadar azdır. Yani canlılık eğer belirli bir dizilimi gerektiriyorsa, bu tüm evrende bir defa oluşacak kadar az olasılığa sahiptir, denebilir. Ya da oluşumunda bizim tanımlayamayacağımız doğaüstü güçler görev yapmıştır.

Bu sonuncusunu kabul etmek bilimsel amaca uygun değildir. O halde birinci varsayımı irdelemek gerekir.402

Douglas Futuyma:

Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmişlerdir. Eğer eksiksiz ve mükemmel biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde üstün bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir.403

San Francisco Chronicle :

Beni esas hayretler içerisinde bırakan yaşam mimarisidir... Sistem son derece kompleks. Sanki dizayn edilmiş gibi... Orada büyük bir akıl var.404

XXVI. BÖLÜM

MATERYALİSTLERİN VE EVRİMCİLERİN EVRENİN BİR BAŞLANGICI OLDUĞU İLE İLGİLİ İTİRAFLARI

Yirminci yüzyılın başlarına dek hakim olan görüş, evrenin sonsuz boyutlara sahip olduğu, sonsuzdan beri var olduğu ve sonsuza kadar da var olacağı şeklindeydi. "Statik Evren Modeli" (Sabit Durum Teorisi) adı verilen bu anlayışa göre, evren için herhangi bir başlangıç veya son söz konusu değildi.

Materyalist felsefenin de temelini oluşturan bu görüş, evreni sabit, durağan ve değişmez bir maddeler bütünü olarak kabul ederken bir Yaratıcının varlığını da reddediyordu.

21. yüzyılın eşiğinde olduğumuz şu dönemde, evrenin bir başlangıcı olduğu, yok iken bir anda büyük bir patlamayla (Big Bang) yaratıldığı modern fizik tarafından pek çok deney, gözlem ve hesapla ispatlanmış durumdadır.

Ayrıca, evrenin, materyalistlerin iddia ettikleri gibi sabit ve durağan olmadığı, tam tersine sürekli bir hareket ve değişim içinde olduğu, genişlediği saptanmıştır. Bugün bu gerçekler bilim dünyası tarafından kabul edilmektedir.

Hoimar Von Ditfurth:

Başka bir deyişle, bilim adamları bu konuda, evrenin bir başlangıcı olduğu düşüncesini akla getiren olgulara rastlamışlardır.

Bu düşünce bilim adamlarından çoğuna öylesine devrimci, başka deyişle bilimsellikten uzak, birçok bilim adamının pek sevdiği bir deyişle tuhaf görünmüştür ki, bu eski mitosları ve dinlerdeki dünyanın sonu görüşlerini anımsatacak çarpıcı sonuçtan kaçınabilmek için ortaya bir sürü kuram ve görüş atılmıştır. Yer yer çok karmaşık bu kuramlara ve evren modellerine burada yer verecek değiliz. Çünkü başta değindiğimiz iki Amerikalı Penzias ve Wilson'un buluşlarının, bu soruya nihai bir yanıt getirmiş olduğunu düşünmekteyiz: Evrenin gerçekten de bir başlangıcı vardır.405

Anthony Flew (Ünlü ateist felsefeci):

İtiraflarda bulunmanın insan ruhuna iyi geldiğini söylerler. Ben de bir itirafta bulunacağım: Big Bang modeli, bir ateist açısından oldukça sıkıntı vericidir. Çünkü bilim, dini kaynaklar tarafından savunulan bir iddiayı ispat etmiştir: Evrenin bir başlangıcı olduğu iddiasını. Sadece evrenin bir

sonunun ve başlangıcının olmadığını kabul ettiğimiz sürece, evrenin şu anki varlığının mutlak bir açıklama olduğunu savunabiliriz. Ben hala bu açıklamaya inanıyorum, ama bunu Big Bang karşısında savunmanın pek kolay ve rahat bir durum olmadığını itiraf etmeliyim.406

Dennis Sciama (Fred Hoyle ile birlikte uzun yıllar sabit durum teorisini savunan bilim adamı):

Sabit durum teorisini savunanlarla onu test eden ve bence onu çürütmeyi uman gözlemciler arasında, bir dönem çok sert çekişme vardı. Bu dönem içinde ben de bir rol üstlenmiştim. Çünkü gerçekliğine inandığım için değil, gerçek olmasını istediğim için 'sabit durum' teorisini savunuyordum. Teorinin geçersizliğini savunan kanıtlar ortaya çıkmaya başladıkça Fred Hoyle bu kanıtları karşılamada lider rol üstlenmişti. Ben de yanında yer almış, bu düşmanca kanıtlara nasıl cevap verilebileceği konusunda fikir yürütüyordum. Ama kanıtlar biriktikçe artık oyunun bittiği ve sabit durum teorisinin bir kenara bırakılması gerçeği ortaya çıkıyordu.407

Stephen W. Hawking:

Neden evren zamanın bir ucunda, geçmiş diye adlandırdığımız bir ucunda yüksek bir düzen durumu içinde olmalıdır? Neden bütün zamanlar boyunca tamamen bir düzensizlik içinde değildir? Düzensizlik içinde olması çok daha mümkün görülebilir. Ve neden düzensizliğin arttığı zamanın yönü neden evrenin genişleme yönü ile aynıdır? Bir muhtemel görüş Yaratıcının evrenin genişleme evresi için başlangıcında yumuşak ve düzenli bir durum seçmiş olmasıdır. Neden böyle olduğunu anlamaya çalışmamalıyız veya nedenlerini sormamalıyız, çünkü evren Yaratıcının yaratması ile başlamıştır. Aslında evrenin bütün tarihinin Yaratıcı tarafından yaratıldığı söylenebilir. Görülmektedir ki, evren çok düzenli, belirlenmiş kanunlara göre gelişmektedir.408

Don Page:

Şu ana kadar bilinen hiçbir mekanizma evrenin tesadüfi bir olayla başlamasına ve şu anki yüksek düzeyine gelmesine izin vermez.409

Prof. Dr. Ali Demirsoy:

Ama bugün sonsuz zamanın ve sonsuz mekanın hala Allah'a ait olduğunu, evrenin sonlu ve zamanlı olduğunu, Bruno'ya ters de olsa artık biliyoruz.410

Hoimar Von Ditfurth:

Bu noktadan önce ve onun başlangıcında neyin bulunduğunu bilmemiz olanaksız. Bu alan bilime kapalı. Niçin bir başlangıç olmuş olduğu sorusu da, yanıtı verilemez bir soru. Ayrıca bu başlangıç maddesinin ilk yapısının nereden kaynaklandığı, nasıl bir özellik gösterdiği, hidrojen dediğimiz bu ilk maddenin neyin ürünü olduğu türünden sorular da, bu sırlar alanının içinde kalmaktadır.411

Leonard Huxley:

Yaratılış kavramı oldukça akla uygundur. Buna inanmakta hiçbir zorluk görmemekteyim. Daha önceki dönemde, bu evren var değildi ve bu görünümüne önceden var olan bir varlığın iradesi sonucunda ulaştı.412

Prof. Fred Hoyle:

Big Bang teorisi evrenin tek ve büyük bir patlama ile başladığını kabul eder. Ama bildiğimiz gibi patlamalar maddeyi dağıtır ve düzensizleştirirler. Oysa Big Bang çok gizemli bir biçimde bunun tam aksi bir etki meydana getirmiştir: Maddeyi birbiriyle birleşecek ve galaksileri oluşturacak hale getirmiştir.413

XXVII. BÖLÜM

EVRENDEKİ DÜZENİN TESADÜFLERLE OLUŞAMAYACAĞI HAKKINDAKİ İTİRAFLARI

Paul Davies (Avustralya'daki Adelaide Üniversitesi'nden ünlü matematiksel fizik profesörü):

Evrende nereye bakarsak bakalım, en uzaktaki galaksilerden atomun derinliklerine kadar, bir düzenle karşılaşırız... Bu düzenli, özel evrenin merkezinde "bilgi" kavramı yatmaktadır. Yüksek derecede özelleşmiş olan ve organize edilmiş bir düzenleme sergileyen bir sistem, tarif edilebilmek için çok yoğun bir bilgi gerektirir. Ya da bir başka deyişle bu sistem yoğun bir "bilgi" içermektedir...

Bu durumda çok merak uyandırıcı bir soru ile karşı karşıya geliriz. Eğer bilgi ve düzen, sürekli olarak yok olmaya yönelik doğal bir eğilime sahiplerse, Dünya'yı çok özel bir yer kılan bütün o bilgi ilk başta nereden gelmiştir? Evren, zembereği yavaş yavaş boşalan bir saate benzemektedir. Öyleyse ilk başta nasıl kurulmuştur?414

Hesaplamalar evrenin genişleme hızının çok kritik bir noktada seyrettiğini göstermektedir. Eğer evren biraz bile daha yavaş genişlese çekim gücü nedeniyle içine çökecek, biraz daha hızlı genişlese kozmik materyal tamamen dağılıp gidecekti. Bu iki felaket arasındaki dengenin ne kadar "iyi hesaplanmış" olduğu sorusunun cevabı çok ilginçtir. Eğer patlama hızının belirli hale geldiği zamanda, bu hız gerçek hızından sadece 1/1018 kadar bile farklılaşsaydı, bu gerekli dengeyi yok etmeye yetecekti. Dolayısıyla evrenin patlama hızı inanılmayacak kadar hassas bir kesinlikle belirlenmiştir. Bu nedenle Big Bang herhangi bir patlama değil, her yönüyle çok iyi hesaplanmış ve düzenlenmiş bir oluşumdur.415

Fizik kanunları çok üstün bir dehanın ürünü gibi görünüyor... Evrenin bir amacı olmalı.416

Çok küçük sayısal değişikliklere hassas olan evrenin şu andaki yapısının, çok dikkatli bir bilinç tarafından ortaya çıkarıldığına karşı çıkmak çok zordur... Doğanın en temel dengelerindeki hassas sayısal dengeler, kozmik bir tasarımın varlığını kabul etmek için oldukça güçlü bir delildir.417

Evrenin başlangıcı hakkındaki son bulgular, genişlemekte olan evrenin, hayranlık uyandırıcı bir hassasiyetle düzenlenmiş olduğunu ortaya koymaktadır.418

Eğer doğanın derinliklerinde gerçekleşen işlerin kompleksliği, dünyanın en zeki beyinleri tarafından bile zor anlaşılıyorsa, bu işlerin sadece birer kaza, birer kör tesadüf eseri olduğunu nasıl düşünebiliriz?419

Prof. Fred Hoyle:

Eğer yıldız nükleosentezi (atom çekirdeği birleşimi) yoluyla karbon ya da oksijen üretmek isterseniz, ayarlamanız gereken iki ayrı düzey vardır. Ve yapmanız gereken ayar, tam da şu anda yıldızlarda var olan ayardır... Gerçeklerin akıl süzgecinden geçirilerek yorumlanışı ortaya koymaktadır ki, üstün bir Akıl, fiziğe, kimyaya ve biyolojiye müdahale etmiştir ve doğada varlığından söz etmeye değer bilinçsiz güçler yoktur. Gerçeklerin hesaplanmasıyla ortaya çıkan sayılar o kadar akıl almazdır ki, beni bu sonucu tartışmasız biçimde kabul etmeye götürmektedir.420

Kanıtları inceleyen herhangi bir bilim adamı kendisini şu sonuca varmaktan alıkoyamaz: Yıldızların içinde meydana getirdikleri sonuçlar göz önüne alındığında nükleer fiziğin kanunları kasıtlı olarak tasarlanmışlardır.421

Hoimar Von Ditfurth:

Bilim adamlarımızın yüzyıllarca süregelmiş çabaları ve katlandıkları onca zahmetten sonra varlıklarından ancak haberdar olabildiğimiz onca karşılıklı ilişki ve sayısı neredeyse belirsiz doğa olayı, hayret ve şaşkınlığın, gerçek bir hayranlığın kaynağı olmaz da ne olur? Evrenin boyutlarından ve yıldızların gelişme yasalarından atomların yapısına ve madde ile enerji arasındaki sır dolu ilişkiye; içinde canlı bir organizmanın inşa planının depolanmış olduğu hücre çekirdeğinin içindeki olaylardan beynimizdeki elektrik akımlarının keşfedilmesine kadar, sadece ve sadece bilimsel araştırmaların sonuçları olarak öğrendiğimiz hayranlık uyandırıcı doğa olayları saymakla bitmez. (…) Gerçekten de biyolojik işlevler yerine getiren tek bir protein molekülünün kuruluşunun o olağanüstü özgünlüklerine bakınca, bunu, hepsi doğru ve gerekli bir sıra içinde, doğru anda, doğru yerde ve doğru elektriksel ve mekanik özelliklerle birbirine rastlamış olmaları gereken birçok atomun, tek tek rastlantı sonucunda buluşmalarıyla açıklamak mümkün değil gibi görünmektedir.422

W. Press (Astrofizikçi, Nature dergisindeki bir makalesinden):

Evrende, akıllı yaşamın gelişmesini destekleyen büyük bir tasarım bulunmaktadır.423

XXVIII. BÖLÜM

DARWINİZM'İN AHLAK ÜZERİNDEKİ OLUMSUZ ETKİLERİ İLE İLGİLİ İTİRAFLARI

Evrim teorisi, 19. yüzyılda biyoloji ve paleontoloji gibi bilim dallarının dışında, insan ilişkilerinden tarihin yorumlanmasına, politikadan toplum hayatına kadar birçok alanda etkili olmaya başladı. Darwinizm'in özellikle doğada canlılar arasında bir "yaşam mücadelesi" olduğu ve bu mücadelenin sonucunda "güçlü olanların yaşadıkları, diğerlerinin ise ezilerek yok edildikleri" fikri, insan davranışlarına ve düşüncesine de uygulanmaya çalışıldı. Darwinizm'in "doğanın bir mücadele ve çatışma yeri olduğu" iddiası toplumlara ve insanlara uygulandığında ırkçılık saplantıları, sınıf çatışmaları, güçlülerin zayıfları ezdiği bir toplum düzeni, sömürgecilik, ayrımcılık, zulüm ve daha pek çok insanlık dışı muamele meşruiyet kazanmış oluyordu.

Nitekim evrimciler de kimi zaman satır aralarında Darwinist fikirlerin toplumlara ne denli insanlık dışı özellikler aşıladığını kabul etmektedirler:

Theodious Dobzhansky:

Doğal seleksiyon egoizmi, zevk düşkünlüğünü, cesaret yerine korkaklığı, sahtekarlığı ve istismarı tercih eder. Toplum etiği ise "doğal" tavırları yasaklar ve bunların aksi olan nezaket, cömertlik ve hatta diğerlerinin, toplumun, milletin ve nihayet tüm insanlığın iyiliği için kendini feda etmek gibi özellikleri yüceltir.424

P. J. Darlington (Evolution For Naturalists isimli kitabından):

Birinci nokta bencillik ve vahşet içimizdeki doğal bir şeydir, en uzak atamızdan bize miras kalmıştır… O zaman vahşilik insanlar için normaldir; evrimin bir ürünüdür.425

Robert Wright (The Moral Animal isimli kitabın yazarı):

Evrim teorisi, insan ilişkilerine karşı uzun ve oldukça kirli bir tarihe sahiptir. Yüzyılın sonlarına doğru politik felsefeye de karıştırılan teori, "Sosyal Darwinizm" adlı bir ideolojiye dönüştürülmüş ve ırkçıların, faşistlerin ve en acımasız kapitalistlerin elinde koz olmuştur.426

Kenneth Hsu:

Bireyler, sınıflar, milletler ya da ırklar arasındaki rekabetin doğal seleksiyonun doğal kanunları ve üstün olanın aşağı olanı yok etmesinin de doğal olduğunu varsayan hain sosyal ideolojinin ezdiği insanlarız. Doğal seleksiyon kanunu, sizi temin ederim, bilim değildir. Bu bir ideoloji, hem de kötü bir ideolojidir.427

SONUÇ

Bu kitapta derlenen "evrimcilerin itirafları" elbette ki evrimcilerin dışarıya yansıttıklarının sadece bir kısmıdır. Teori üzerindeki dogmatik yaklaşımlarına rağmen çok açık itiraflarda bulunmak zorunda kalan evrimcilerin, kendi içlerindeki düşünceleriyse çok daha karmaşıktır. Nitekim ünlü Amerikalı biyokimya profesörü Michael J. Behe, söz konusu bilim adamlarının içinde bulundukları durumu şöyle özetlemektedir:

Son kırk yıl içinde modern biyokimya hücrenin sırlarının önemli bir bölümünü ortaya çıkardı. Bunun için harcanan emek ise gerçekten çok büyüktü. On binlerce insan, bu sırları bulmak için yaşamlarını laboratuarlardaki uzun çalışmalara adadılar...

Hücreyi araştırmak için gerçekleştirilen tüm bu çabalar, çok açık bir biçimde, bağıra bağıra, tek bir sonucu veriyordu:

"Dizayn!" Bu sonuç o denli belirgindi ki, bilimin tarihindeki en önemli buluşlardan biri olarak görülmeliydi... Bu zafer on binlerce insanın "Eureka (buldum)" çığlıklarıyla bu büyük buluşu kutlamalarına yol açmalıydı...

Ama hiçbir kutlama yaşanmadı, hiçbir sevinç ifade edilmedi. Aksine hücrede keşfedilen büyük karmaşıklığın karşısında, utangaç bir sessizlik hakim oldu. Konu halka açık bir ortamda gündeme getirildiğinde, çoğu bilim adamı bundan rahatsız oluyorlar. Kişisel diyaloglarda ise biraz daha rahatlar, çoğu keşfettikleri açık gerçeği kabul ediyor, ama sonra yere bakıp başlarını sallıyorlar ve hiçbir şey olmamış gibi davranmaya devam ediyorlar.

Peki neden? Neden bilim dünyası, keşfettiği büyük gerçeğe sahip çıkmıyor? Neden ortaya çıkan açık dizayn entelektüel eldivenlerle kenarından tutuluyor? Çünkü bilinçli bir dizaynı kabul etmek, ister istemez Allah'ın varlığını kabul etmeyi çağrıştırıyor onlara.428

Bir insan şimdiye kadar materyalizme ve evrim teorisine bağlı kalmış, hayata bakış açısını ve inancını bu felsefe ve teoriye göre düzenlemiş olabilir. Hatta onlarca yıl bu teorinin ve bu ideolojinin savunuculuğunu üstlenmiş, bu konuda kitaplar, makaleler yazmış, paneller, kurslar da düzenlemiş olabilir. Ama Prof. Behe'nin de yukarıdaki sözlerinde ifade ettiği gibi, gerçekler bugün gelişen bilimle açıkça gözler önüne serilmiştir. Ve bunları gördükten sonra "göz göre göre inkar etmek", şüphesiz bu kişileri çok yakın bir gelecekte tüm dünyanın gözü önünde küçük düşürecektir. Dünyaca ünlü İngiliz yazar ve felsefeci Malcolm Muggeridge bu gerçeği şu şekilde dile getirmektedir:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir

hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır.429

Evrim teorisinin bilimsel ve akli hiçbir dayanağı olmadığını evrimci bilim adamlarının kendileri dahi kabul ederken, onların adına bu teoriyi "gözü kapalı" savunmak da şüphesiz büyük bir akılsızlık ve kayıp olacaktır...

Bu noktaya kadar, evrimin bilimsel gerçeklerle çeliştiğini, bunu teorinin savunucularının bile kabul ettiğini ve dolayısıyla teoriyi hala savunmanın büyük bir yanılgı olduğunu belirttik. Ancak asıl önemli olan, buradaki yanlışın sadece bilimsel bir yanlıştan ibaret olmayışıdır. Bir insan fizik hakkındaki yanlış bir teoriye inanabilir, örneğin bir zamanlar yaygın kabul gören "atom parçalanmaz" kuralını kabul edebilir. Bunun yanlış olduğuna dair bilimsel bulgular ortaya çıktığında ise, sadece bilimsel bir yanlış yapmış olacaktır.

Ancak evrim teorisinde durum çok farklıdır. Çünkü bu teori, bu dünya üzerinde nasıl var olduğumuz sorusunun cevabı ile ilgilidir. Bu soruya ateist bir cevap getirmektedir ve dolayısıyla kendisine inanan çoğu insanı da ateizme, yani Allah'ı inkar etmeye sürüklemektedir. Oysa akıl ve bilim birlikte göstermektedirler ki, Allah vardır ve tüm evrenin ve canlıların üstün Yaratıcısı O'dur.

Allah'ı inkar etmek ise, bir insanın yaşamını borçlu olduğu yegane varlığı inkar etmesi anlamına gelir ki, bu çok büyük bir nankörlük ve suçtur.

Bu nedenle, evrim teorisine inananlar, özellikle de bu teoriye birtakım "bilim adamları"ndan etkilenerek körü körüne bağlananlar, ciddi bir şekilde düşünmelidirler. Kendilerine yol gösterici olarak edindikleri evrimcilerin ne kadar çelişkili mantıklara, bozuk muhakeme yeteneklerine, güvensiz psikolojilere ve dogmatik tavırlara sahip olduklarını değerlendirmelidirler.

Bilmelidirler ki, dünya hayatında, bir insanın başka bir insanın etkisi altında kalmasının bir özürü olabilir. Bu kişinin bilgisizliğinden, cahilliğinden dolayı yanlış şeylerden etkilendiği, ancak doğruyu görünce vazgeçerek kendisini düzelteceği düşünülebilir. Ve gerçekten de dünya hayatı boyunca her insanın hatalarından, sapkın inanış ve düşüncelerinden kurtulma ümidi bulunmaktadır. Ancak ölümden sonra, bir insanın, dünyada peşinden sürüklendiği diğer insanları suçlaması ona bir fayda sağlamayacaktır.

Gerçeğe ve doğruya karşı gelen her fikir akımının mutlaka önderleri ve teorisyenleri vardır ve insanlar tarih boyunca bu kişilerin peşinden şuursuzca, vicdanlarını dinlemeden sürüklenmişlerdir. Kuran'da Allah "Biz, onları ateşe çağıran önderler kıldık; kıyamet günü yardım görmezler" (Kasas Suresi, 41) ayetiyle bu gerçeği bildirmektedir. Bu önderlerin peşinden giderek inkara sürüklenenler ise, kendilerine gerçeği anlatanları dünya hayatında büyük bir hınç ve kinle reddetmişlerdir. Ancak ahiret günü peşinden sürüklendikleri yol göstericilerini ve önderlerini lanetleyecekler,

onların cehennemin en aşağısında, en acı azapla azaplanmalarını isteyeceklerdir ve Allah'ın gösterdiği yola uymadıkları için büyük bir pişmanlık duyacaklardır. Kuran'da, bu insanların pişmanlıkları şöyle bildirilmektedir:

Yüzlerinin ateşte evrilip çevrileceği gün, derler ki: "Eyvahlar bize, keşke Allah'a itaat etseydik ve Resûl'e itaat etseydik." Ve dediler ki: "Rabbimiz, gerçekten biz, efendilerimize ve büyüklerimize itaat ettik, böylece onlar bizi yoldan saptırmış oldular. Rabbimiz, onlara azabtan iki katını ver ve büyük bir lanet ile lanet et." (Ahzap Suresi, 66-68)

Evrim teorisinin hala ayakta tutulmaya çalışılmasının tek nedeni, Allah'ı ve dini inkara dayalı bir felsefe olan materyalizmin yaşatılabilmesidir. Bir insan şimdiye kadar bilgi eksikliğinden ya da kendisine yapılan telkinlerden dolayı bu yalana inanmış olabilir. Ama eğer samimi bir insansa, böyle bir dogmanın peşinden giderek dünyada ve ahirette küçük düşeceğine, doğruyu araştırıp bulmalı ve ona uymalıdır. Eğer söz konusu kişiler gerçekten "onurlu" ve "dürüst" bilim ve fikir adamları ise, "şimdiye kadar büyülenmiş gibi yanlış bir iddianın peşinden gittik" diyerek medeni ve saygın bir tavır göstermelidirler. Bu onları küçük düşürmez, aksine bugün de gelecekte de takdir görümelerine vesile olur..

Samimiyet ve dürüstlük dünyada da ahirette de güzel bir karşılık görecektir. Aksi bir tavır ise sonsuz bir azabı hak etmek demektir. Allah, inkardan dönmenin her zaman için mümkün olduğunu, ancak diretenlerin sonsuz bir cezaya çarptırılacaklarını şöyle haber verir:

Ancak tevbe edenler, (kendilerini ve başkalarını) düzeltenler ve (indirileni) açıklayanlar(a gelince); artık onların tevbelerini kabul ederim. Ben, tevbeleri kabul edenim, esirgeyenim. Şüphesiz, inkar edip kafir olarak ölenler, Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların laneti bunların üzerinedir. Onda (lanette) süresiz kalacaklardır, onlardan azab hafifletilmez ve onlar gözetilmezler. (Bakara Suresi, 160-162)

Sen Yücesin, bize öğrettiğinden
başka bizim hiçbir bilgimiz yok.
Gerçekten Sen, herşeyi bilen,
hüküm ve hikmet sahibi olansın.
(Bakara Suresi, 32)

Kaynakça

1. D.M.S. Watson, "Adaptation", Nature, sayı 124, s. 233
2. Richard Lewontin, The Demon-Haunted World, The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, s.28
3. Francis Crick, Life Itself: Its Origin and Nature, New York, Simon and Schuster, 1981, s. 88
4. Henry Margenau, Roy Abraham Vargesse, Cosmos, Bios, Theos, La Salle IL:Open Court Publishing, 1992, s. 241
5. H. S. Lipson, "A Physicist's View of Darwin's Theory", Evolution Trends in Plants, Cilt 2, No.1, 1988, s. 6
6. Charles Darwin, Türlerin Kökeni, Onur Yayınları, Be?inci Baskı, Ankara 1996, s. 185
7. Charles Darwin, Türlerin Kökeni, s. 528
8. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.I, New York:D. Appleton and Company, 1888, s.315
9. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.I, s. 395
10. N.C. Gillespie, Charles Darwin and the Problem of Creation, 1979, s. 2 (Chicago üniversitesi kitabı)
11. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.II, New York:D. Appleton and Company, 1888, s.358
12. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.I, s.413
13. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.I, s.430
14. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.II, s.152
15. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.I, s. 439
16. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.II, s.117
17. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.II, s.501
18. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.II, s. 388
19. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.II, s. 25
20. Robert B. Downs, Dünyayı Değiştiren Kitaplar, Tur Yayınları, İstanbul 1980, s. 289
21. Robert B. Downs, Dünyayı Değiştiren Kitaplar, s.290
22. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.I, s. 315
23. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.II, s.42-43
24. Pierre Paul Grassé, Evolution of Living Organisms, Academic Press, New York, 1977, s.8
25. Pierre Paul Grassé, Evolution of Living Organisms, s.103
26. Derek Ager, "The Nature of the Fossil Record." Proceedings of the Geological Association, Vol. 87, No:2, 1976, s. 132
27. SBS Vital Topics, David B. Loughran, Nisan 1996, Stewarton Bible School, Stewarton, Scotland,
URL:http://www.rmplc.co.uk/eduweb/

sites/sbs777/vital/evolutio.html
28. Lewis Thomas, "On the Uncertainty of Science", Key Reporter, vol.46 (Sonbahar 1980), s.2
29. H.A. Orr ve Jerry Coyne (1992), "The Genetics of Adaptation: A Reassessment", American Naturalist, 140, 726
30. H. S. Lipson, "A Physicist Look at Evolution", Physics Bulletin, 31 (1980), s. 138
31. Gregory Alan Pesely, "The Epistomological Status of Natural Selection", Laval Theologique et Philosophique, vol. 38 (Şubat 1982), s. 74
32. Dr. Colin Patterson, "Evolution and Creationism", American Museum of Natural History'deki konuşmasından, New York City, 5 Kasım 1981
33. SBS Vital Topics, David B. Loughran, Nisan 1996, Stewarton Bible School, Stewarton, Scotland,
(URL:http://www.rmplc.co.uk/eduweb/
sites/sbs777/vital/evolutio.html)
(http://www.pathlights.com/
ce_encyclopedia/01-evol1.htm, Scientists Speak About Evolution –1)
34. Charles Darwin, Origin Of The Species (Türlerin Kökeni) kitabının "Everyman's Library" baskısının Önsöz'ü, 1965
35. E.O.Wiley, "Review of Darwin Retried by MacBeth" Systematic Zoology, cilt 24 (Haz.1975), s. 270
36. Roger Lewin, In the Age of Mankind, Washington D.C.: Smithsonian Books, 1988. s.22
37. Herribert Nillson, Synthetische Artbildung (lund, İsveç: Verlag CWK Gleerup, 1953), s. 31
38. Introduction: De (Evolution), Encyclopedie Française, Vol.5 (1937) s.6
39. Norman Macbeth, Darwin Retried: An Appeal to Reason, Boston: Gambit, 1971, s. 147
40. Cemal Yıldırım, Evrim Kuramı ve Bağnazlık, Bilgi Yayınevi, Ocak 1989, s.56-57
41. Cemal Yıldırım, Evrim Kuramı ve Bağnazlık, s.134
42. Cemal Yıldırım, Evrim Kuramı ve Bağnazlık, s.108
43. François Jacob, Mümkünlerin Oyunu, Kesit Yayıncılık, İstanbul 1996, s. 50-51
44. C.D. Darlington, "Origin of Darwinism", Scientific American, Mayıs 1959, s.68
45. Christopher Wills, Genlerin Bilgeliği, Sarmal Yayınevi, Mart 1997, İstanbul, s.86
46. Chandra Wickramasinghe, London Daily Express ile bir röportajından, 14 Ağustos 1981
47. Fred Hoyle-Chandra Wickramasinghe, Evolution from Space, New York, Simon & Schuster, 1984, s.130

48. François Jacob, Mümkünlerin Oyunu, Kesit Yayınları, İstanbul 1996, s. 60
49. Dr. Michael Walker, Quadrant, Ekim1982, s.44
50. Robert Shapiro, Origins: A Sceptics Guide to the Creation of Life on Earth, Summit Books, New York, 1986. s. 207
51. Hubert Yockey, "Self-Organization Origin of Life Scenarios and Information Theory", Journal of Theoretical Biology, cilt 91, 1981, s. 27-28
52. Paul R. Ehrlich ve Richard W. Holm, "Patterns and Populations", Science, vol. 137 (August 31, 1962), s.656-7
53. Theodosius Dobzhansky, "Evolution at Work", Science, Mayıs 9, 1958, s. 1092
54. Pierre Paul Grassé, Evolution of Living Organisms, Academic Press, New York, 1977, s.107
55. Cemal Yıldırım, Evrim Kuramı ve Bağnazlık, Bilgi Yayınevi, Ocak 1989, s. 51
56. G. A. Clark, C. M. Willermet, Conceptual Issues in Modern Human Origins Research, New York, Aldine de Gruyter, 1997, s. 76
57. Paul S. Taylor, Origins Answer Book, 5. baskı, 1995, s. 35
58. Charles Darwin, Türlerin Kökeni, Onur Yayınları, Beşinci Baskı, Ankara 1996, s.186
59. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.II, New York:D. Appleton and Company, 1888, s.10
60. Roger Lewin, In the Age of Mankind, Washington D.C.: Smithsonian Books, 1988, s.26
61. Stephen Jay Gould, The Panda's Thumb, 1982, s. 181-182
62. Stephen Jay Gould, "The Return of Hopeful Monsters", Natural History, cilt 86, Temmuz-Ağustos 1977, s. 28
63. Cemal Yıldırım, Evrim Kuramı ve Bağnazlık, Bilgi Yayınevi, Ocak 1989, s.36
64. Cemal Yıldırım, Evrim Kuramı ve Bağnazlık, s. 49
65. Cemal Yıldırım, Evrim Kuramı ve Bağnazlık, s.185
66. J.B.S. Haldane, Possible Worlds, London, 1927 (Cemal Yıldırım, Evrim Kuramı ve Bağnazlık, s.108
67. J. Hawkes, "Nine Tentalizing Mysteries Of Nature," New York Times, no.33, 1957
68. Science, 1982, no: 217, s. 1239-1240
69. Colin Patterson, "Cladistics", BBC, Brian Leek ile Röportaj, Peter Franz, 4 Mart 1982
70. Arthur Koestler, Janus : A Summing Up, Vintage Books, 1978, s. 185
71. Pierre Paul Grassé, Evolution On Living Organisms: Evidence for a New Theory of Information, Academic Press, Ocak 1978
72. "Biological Evidence of Creation: From a Fog to A Prince", Keziah, Distribütör:American Portrait Films, Cleveland, OH, 1998

73. Richard B. Goldschmidt, "Evolution, As viewed by One Geneticist", American Scientist, vol.40 (Ocak 1952), s. 94
74. Kevin Padian, "The Whole Real Guts of Evolution", Review of Genetics, Paleontology and Macroevolution, By Jeffrey S. Levinton, s. 77
75. Pierre-Paul Grassé, Evolution of Living Organisms, Academic Press, New York, 1977, s. 88
76. Pierre-Paul Grassé, Evolution of Living Organisms, s. 103
77. Francisco J. Ayala, "Genotype Environment and Population Numbers", Science, vol.162 (27 Aralık 1968), s. 1456
78. James F. Crow, "Ionizing Radiation and Evolution," Scientific American, vol. 201 (Eylül 1959), s. 138
79. "Genetic Effects of Radiation", Bulletin of Atomic Scientists, No: 14, s. 19-20
80. Frederick S. Hulse, The Human Species, New York: Random House, 1971, s. 61-62
81. http://www.icr.org/headlines/
darwinvindicated.html; Was Darwin Really "Vindicated"?, Frank Sherwin, Institute for Creation Research, April 30, 2001
82. Stephen Jay Gould, "Is a New and General Theory of Evolution Emerging?", Lecture at Hobart&Wm Smith College, 4 Şubat 1980
83. Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 2, Alan Yayıncılık, Kasım 1996, İstanbul, Çev: Veysel Atayman, s.66-69
87. Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 6, s.97
85. Mahlon B. Hoagland, Hayatın Kökleri, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları 12.Basım, Mayıs 1998, s. 69
86. Mahlon B. Hoagland, Hayatın Kökleri, s. 153
87. Warren Weaver, "Genetic Effects of Atomic Radiation", Science, cilt 123, 29 Haziran, 1956, s. 1159
88. Warren Weaver, "Genetic Effects of Atomic Radiation", Science, s. 1158
89. Michael Pitman, Adam and Evolution, London, River Publishing, 1984, s. 70
90. Gordon R. Taylor, The Great Evolution Mystery, New York, Harper & Row, 1983, s. 48
91. W.R. Bird, The Origin of Species Revisited, Nashville, Thomas Nelson Co., 1991, s.298-99
92. Fred Hoyle, The Intelligent Universe, Dorling Kindersley Limited, 1983, s. 19
93. Sir Fred Hoyle, "The Big Bang in Astronomy", New Scientist, vol. 92 (19 Kasım 1981), s. 526-527
94. Sir Fred Hoyle, The Intelligent Universe, New York: Holt, Rinehart and Winston, 1983, s. 20-21
95. Sir Fred Hoyle-Chandra Wickramasinghe, Evolution from Space, New York: Simon and Schuster, 1984, s. 148

96. Michael Pitman, Adam and Evolution, 1986, s. 144
97. Michael Pitman, Adam and Evolution, 1984, s. 148
98. Prof. Dr. Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, Meteksan Yayıncılık, Ankara, 1995, Yedinci Baskı, s. 61
99. W. R. Bird, The Origin of Species Revisited, Nashville, Thomas Nelson Co., 1991, s. 305
100. Andrew Scott, "Update on Genesis", New Scientist, vol. 106, 2 Mayıs 1985, s. 30
101- ([Christian Schwabe, "On the Validity of Molecular Evolution", Trends in Biochemical Sciences, cilt 11, Temmuz 1986]; Tartışmanın Ardından, dipnot-49)
105. http://yolgezer.fisek.com.tr/
renkler/evrim.html - Cemal Yıldırım, Evrim Kuramı ve Bağnazlık, Ankara 1998
103. Prof. Dr. Ali Demirsoy, Yaşamın Temel Kuralları, Genel Biyoloji/Genel Zooloji, Cilt 1, Kısım 1, 5. Baskı, Sf. 569
104. Cairns-Smith, Alexander G. 1985. "The First Organisms." Scientific American 252: 90, June
105. F.Hoyle, C.Wickramasinghe, Evolution from Space, Simon and Schuster, s.148
106. Carly P. Haskings, "Advances and Challenges in Science", American Scientist, 59 (1971), s. 298
107. Alexander I. Oparin, Origin Of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196
108. Loren Eiseley, The Immense Journey, 1957, s. 206 (Alman Biyolog Von Bertalanffy'dan alıntı)-
http://www.pathlights.com/ce_encyclopedia/08dna05.htm
109. Prof. Dr. Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, s.158
110. Klaus Dose, "The Origin Of Life: More Questions Than Answers", Interdisciplinary Science Reviews, cilt 13, no.4, 1988, s. 348
111. Klaus Dose, "The Origin Of Life: More Questions Than Answers", Interdisciplinary Science Reviews, s. 352
112. SBS Vital Topics, David B. Loughran, Nisan 1996, Stewarton Bible School, Stewarton, Scotland,
URL:http://www.rmplc.co.uk/
eduweb/sites/sbs777/vital/evolutio.html
113. Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1988, s.40
114. Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 2, Alan Yayıncılık, Kasım 1996, İstanbul, Çev: Veysel Atayman, s.22
115. Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 2, s.64
116. Hoimar Von Ditfurth, Dinozarların Sessiz Gecesi 2, Alan Yayıncılık, 1997, s. 129-130

117. Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi, 2. kitap, Alan Yayıncılık, 3. baskı, İstanbul, 1997, s. 22-23
118. Graham, Keith, et. al. Biology Pensacola, FL: A Beka Book Publications, 1986. s. 373
119. Henry Morris, That Their Words May Be Used Against Them, Quotes from Evolutionists Useful for Creationists, Institute for Creation Research, San Diego, CA, 1997, s. 45; [David E. Green and Robert F. Goldberger, Molecular Insights into the Living Process, New York, Academic Press, 1967, s. 403
120. Prof. Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, Meteksan Yayınları, Ankara, s.79
121. http://www.icr.org/headlines/
darwinvindicated.html; Was Darwin Really "Vindicated"?, Frank Sherwin, Institute for Creation Research, April 30, 2001
122. Prof. Dr. Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, Meteksan Yayıncılık, Ankara, 1995, Yedinci Baskı, s.39
123. Prof. Dr. Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, s.79
124. Prof. Dr. Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, s.94
125. Ali Demirsoy, Ya?amın Temel Kuralları, Cilt I, Kısım I, Ankara 1998, s. 578
126. W. R. Bird, The Origin of Species Revisited, Nashville, Thomas Nelson Co., 1991, s. 304
127. Fabbri Britannica Bilim Ansiklopedisi, cilt 2, Sayı 22, s.519
128. W. R. Bird, The Origin of Species Revisited, sf. 303
129. W. R. Bird, The Origin of Species Revisited, sf. 298
130. http://www.pathlights.com/ce_encyclopedia/08dna04.htm; Scientists Speak About DNA; [Michael Pitman, Adam and Evolution, 1984, s. 233
131. Haskins, Caryl P., "Advances and Challenges in Science in 1970", American Scientist, vol. 59 (May/June 1971), s. 305
132. Orgel, Leslie E, "Darwinism at the Very Beginning of Life", New Scientist, vol.94 (April 15, 1982), s.151
133. Paul Auger, De La Physique Theorique a la Biologie, 1970, s. 118
134. Douglas R. Hofstadter, Gıdel, Escher, Bach: An Eternal Golden Braid, New York: Vintage Books, 1980, s. 548
135. Francis Crick, Life Itself: It's Origin and Nature, New York, Simon & Schuster, 1981, s. 88
136. http://www.icr.org/headlines/
darwinvindicated.html; Was Darwin Really "Vindicated"?, Frank Sherwin, Institute for Creation Research, April 30, 2001
137. Pierre P. Grassé, The Evolution of Living Organisms, 1977, s. 168
138. Jacques Monod, Chance and Necessity, New York, 1971, s.143
139. G.F. Joyce, L. E. Orgel, "Prospects for Understanding the Origin of the RNA World", In the RNA World, New York, Cold Spring Harbor Laboratory Press, 1993, s. 13

140. Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on the Earth", Scientific American, Ekim 1994, c. 271, s. 78
141. Manfred Eigen, William Gardiner, Peter Schuster ve Ruthild Winkler-Oswatitsch, "The Origin of Genetic Information," Scientific American, vol. 244, (Nisan 1981), s. 91
142. John Horgan, "In the Beginning", Scientific American, Cilt 264, Şubat 1991, s. 119
143. Charles Darwin , The Origin Of Species: A Facsimile Of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s.302
144. Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 313-314
145. Niles Eldredge The Monkey Business: A Scientist Looks at Creationism, Washington Square Press, New York, 1982, s.44
146. Science, No. 128, s. 7, 1958
147. Barbara J. Stahl, Vertebrate History: Problems in Evolution, New York: Dover Publications, 1985, s. vii
148. Richard Monestersky, "Mysteries of the Orient", Discover, Nisan 1993, s. 40
149. Richard Dawkins, The Blind Watchmaker, London: W. W. Norton 1986, s. 229
150. Stephen Jay Gould, "A Short Way to Big Ends", Natural History, vol. 95 (Ocak 1986), Sf. 18
151. Stephen Jay Gould, "The Evolution of Life on Earth", Scientific American, vol. 271 (Ekim 1994), s.89
152. James L. Gould-Carol Grant Gould, Olağandışı Yaşamlar (Life at the Edge), TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, Ankara 1996, s. 12
153. James L. Gould-Carol Grant Gould, Olağandışı Yaşamlar (Life at the Edge), s. 37
154. Kay, Marshall and Edwin H. Colbert, Stratigraphy and Life History, New York: John Wiley and Sons, 1965, s. 102-3
155. Charles Darwin, Türlerin Kökeni, Onur Yayınları, Beşinci Baskı, Ankara 1996, s. 186
156. Charles Darwin, Türlerin Kökeni, s. 187
157. Charles Darwin, Türlerin Kökeni, s. 185
158. Charles Darwin, Türlerin Kökeni, s. 349
159. Charles Darwin, Türlerin Kökeni, s. 363
160. Charles Darwin, Türlerin Kökeni, s. 371
161. Charles Darwin, Türlerin Kökeni, s. 525
162. Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, cilt 87, 1976, s. 133
163. Charles Darwin, Origin Of The Species (Türlerin Kökeni) kitabının "Everyman's Library" baskısının Önsöz'ü, 1965

164. Mark Czarnecki, "The Revival of the Creationist Crusade", MacLean's, 19 Ocak 1981, s. 56
165. Carlton E. Brett, "Statis: Life in the Balance", Geotimes, vol. 40 (Mart 1995), s.18
166. SBS Vital Topics, David B. Loughran, Nisan 1996, Stewarton Bible School, Stewarton, Scotland,
URL:http://www.rmplc.co.uk/eduweb/
sites/sbs777/vital/evolutio.html
167. SBS Vital Topics, David B. Loughran, Nisan 1996
168. Nelson Gareth V., "Origin and Diversification of Teleostean Fishes", Annals of the New York Academy of Sciences, 1971, s. 22-23
169. L.D.Sunderland, Darwin's Enigma: Fossils and Other Problems, 4. Baskı, Master Books, 1988, 10 Nisan 1979 tarihli mektuptan
170. "Paleontology and Evolution Theory", Evolution, Vol. 28 (Eylül 1974) s.467
171. "Is Man a Subtle Accident", Newsweek, Vol.96, No:18, 3 Kasım 1980, s.95
172. "Who Doubts Evolution?", New Scientist, sayı 90, 25/06/1981, s. 831
173. Stanley, Steven M., Macroevolution: Pattern and Process, San Francisco: W. H. Freeman and Co., 1979, s. 39
174. Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 2, Alan Yayıncılık, Kasım 1996, İstanbul, Çev: Veysel Atayman, s.22
175. Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 1, s.199
176. Richard Leakey - Roger Lewin, Göl İnsanları, TÜBİTAK, 2. Basım, Ankara, s.31
177. Richard Leakey - Roger Lewin, Göl İnsanları, TÜBİTAK, 2. Basım, Ankara, s.35
178. G.G. Simpson, The Meaning of Evolution, Bentam Books, Inc. New York, 1971, s. 16-19
179. G.G. Simpson, Tempo and Mode in Evolution, Columbia Univ. Press, New York, 1944, s. 16-19
180. Tom S. Kemp, "A Fresh Look At The Fossil Record," New Scientist, vol. 108 (5 Aralık 1985), s.66
181. Tom S. Kemp, Mammal-like Reptiles and the Origin of Mammals, New York American Press, 1982, s.363
182. Fred Hoyle, "The Intelligent Universe: A New View of Creation and Evolution, s. 43
183. Stephen Jay Gould ve Niles Eldredge, "Punctuated Equilibria: The Tempo and Mode of Evolution Reconsidered", Paleobiology, vol.3 (Spring 1977), s. 125
184. Stephen Jay Gould, "Evrimin Düzensiz Adımları", Natural History, Mayıs 1977, s. 13

185. Stephen Jay Gould, "Ediacaran Deneyi", Natural History, sayı 93, (Şubat 1984), s.23
186. Stephen Jay Gould, "Ediacaran Deneyi", Natural History, s.22
187. Stephen Jay Gould, Natural History, Vol. 86 (5), Mayıs 1977, s.14
188. Stephen Jay Gould, "Evolution's Eratic Pace", Natural History, vol. 86(5), Mayıs 1977, s.14
189. L.D.Sunderland, Darwin's Enigma: Fossils and Other Problems, 4. Baskı, Master Books, 1988, s. 89
190. N. Eldredge, and I. Tattersall, The Myths of Human Evolution, Columbia University Press, 1982, s. 45-46
191. Lewis L. Carroll, "Problems of the Origin of Reptiles" Biological Reviews of the Cambridge Philosophical Society, vol 44. s. 393
192. E. H. Colbert, M. Morales, Evolution of the Vertebrates, New York, John Wiley and Sons, 1991, s. 193
193. Richard Leakey - Roger Lewin, Göl İnsanları, TÜBİTAK, 2. Basım, Ankara, s.36
194. Dr. Tim White, New Scientist, 28Nisan 1983, s. 199
195. Earnest A. Hooton, Up From The Ape, New York: McMillan, 1931, s. 332
196. David M. Raup, Conflicts Between Darwin and Paleontology, Field Museum of Natural History, Vol. 50, No. 1, Ocak, 1979, s. 25
197. Arthur C. Custance, The Earth Before Man, Part II, Doorway Publications, s. 51
198. D. Dewight Davis, Omurgalıların Evrimi ve Karşılaştırmalı Anatomisi, Princeton University Yayınları, 1949, s.74
199. T. Neville George, "Fossils in Evolutionary Perspective", Science Progress, cilt 48, Ocak 1960, s. 1- 3
200. Gerald T. Todd, "Evolution of the Lung and the Origin of Bony Fishes: A Casual Relationship", American Zoologist, cilt 26, no. 4, 1980, s. 757
201. J.R. Norman, "Classification and Pedigrees: Fossils" A History of Fishes", British Museum of Natural History, 1975, s 343
202. Gordon R. Taylor, The Great Evolution Mystery, Harper & Row, 1983, s. 60
203. F.D. Ommaney, The Fishes, New York: Time Life Nature Library, 1964, s. 60
204. Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 2, Alan Yayıncılık, Kasım 1996, İstanbul, Çev: Veysel Atayman, s.149
205. Robert L. Carroll, Vertebrate Paleontology and Evolution, New York: W. H. Freeman and Co. 1988, s. 4
206. Robert L. Carroll, "Problems of the Origin of Reptiles", Biological Reviews of the Cambridge Philosophical Society, cilt 44, No.3, Temmuz 1969, s.393

207. Edwin H. Colbert, M. Morales, Evolution of the Vertebrates, New York, John Wiley and Sons, 1991, s. 99
208. Encyclopedia Britannica, 1992, c.26, s.704-705
209. Lewis L. Caroll "Problems of the Origin of the Reptiles", Biological Reviews of the Cambridge Philosophical Society, vol. 44 (1969)s. 393
210. Carroll, Robert L., Vertebrate Paleontology and Evolution, New York: W. H. Freeman and Co., 1988, s. 138
211. A.J. Marshall (editor), Biology and Comparative Physiology of Birds, Vol 1, Academic Press, New York, 1960, s.1
212. Anonim "Jurassic Bird Challenges Origin Theories" Geotimes, vol.41. (Ocak, 1996) sf. 7
213. John E. Hill-James D. Smith, Bats: A Natural History, London:British Museum of Natural History, 1984, s.33
214. Robert L. Carroll, Vertebrate Paleontology and Evolution, s. 336
215. Ann Gibbons, "Plucking the Feathered Dinosaur", Science, volume 278, Number 5341 Issue of 14 Nov 1997, pp. 1229 – 1230
216. A.H. Brush, "On the Origin of Feathers". Journal of Evolutionary Biology, vol.9 (1996), s. 131-33
217. Douglas Palmer, "Learning to Fly", Review of The Origin of and Evolution of Birds by Alan Feduccia, Yale University Press, 1996, New Scientist, cilt 153, 1 Mart 1997, s. 44
218. Alan Feduccia, "On Why Dinosaurs Lacked Feathers", The Beginning of Birds, Eichstatt, West Germany: Jura Museum, 1985, s. 76
219. Prof. Barbara J. Stahl, Vertebrate History:Problems in Evolution, New York:Dover Publication, 1985, s. 349-50
220. Barbara J. Stahl, Vertebrate History: Problems in Evolution, Dover, 1985. s. 349-350
221. Nature, cilt 382, 1 Ağustos 1996, s. 401
222. Stephen Jay Gould & Niles Eldredge, Paleobiology, Vol 3, 1977, s.147
223. Nature, cilt 382, 1 Ağustos 1996, s. 401
224. Storris L. Olson and Alan Feduccia, "Flight Capability and the Pectoral Girdle of Archaeopteryx", Nature, 15 Mart 1979, Sayı 278, s. 248
225. Feduccia, Alan-Harrison B. Tordoff, "Feathers of Archaeopteryx: Asymmetric Vanes Indicate Aerodynamic Function," Science, vol.203, (9 Mart, 1979), s.1021
226. Pat Shipman, "Birds Do It... Did Dinosaurs?", New Scientist 1 Şubat 1997, s. 28
227. John Ostrom, "Bird Flight: How Did It Begin?", American Scientist, Ocak-Şubat 1979, Sayı 67, s.47
228. "Bane Bonanza": Early Bird anda Mastodan", Science News, vol.112, Eylül 12, 1977, sf.198
229. "The Oldest Fossil Bird: A Rival for Archaeopteryx, Science, vol.199 (Ocak 20, 1978), sf.284

230. Carl O. Dunbar, Historical Geology, New York: John Wiley and Sons, 1961, s. 310
231. Pat Shipman, "Birds Do It... Did Dinosaurs?", s. 28
232. "Paleontology: Fossil Revisionism", Science, Ekim 1986, s.85; Scientific American, Eylül 1986, s.70
233. Richard L. Deem "Demise of the 'Birds are Dinosaurs' Theory", http://www.yfiles.com/dinobird2.html
234. J.Robin Wootton, "The Mechanical Design of Insect Wings", Scientific American, cilt 263, Kasım 1990, s.120
235. Pierre-P Grassé, Evolution of Living Organisms, New York: Academic Press, 1977, s. 30
236. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.II, New York:D. Appleton and Company, 1888, s. 128
237. Roger Lewin, "Bones of Mammals, Ancestors Fleshed Out", Science, cilt 212, 26 Haziran 1981, s. 1492
238.George Gaylord Simpson, Life Before Man, New York: Time-Life Books, 1972, s. 42
239. George G., Simpson, "Tempo and Mode in Evolution", Columbia University Press, New York, 1944, s. 105, 107
240. Eric Lombard, "Review of Evolutionary Principles of the Mammalian Middle Ear, Gerald Fleischer", Evolution, cilt 33, Aralık 1979, s. 1230
241. Kemp, Tom S. "The Reptiles that Become Mammals," New Scientist, vol.93 (Mart 4, 1982), sf. 583
242. George Gamow, Martynas Ycas, Mr. Tompkins Inside Himself, Allen & Unwin, Londra, 1966, s. 149
243. Boyce Rensberger, Houston Chronicle, 5 Kasım 1980, blm. 4, s. 15
244. Gordon Rattray Taylor, The Great Evolution Mystery, Abacus, Sphere Books, London, 1984, s. 230
245. Niles Eldredge, Harper's, Şubat 1984, s.60
246. Synthetische Artbildung, Verlag CWE Gleerup Press (Steve Birks, Creation/Evolution: Origin of The Species,
247. Stephen Jay Gould-Niles Eldredge, "Punctuated Equilibrium Comes of Age," Nature, Vol. 336 (18 Kasım 1993), s.226
248. G.G. Simpson, Tempo and Mode in Evolution, Columbia Univ. Press, New York, 1944, s.30
249. Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, Ankara: Meteksan Yayınları, 1984, s.37
250. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.I, New York:D. Appleton and Company, 1888, s. 467
251. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.II, s.298
252. Richard Leakey - Roger Lewin, Göl İnsanları, TÜBİTAK, 2. Basım, Ankara, s.23

253. Richard E. Leakey, The Making of Mankind, Michael Joseph Limited, London 1981, s.43
254. Richard Leakey and Roger Lewin, Origins, NY: E.P. Dutten, 1977, s.111, (Johanson, David, and Maitland, Edy, Lucy, NY: Simon and Schuster, 1981. s.157
255. Richard Leakey-Roger Lewin, Göl İnsanları, TÜBİTAK, 2. Basım, Ankara, s.24
256. Richard Leakey - Roger Lewin, Göl İnsanları, s.33-34
257. Christopher Wills, Genlerin Bilgeliği, Sarmal Yayınevi, Mart 1997, İstanbul, s.106
258. Howell, F. Clark, Early Man, NY: Time Life Books,1973. s.24-25
259. Wray Herbert, "Hominids Bear Up, Become Porpoiseful", Science News, Sayı 123 16 Nisan, 1983) s.246
260. Boyce Rensberger, "Human Fossil is Unearthed", Washington Post, 19 Ekim 1984, s.11
261. Jerald M. Loewenstein ve Adrienne L. Zihlman, "The Invisible Ape", New Scientist, sayı 120 (3 Aralık, 1988) s.58
262. Robert D. Martin, Primatların Orijini ve Evrim, Princetown Universitesi Yayınları, 1990, s.82
263. David Pilbeam, American Scientist, Sayı 66, Mayıs-Haziran, 1978, s.379
264. David Pilbeam, "Rearranging Our Family Tree", Nature, Haziran, 1978, s. 40
265. http://www.mesozoic.demon.co.uk/
mankind.html
266. "Population Genetics and Human Origins", Scientific American, sayı 226, 1/1972, s. 94
267. John Reader, "Whatever Happened to Zinjanthrapus?", New Scientist, vol 89, no:12446, 26 Mart, 1981
268. Dr. Lyall Watson, "The Water People", Science Digest, Mayıs 1982, s. 44
269. William R. Fix, The Bone Paddlers, New York: Macmillan Publishing Company, 1984, s. 150
270. Dr. Tim White, New Scientist, Nisan 28, 1983, s. 199
271. Holly Smith, American Journal of Physical Antropology, cilt 94, 1994, s. 307-325
272. S. J. Gould, Natural History, cilt. 85, 1976, s. 30.
273. Villie, Solomon, and Davis, Biology, Saunders College Publishing, 1985, s. 1053
274. Niles Eldredge, Ian Tattersall, The Myths of Human Evolution, s. 126-127.
275. Henry Gee, In Search of Deep Time, New York, The Free Press, 1999, s. 116-117

276. Roger Lewin, Bones of Contention, s. 312.
277. John R. Durant, "The Myth of Human Evolution", New Universities Quarterly 35 (1981), s. 425-438
278. Richard Leakey The Weekend Australian, May 7-8, 1983, s. 3
279. "Lucy-Evrimcilerin İnsan Maymun Arası Tek İddiaları", Creation Research Society Quarterly, Vol22, No3, (Aralık 1985), s.145
280. Charles Darwin, İnsanın Türeyi?i, Onur Yayınları, Nisan 1995, s.72
281. The Arizona Republic (Phoenix), 20 Kasım 1988, s.B-5
282. Erik Trinkaus, "Hard Times Among the Neanderthals", Natural History, cilt 87, Aralık 1978, s. 10; R.L. Holloway, "The Neanderthal Brain: What Was Primitive", American Journal of Physical Anthropology Supplement, cilt 12, 1991, s. 94
283. "Neandertal Man, Victim of Malnutrition", Prevention Ekim 1971, s. 115-121
284. Bonnie Blackwell, "Neandertal Noisemaker", Science News, vol. 15, (23 Kasım 1996), s. 328
285. Sarah Burney, "Neanderhals Weren't So Dumb After All", New Scientist, Cilt 123, 1 Temmuz 1989, s.43
286. 25 Temmuz 98 Tarihinde Discovery Channel'da yayınlanan Neandertaller konulu yayından
287. 25 Temmuz 98 Tarihinde Discovery Channel'da yayınlanan Neandertaller konulu yayından
288. 25 Temmuz 98 Tarihinde Discovery Channel'da yayınlanan Neandertaller konulu yayından
289. 25 Temmuz 98 Tarihinde Discovery Channel'da yayınlanan Neandertaller konulu yayından
290. 25 Temmuz 98 Tarihinde Discovery Channel'da yayınlanan Neandertaller konulu yayından
291. "Is This The Face of Our Past", Discover, Aralık 1997, s. 97-100
292. D.C. Johanson & M. A. Edey, Lucy: The Beginnings of Humankind, New York, Simon & Schuster, 1981, s. 250
293. Science News, cilt 115, 1979, s. 196-197
294. I. Anderson, New Scientist, cilt 98, 1983, s. 373
295. R. H. Tuttle, Natural History, Mart 1990, s. 61
296. Elaine Morgan, The Scars of Evolution, New York, Oxford University Press, 1994, s. 5
297. Solly Zuckerman, Beyond the Ivory Tower, New York: Taplinger Publishing Company, 1971, s.19
298. Solly Zuckerman, Beyond the Ivory Tower, New York: Taplinger Publishing Company, 1971, s.64
299. Robert Eckhardt, "Population Genetics and Human Origins", Scientific American, Sayı 226, 1972, s.94
300. Charles Darwin, İnsanın Türeyişi, Onur Yayınları, Nisan 1995, s.85

301. Cemal Yıldırım, Evrim Kuramı ve Bağnazlık, Bilgi Yayınevi, Ocak 1989, s.93
302. Cemal Yıldırım, Evrim Kuramı ve Bağnazlık, s.100
303. Cemal Yıldırım, Evrim Kuramı ve Bağnazlık, s.106-107
304. Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 3, Alan Yayıncılık, Kasım 1996, İstanbul, Çev: Veysel Atayman, s.13
305. John Peet, The True History of Mankind, www, pages.org/uk/org/bcs
306. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.II, New York:D. Appleton and Company, 1888, s.67
307. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.II, s.90
308. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.II, s.84
309. Charles Darwin, Türlerin Kökeni, Onur Yayınları, Beşinci Baskı, Ankara 1996, s.202
310. Charles Darwin, Türlerin Kökeni, s.206
311. Charles Darwin, Türlerin Kökeni, s.214
312. Charles Darwin, Origin of Species, 6. Baskı, 1988, New York University Press, New York, s.151
313. Charles Darwin, Türlerin Kökeni, Onur Yayınları, Be?inci Baskı, Ankara 1996, s.198
314. Christopher Wills, Genlerin Bilgeliği, Sarmal Yayınevi, Mart 1997, İstanbul, s.151-152
315. Engin Korur, "Gözlerin ve Kanatların Sırrı", Bilim ve Teknik, sayı 203, Ekim 1984, s.25
316. Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 2, Alan Yayıncılık, Kasım 1996, İstanbul, Çev: Veysel Atayman, s.126
317. Richard Dawkins, River Out of Eden, Basic Books, New York, 1995, s.83
318. Michale Behe, Darwin'in Kara Kutusu, Aksoy Yayıncılık, Haziran 1998, s.97 (Russel Doolittle, "Kanın Pıhtılaşmasının Karşılaştırmayı Biyokimyası" (1961), Trombosis and Heamostatis)
319. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.II, New York:D. Appleton and Company, 1888, s.3
320. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.II, s.66
321. Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 3, Alan Yayıncılık, Kasım 1996, İstanbul, Çev: Veysel Atayman, s.165
322. Frank Salisbury, "Doubts About the Modern Synthetic Theory of Evolution", American Biology Teacher, Eylül 1971, s.338
323. Prof. Dr. Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, Meteksan Yayıncılık, Ankara, 1995, Yedinci Baskı, s.475
324. Cemal Yıldırım, Evrim Kuramı ve Bağnazlık, Bilgi Yayınevi, Ocak 1989, s. 58-59
325. Ernst Mayr, Systematics and The Origin Of Species, Dove,. New York, 1964.

326. Charles Darwin, Türlerin Kökeni, Onur Yayınları, Beşinci Baskı, Ankara 1996, s.186
327. Charles Darwin, Türlerin Kökeni, s.273
328. Charles Darwin, Türlerin Kökeni, s.275
329. Charles Darwin, Türlerin Kökeni, s.304
330. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.II, s.419
331. Charles Darwin, Türlerin Kökeni, Onur Yayınları, Beşinci Baskı, Ankara 1996, s.310
332. Charles Darwin, İnsanın Türeyişi, Onur Yayınları, Nisan 1995, s.88
333. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.II, New York:D. Appleton and Company, 1888, s. 111
334. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.I, s.374
335. Gordon R. Taylor, The Great Evolution Mystery, Harper & Row Publishers 1983, s. 222
336. Gordon Taylor, The Great Evolution Mystery, s. 221
337. John Maynard Smith, The Evolution of Behavior, Scientific American, Aralık 1978, cilt 239, no.3, s. 176
338. Cemal Yıldırım, Evrim Kuramı ve Bağnazlık, s. 49
339. Peter Kropotkin, Mutual Aid: A Factor of Evolution, 1902, I. Bölüm, http://www.etext.org/Politics/
Spunk/library/writers/kropotki/sp001503/
index.html
340. Scientific American, cilt. 229, Eylül 1978, s.3
341. Bilim ve Teknik Dergisi, sayı: 190, s. 4
342. Richard B. Goldschmidt, "Evolution, As Viewed By One Geneticist", American Scientist, vol. 40, (Ocak 1952), s.84
343. Chester A. Arnold, Introduction to Paleobotany, New York: mc Grow-Hill, 1947, s.7
344. Chester A. Arnold, An Introduction to Paleobotany. McGraw-Hill Publications in the Botanical Sciences. New York: McGraw-Hill Book Company, Inc., 1947, s. 7
345. Chester A Arnold, Paleobotaniğe Giriş (New York) Mc Graw-Hill, 1947, S.334
346. Dr. Edred Corner, Sürekli Botanik Düşüncede Evrim, Chicago:Quadrangle Books,1961, s.97
347. Dr. Edmund J. Ambrose, The Nature and Origin of the Biological World, John Wiley & Sons, 1982, s. 164
348. "Ancient Alga Fossil Most Complex Yet", Science News, vol. 108 (20 Eylül 1975), s. 181
349. Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, Ankara, Meteksan Yayınları 1984, s.80
350. Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 2, Alan Yayıncılık, Kasım 1996, İstanbul, Çev: Veysel Atayman, s.60-61

351. Ranganathan, B. G. Origins?, Carlisle, PA: The Banner of Truth Trust, 1988, s. 20
352. Daniel Axelrod, The Evolution of Flowering Plants in The Evolution Life, s. 264-274 (1959)
353. N. F. Hughes, Paleobiology of Angiosperm Origins: Problems of Mesozoic Seed-Plant Evolution, Cambridge: Cambridge University Press, 1976, s. 1-2
354. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.I, New York:D. Appleton and Company, 1888, s.394
355. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.I, s.397
356. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.I, s.400
357. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.II, s.5
358. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.II, s.210
359. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.I, s.376
360. Norman Macbeth, Darwin Retried: An Appeal to Reason, Harvard Common Press, New York, 1971. s. 36
361. Norman Macbeth, Darwin Retried: An Appeal to Reason, s.33
362. Loren Eiseley, The Immense Journey, Vintage Books, 1958, s.227
363. Charles Darwin, Türlerin Kökeni, Onur Yayınları, Be?inci Baskı, Ankara 1996, s. 516
364. R. Scadding, "Do 'Vestigial Organs' Provide Evidence for Evolution?", Evolutionary Theory, cilt 5, Mayıs 1981. s.173
365. Frank Salisbury, "Doubts About the Modern Synthetic Theory of Evolution", American Biology Teacher, Eylül 1971, s. 338
366. Fix, William, The Bone Peddlers: Selling Evolution (New York: Macmillan Publishing Co., 1984), s. 189
367. Christian Schwabe, "On the Validity of Molecular Evolution", Trends in Biochemical Sciences, cilt 11, Temmuz 1986
368. J. H. Rush, The Dawn of Life, New York, Signet, 1962, s.35
369. Roger Lewin, "A Downward Slope to Greater Diversity", Science, cilt 217, 24. 9. 1982, s.1239
370. George P. Stavropoulos, "The Frontiers and Limits of Science", American Scientist, cilt 65, Kasım-Aralık 1977, s.674
371. Jeremy Rifkin, Entropy: A New World View, s.55
372. Ilya Prigogine, Isabelle Stengers, Order Out of Chaos, New York, Bantam Books, 1984, s.129
373. Ilya Prigogine, Isabelle Stengers, Order Out of Chaos, s.175
374. Francis Hitching, The Neck of the Giraffe: Where Darwin Went Wrong, New York: Ticknor and Fields 1982, s.204
375. G. G. Simpson, W. Beck, An Introduction to Biology, New York, Harcourt Brace and World, 1965. s.241
376. Keith S. Thompson, "Ontogeny and Phylogeny Recapitulated", American Scientist, cilt 76, Mayıs/Haziran1988, s.273

377. Science, "Haeckel'in Embriyoları: Sahtekarlık Yeniden Keşfedildi", 5 Eylül 1997
378. Ken McNamara, "Embryos and Evolution", New Scientist, 16 Ekim 1999
379. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt II, New York:D. Appleton and Company, 1888, s.105
380. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.II, s.146
381. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.I, s.455
382. Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.II, s.28
383. Norman Macbeth, Darwin Retried: An Appeal to Reason, Boston, Gambit, 1971. s.101
384. Roger Lewin, In the Age of Mankind, Washington D.C.: Smithsonian Books, 1988. S:26
385. Fred Hoyle-Chandra Wickramasinghe, Evolution From Space, London:J.M. Dent and Company, 1981, s. 141
386. http://www.pathlights.com/
ce_encyclopedia/08dna04.htm; Scientists Speak About DNA; [Fred Hoyle, The Universe: Past and Present Reflections, in Engineering and Science, November 1981, s. 8, 12
387. David M. Raup, "Conflicts Between Darwin and Paleontology", Bulletin Field Museum Of Natural History, vol.50 (Ocak 1979), s.26
388. Cemal Yıldırım, Evrim Kuramı ve Bağnazlık, Bilgi Yayınevi, Ocak 1989, s.62
389. Cemal Yıldırım, Evrim Kuramı ve Bağnazlık, s.108
390. Niles Eldredge, Time Frames: The Rethinking of Darwinian Evolution and the Theory of Punctuated Equilibria, New York: Simon &Schuster, 1985, s.29
391. Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 1, Alan Yayıncılık, Kasım 1996, İstanbul, Çev: Veysel Atayman, s.122
392. Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 1, s.123
393. Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 1, s.126
394. Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 1, s.126-127
395. Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 1, s.260
396. Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 1, s.265
397. Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 5, s.27
398. Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 6, s.91
399. Pierre-P Grassé, Evolution of Living Organisms, New York, Academic Press, 1977, s.103
400. Pierre-P Grassé, Evolution of Living Organisms, s.107
401. Susumo Ohno, "The Significance of Gene Duplication in Immunoglubin Evolution (Epimethean Natural Selection and Promethean Evolution)", in Immunoglubin, ed. G.W. Litman ve R.A. Good (New York: Plenum Medical Book Co., 1978) s.199

402. Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, Ankara: Meteksan Yayınları, 1984, s. 61
403. Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197
404. San Francisco Chronicle (İnsan Genomu Projesi hakkında Tom Abate tarafından yazılan bir makaleden, 19 Şubat 2001)
405. Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 1, Alan Yayıncılık, Kasım 1996, İstanbul, Çev: Veysel Atayman, s.56
406. Henry Margenau, Roy Abraham Vargesse, Cosmos, Bios, Theos, La Salle II: Open Court Publishing, 1992, s.241
407. Stephan Hawking, Evreni Kucaklayan Karınca, Alkım Kitapçılık ve Yayıncılık, 1993, s.62-63
408. Stephen W. Hawking, "The Direction of Time", New Scientist, vol. 115, 9 Temmuz 1987, s.47
409. Don Page, "Inflation does not explain time assymetry", Nature, cilt 304 (3 Temmuz 1983), s.40
410. Prof. Dr. Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, Meteksan Yayıncılık, Ankara, 1995, Yedinci Baskı, s.21
411. Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 3, Alan Yayıncılık, Kasım 1996, İstanbul, Çev: Veysel Atayman, s.7
412. Leonard Huxley, Life and Letters of Thomas Henry Huxley, MacMillan, 1938, Vol.1 s.241
413. Fred Hoyle, The Intelligent Universe, London, 1984, s. 184-185
414. Paul Davies, "Chance or Choice: Is the Universe an Accident?", New Scientist, vol. 80, 1978, s. 506
415. Paul Davies, Superforce: The Search for a Grand Unified Theory of Nature, 1984, s. 184
416. Davies, P. 1984. Superforce: The Search for a Grand Unified Theory of Nature. (New York: Simon & Schuster, 1984), s. 243
417. Paul Davies. God and the New Physics. New York: Simon & Schuster, 1983, s. 189
418. Paul Davies. The Accidental Universe, Cambridge: Cambirdge University Press, 1982, Önsöz
419. Paul Davies, Superforce, New York: Simon and Schuster, 1984, s. 243
420. Paul Davies. The Accidental Universe, Cambridge: Cambirdge University Press, 1982, s. 118
421.Fred Hoyle, Religion and the Scientists, London: SCM, 1959; M. A. Corey, The Natural History of Creation, Maryland: University Press of America, 1995, s. 341
422. Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi, Kitap 1, Alan Yayıncılık, Kasım 1996, İstanbul, sf. 123
423. W. Press, "A Place for Teleology?", Nature, vol. 320, 1986, s. 315

424. Theodosius Dobzhansky, Ethics and Values in Biogical and Cultural Evolution, Zygon, the Journal of Religion and Science, Los Angeles Times'da yayınlandığı şekliyle alınmıştır, bölüm 4 (Haziran 16, 1974), s. 6; (That Their words, s.413)
425. P.J. Darlington, Evolution for Naturalists, 1980, s. 243-24
426. Robert Wright, The Moral Animal, Vintage Books, New York, 1994, s. 7
427. Earth Watch, Mart 1989, s. 17; Henry Morris, The Long War against God, s. 57
428. Michael J. Behe, Darwin's Black Box, New York: Free Press 1996, ss. 232-233
429. Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43

Evrim teorisi, ortaya atıldığı günden bu yana, bir kısım materyalist çevreler tarafından bilimsel bir gerçek gibi gösterilmeye çalışılır. Oysa tüm canlılığın bir tesadüfler süreci sonunda ortaya çıktığını öne süren teori, farklı bilim dalları tarafından geçersiz kılınmaktadır. Teorinin kurucusu olan Charles Darwin'den bu yana geçen 140 yıl boyunca, paleontoloji, biyokimya, genetik, anatomi gibi bilim dalları, teorinin varsayımlarını birer birer çürütmüştür. Doğanın detayları incelendikçe, canlılarda, asla rastlantılarla açıklanamayan olağanüstü özellikler bulunduğu görülmüştür.

Tüm bu nedenlerle bugün evrim teorisi, ünlü moleküler biyolog Prof. Michael Denton'ın ifadesiyle "kriz içinde bir teori"dir.

Teorinin içine düştüğü bu kriz, teoriyi savunan bilim adamlarını da kimi zaman bazı itiraflarda bulunmaya yöneltmektedir. Bu bilim adamları, materyalist önyargıları nedeniyle teoriyi reddetmeyen, ancak teorinin bilimsel bulgularla çeliştiğinin de farkında olan kişilerdir.

Bu kitapta söz konusu evrimci bilim adamlarının kendi inandıkları teori hakkındaki itiraflarını okuyacaksınız. Teorinin kurucusu olan Charles Darwin'den, günümüzdeki en önde gelen savunucuları olan Richard Dawkins, Stephen Jay Gould ya da Richard Leakey'e kadar, yüzlerce evrimcinin bu teoriye, temelsiz, yanlış ve hatta saçma olduğunu fark ettikleri halde inandıklarını göreceksiniz.

Darwinizm'in, en ısrarlı savunucuları tarafından bile aslında inanılmayan bir masal olduğunu görmek istiyorsanız, bu itirafları okumalısınız.

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 60 ayrı dile çevrilen yaklaşık 300 eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.